Şevval 1434

tevhid

"Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | EYLÜL 2013 | YIL: 2 | SAYI: 20 | FİYATI: 5 ₺

KÜRESEL SATRANCIN ORTADOĞUDAKİ PİYONU: PKK

ALLAH'A ADANMIŞ GENÇLİKLER

EBU HANZALA

Bu yazı gençlere yazılmıştır.
Hem geçmişte olan akranlarını onlara hatırlatmak
Hem de o gençlerin nelere dikkat ederek
Yüksek seviyelere ulaştıklarını anlatmak için...

Küresel Satrancın Ortadoğu Piyonu: PKK

Şevval 1434
EYLÜL '13 SAYI: 20

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd Allah'a, salat ve selam Rasûlü'ne olsun…

Ortadoğu'da gün geçmiyor ki daha fazla kan akmasın. Gün geçmiyor ki küresel cihad zirvelere tırmanmasın…

Evet Ortadoğu şu anki hali ile gün aşırı gündemi ile rengi değişen bir coğrafya halini aldı. Mısır ve Şam'ın kasapları Sisi ve Esed'in katliamları bir anda tabloyu değiştirebiliyor.

Şam cihadında bugünlerde yaşananlar ise, cihadın iyice derinleştiğini gözler önüne seriyor. Son dönemde Ortadoğu'yu mesken edinmiş, küresel satrancın piyonu olma özelliğini mayasında barındıran bir örgütün kuyruk acılarına da şahit olduk.

Küresel Cihad'ın yiğitleri karşısında afallayan acemiler, Kürt halkına yönelik İslamî çalışmadan rahatsızlığını *'Rojova Katliamı'* diye dezenformasyon politikası yaparak gösterdiler. Sonunda Türkiye'deki yapılanmalara da ellerini ve dillerini uzatmaya başladılar.

En son olarak da dergimiz ve Ebu Hanzala Hocamız'ı hedef tahtasına koydular…

"Onlar tuzak kurdu. Allah da tuzak kurdu. O tuzak kuranların en hayırlısıdır." [1]

"Onlar tuzaklarını kurdular. Oysa onların tuzakları Allah katındadır. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun." [2]

"Şüphesiz Allah iman edenleri savunur. Allah hiçbir hain ve nankörü sevmez." [3]

Rabbimizden temennimiz süreci İslam'a ve Müslümanlara hayırlı kılması ve en hayırlı şekilde atlatmayı nasip etmesi, Suriye'de mücadele eden kardeşlerimize yardım etmesi, İslam düşmanlarının tuzaklarını boşa çıkarmasıdır.

Bir sonraki sayıda görüşmek duası ile…

Editör

1. *3/Ali İmran, 54*
2. *14/İbrahim, 46*
3. *22/Hac, 38*

İÇİNDEKİLER

tevhid

Aylık Dergi
Şevval 1434
Eylül 2013
Sayı: 20
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 534 086 95 76

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46

Satış Noktaları

Bursa: İkra Kitapevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/Bursa 0 (532) 138 02 42
Konya: Meva Kitap, Sahibi Ata Mh. Dursun Fakih Sk. No:4/A Meram/Konya 0 (332) 350 63 62

EBU HANZALA

İhtilaf Fıkhı:
Fıkhî Meselelerde Vuku Bulan İhtilaf ve Mücmel Sebepleri

-5-

İhtilafı ve fıkhını bilmeyen insanlarda taassup kaçınılmazdır. Taassupla dine olan hassasiyet karışır. Ve kişi dini savunuyor zannederek mezhebini veya kendi amelini yüceltir.

İnsanların ihtilaf ettikleri konularda Rasûller göndermek ve kitaplar indirmek suretiyle ümmeti hidayet eden Allah'a hamd olsun. Salat ve selam hidayet önderi ve müminlerin modeli Muhammed Mustafa'ya *sallallahu aleyhi ve sellem* ve pak âline olsun.

Yazı dizimizin başında ihtilaf fıkhını;

- Akaidde vuku bulan ihtilaf

Fıkhî meselelerde vuku bulan ihtilaf

- Menheci meselelerde (hareket metodu) vuku bulan ihtilaf olmak üzere üçe ayırdığımızdan söz etmiştik.

Her bir kısım kendi içinde müstakildir. Ve her bir ihtilaf çeşidinin kendine has özellikleri vardır. Kimi ihtilaf düşmanlığı gerektirir, kimi sadece buğz etmeyi, kimisiyse anlayış ve hoşgörüyü... İhtilaf ise beşerin tabiatındandır. Doğal olarak ihtilafın fıkhını bilmeyen veya ihtilaf vukuunda vahye dayalı bir anlayış geliştirmeyenler, vakıa olarak kaçınılması mümkün olmayan bir durumda Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* razı edemeyeceklerdir. Günümüzün en bariz problemlerinden biri de budur. Fıkhî meselelerde gösterilmesi gereken genişliğe dair naslar, dinin usulünde vuku bulan ihtilaflar için kullanılıyor. Akaidde gösterilmesi gereken hassasiyet, dinin ihtilaf ve ictihada cevaz verdiği yerlere taşınıyor.

Örneğin; insanlar Allah'a açıkça şirk koştuk-

larında *'Vahdet'* ya da *'İslam kardeşliği'*nden bahsedenler, 'Kur'an'a abdestsiz dokunulabilir' veya *'Hayız halinde Kur'an okunabilir'* dendiğinde anlaşılması mümkün olmayan şekilde tepki veriyorlar. Bu onların ihtilaf fıkhında vahye dayalı bir bakışa sahip olmamalarındandır. Vahyin olmadığı yerde ise heva vardır. Böyle kimseler, kendi çıkarları ve toplumsal kabullerine göre tepki vermeye başlıyorlar.

Bu yazımızda Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izin verdiği kadarıyla fıkhî/ameli meselelerde vuku bulan ihtilafa değineceğiz.

Fıkhî meselelerde İslam'ın açıkça haram kıldığı bir şey helal sayılmadıkça veya kesin olarak farz kılınan bir meselenin farziyeti düşürülmedikçe genişlik tanınmıştır. Bunun en açık delili Allah Rasûlü döneminde, sahabe arasında vuku bulan ihtilaflardır. İhtilafın bu türü caiz olmamış olsaydı, vahyin indiği ilk zamanda buna müdahale edilir ve bu ihtilaf ortadan kaldırıldı. İslam'ın buna müdahale etmeyip, olduğu hal üzere bırakması bu konuda tanıdığı genişliğe işarettir.

Fıkhi meselelerde İslam'ın açıkça haram kıldığı bir şey helal sayılmadıkça veya kesin olarak farz kılınan bir meselenin farziyeti düşürülmedikçe genişlik tanınmıştır.

Bedir savaşında Allah Rasûlü ve iki sahabesi arasında geçen diyalog bunun delillerindendir. Ömer *radıyallahu anh* anlatıyor;

"Peygamber, Ebu Bekir'e ve bana, 'Bu esirler hakkında düşünceniz nedir?' diye sordu. Ebu Bekir, 'Bunlar amca ve akraba çocuklarıdır, onlardan fidye almanı uygun görüyorum. Böylece fidye kâfirlere karşı bize güç olur, belki Allah'ın hidayetiyle ileride Müslüman da olurlar' dedi... Ben de, 'Doğrusu ben Ebu Bekir gibi düşünmüyorum. Bana göre, kellelerini uçurmamız için bize izin vermelisin; Ali, Akil'in; ben de filan yakınımın kafasını keselim, çünkü bunlar kâfirlerin öncüleri ve ileri gelenleridir' dedim. Rasûlullah, benim değil de Ebu Bekir'in görüşünü tercih etti. Ertesi gün yanlarına geldiğimde ikisini de oturmuş ağlar halde buldum ve 'İkiniz niçin ağlıyorsunuz?' diye sorduğumda Rasûlullah, 'Arkadaşlarının, fidye alarak başıma getirdikleri yüzünden!' dedi ve (yakındaki bir ağacı göstererek), 'Cezayı kendilerine şu ağaç kadar yaklaşmış gördüm' buyurdu." [1]

Bu olay üzerine şu ayetler inmişti;

"Bir Peygamber'e yeryüzünde kesin galibiyet sağlamadan esir almak yaraşmaz. Siz dünya varlığını istiyorsunuz Allah ise (sizin için) ahireti istiyor. Allah yücedir, hakimdir." [2]

Bu kıssada Allah *subhanehu ve teâlâ*, Rasûlü'nün aldığı kararı düzeltmesine rağmen ihtilaf ve ictihad meselesine karışmamıştır. Kur'an'ın sorunları çözme üslubuna vakıf olanlar bilirler ki; Kur'an meselenin kendinden ziyade, ona sebep olan aslını önemser. Böylece sadece hatayı düzeltmez, ona götüren sebepleri ortadan kaldırır. Burada Allah, Rasûlü'nün sahabesiyle bu konuyu değerlendirmelerine veya farklı ictihadlarda bulunmalarına hiç değinmemiştir. Sadece verilen kararın doğru olmadığını Müslümanların maslahatına uygun olanın Ömer'in *radıyallahu anh* kararı olduğuna vurgu yapılmıştır.

Konu hakkında özel bir nas yoksa o konuda farklı naslarla ictihatta bulunmak caizdir. Çünkü maddi olarak İslam'ın güçlenmesi ve müşriklerin kalbinin İslam'a kazandırılması, İslam'ın hoş gördüğü ve teşvik ettiği ilkelerindendir. Bu Ebubekir'in *radıyallahu anh* bakış açısıydı. Kafirlere buğz ve düşmanlık onlara karşı sertlik -hususen savaş meydanlarında- bu da İslam'ın teşvik ettiği ilkelerdendir. Yaşadıkları vakıa iki nassa da müsaittir. Bundan dolayı her biri uygun gördüğünü savunmuştur. Ancak her şeyi en iyi bilen Allah *subhanehu ve teâlâ*, müdahale ederek yaşadıkları vakıaya en uygun olanı beyan etmiştir.

Bir başka örnek; Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, Beni Kureyza üstüne yürümek istediğinde;

---

1. *Müslim*
2. *8/Enfal, 67*

"Sizden kimse ikindi namazını Beni Kureyza yurduna ulaşmadan kılmasın" dedi. Yolda güneş batmak üzereydi. Sahabeden bir grup namazlarını kıldılar. Kılanlar:

"Allah Rasûlü bizden namazı terk etmemizi değil, acele etmemizi emretmiştir" dediler. Kılmayanlar ise:

"Allah Rasûlü bizlere namaz kılmamayı, namazı Beni Kureyza'ya varınca kılmamızı emretti" dediler. Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem ulaşınca bu durumu ona anlattılar. O her iki tarafı da kınamadı.[3]

Burada Allah Rasûlü'nün iki şekilde anlaşılmaya müsait bir sözü vardı. Sahabelerden her bir grup bir anlayışı tercih ettiler. Söz konusu namaz gibi önemli bir mesele olmasına rağmen Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem iki tarafı da kınamadı.

Özellikle İbni Kayyım'ın bu hadise yaptığı ta'likte şu tespiti kayda değerdir;

'Birinci grup zahirilerin selefi, ikinci grup ma'na ve kıyas ehlinin selefidir.' [4]

Günümüzde var olan fıkhî mezhepler geniş yelpazede bu iki başlık altında ele alınabilirler. Nasların zahiriyle amel eden ve lafızlardan hüküm çıkaranlar[5] ve daha ziyade kıyas ve naslardan manalar çıkarmak suretiyle istinbatta bulunanlar.[6]

Bir başka örnek;

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem bir ihtiyaçtan dolayı sahabesinden iki kişiyi sefere yolladı. Yoldayken namaz vakti girdi ve suları bitmişti. İkisi de teyemmüm alıp namazlarını kıldılar. Henüz namaz vakti çıkmadan su buldular. Biri abdest aldı ve namazını iade etti. Diğeri ise namazını iade etmedi. Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem döndüklerinde durumu ona anlattılar. Namazını iade etmeyene;

"Sen bu davranışınla sünnete isabet ettin" buyurdular.

Namazını iade edene;

" 'İki defa ecir aldın' dediler." [7]

Bu kıssada sahabeler ihtilaf etmişlerdir. Konu hakkında özel nas olmadığı için, yaptıkları Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem tarafından kınanmamıştır.

Yine bu konuya delil teşkil eden meselelerden biri de, Allah Rasûlü'nden sonra sahabe arasında vuku bulan ihtilaflardır. Onlar Arap uügatini en iyi bilen insanlardı. Allah Rasûlü'nün dini nasıl yaşadığını bizzat görmüş ve onun öğrencisi olmuşlardı. Buna rağmen kendi aralarında ihtilaf ettiler. Nasların manalarına, nüzul sebeplerine ve nasıl anlaşılması gerektiğine en iyi vakıf olan insanların ihtilafa düşmeleri, sonradan gelen ve onlardan mertebe olarak çok aşağıda olanların ihtilaf etmelerinin caiz olduğunu gösterir.

Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem vefatından sonra, sahabenin ihtilafına bazı örnekler;

Ebu Zerr'den radıyallahu anh rivayete göre, şöyle demiştir:

*"Rasûlullah şöyle buyurdu: **'Bir kimse önüne hayvan semerinin önündeki veya arkasındaki tahta kadar da olsa bir şeyi koymaksızın namaz kılarsa önünden geçen siyah köpek, kadın ve eşek onun namazını keserek bozar. Ebu Zerr'e sordum: 'Kara köpeğin kırmızı ve beyaz köpekten farkı nedir?', Dedi ki: 'Ey kardeşimin oğlu benim Rasûlullah'a sorduğum***

3. *Buhari*
4. *İ'lam El-Muvakkiin, 1/203.*
5. *Geniş anlamda buna üç mezhep dahil edilebilir, dar anlamda ise zahiriler.*
6. *Buna Hanefi mezhebi, Kufe ve rey ehli dahil edilebilir.*
7. *Ebu Davud, Nesai*

şeyi sen de bana sordun, siyah köpek şeytandır' *buyurdular."* [8]

Bu hadisi rivayet eden sahabeler hadisin zahiriyle amel ettiler. Ve burada geçen ***'namazı kesme'*** ifadesinden kastın, namazın bozulması olduğunu anladılar. Ancak Aişe *radıyallahu anha* annemiz buna itiraz etti.

"Aişe'nin yanında namazı bozan şeylerden söz açılmıştı. Bu meyanda köpek, eşek ve kadının da zikri geçti. Aişe: 'Bizi yine eşeklere ve köpeklere benzettiniz. Vallahi, ben Rasûlullah'ı kıblesiyle arasında yatakta yatar olduğum halde namaz kılarken gördüm. Benim için ihtiyaç hasıl olunca oturup onu rahatsız etmek istemezdim (yatağın) ayak tarafından sıyrılıp çıkardım.' " [9]

Sahabeden Ali, Osman ve İbni Ömer *radıyallahu anhum*, Aişe annemizin görüşüne benzer bir görüş aktarmışlardır. Allah Rasûlü'nün birden fazla uygulamasını baz alarak farklı ictihatlarda bulunmuş ve ihtilaf etmişlerdir.

Yine boşanmış kadının nafakası ve evde barınma hususunda ihtilaf ettiler. Ömer *radıyallahu anh* üç talakla boşanmış kadının iddet döneminde bu haklara sahip olduğunu savunuyordu. Yani eşi onu boşamış olsa dahi iddeti olan üç hayız dönemi bitinceye dek koca, ona bakmak ve ihtiyaçlarını karşılamak zorundaydı. Bu hükme Kur'an-ı Kerim'in şu ayetiyle ulaşmıştı.

"Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda iddetleri içinde (temizlik dönemlerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz olan Allah'tan sakının. Onları evlerinden çıkarmayın. Kendileri de çıkmasınlar. Ancak apaçık bir hayasızlık yapmaları durumu müstesna. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa o kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarır." [10]

İbni Abbas *radıyallahu anh* ise bu konuda Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* özel bir hadisine dayanarak boşanmış kadının iddet müddetinde bu haklara sahip olmadığını savunuyordu.

Fatıma binti Kays *radiyallahu anha* şöyle dedi:

"Fatıma'yı kocası üç talak ile boşadı. Rasûlullah ona bir sükna ve nafaka tayin etmedi!" [11]

Bir başka rivayette:

"Nebi'ye geldim ve: 'Ben, Halid ailesinin kızıyım. Kocam falanca kendisi Yemen'de olduğu halde bana talakımı gönderdi. Ben de kocamın ailesinden nafaka ve içinde barınacak ev istedim. Onlar bu isteğimi vermeye imtina ettiler ve: 'Ya Rasûlullah! Kocası bu kadını üç kere boşayıp talakını gönderdi' dediler.'

Fatıma binti Kays dedi ki: 'Bunun üzerine Rasûlullah: 'Kadın için nafaka ve barınacağı ev, ancak kocasının ona dönme imkanı olduğu zamandır!' buyurdu." [12]

Bu meyanda örnekler çoğaltılabilir. Ancak bu ve benzeri örneklerden anlaşılan vahyin esasına şahitlik etmiş insanların dahi ihtilaf etmiş olmasıdır. Bu nedenle onlardan sonra gelen fakihlerin ihtilafı, normal karşılanmalıdır.

Buraya kadar olan kısımda özel vakıalar üzerinden fıkhî meselelerde ihtilafa müsaade edildiğine örnekler verdik. Genelliğine binaen asıl delili sona erteledik. Bu meselenin aslını, İslam'ın ictihada izin vermesi oluşturmaktadır. İslam, insanları sadece var olan naslarla amele sevk etmemiş, onlara ictihad kapısını açmış ve buna teşvik etmiştir. İctihada müsaade edilmesi, zımnen ihtilafa müsaade etmeyi içerir. Çünkü İslam'da meseleler; ictihadın caiz olmadığı ve hakkında hususi nas olan meseleler ve hakkında özel nassın olmadığı ve delillerin farklı yönlere işaret ettiği, ictihada

İslam insanları sadece var olan naslarla amele sevk etmemiş, onlara ictihad kapısını açmış ve buna teşvik etmiştir. İctihada müsaade edilmesi, zımnen ihtilafa müsaade etmeyi içerir.

8. *Müslim, Sünen Ashabı*
9. *Buhari, Müslim*
10. *66/Talak, 1*
11. *Müslim*
12. *Ahmed, Nesai*

açık meseleler olmak üzere ikiye ayrılır. İctihad edecek insanların tabiatı, yetiştikleri ilmi havza, ilmi seviyeleri ve öncelikleri ictihadlarında farklılığa neden olacaktır. Bu, esasında insan olmanın da gereğidir.

"Hakim, hüküm verirken ictihadda bulunup da isabet ederse, onun için iki sevap vardır. Ama hüküm verirken ictihad edip de yanılırsa, ona bir sevap vardır." [13]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Muaz'ı Yemen'e yollarken onunla arasında şu konuşma geçti:

"Sana bir mesele ârız olduğunda nasıl hükmedersin?'

Muaz:

- Allah'ın kitabıyla hükmederim!,

- Şayet onda hükmü bulmazsan?

- Allah Rasûlü'nün Sünnetiyle hükmederim!

- Şayet onda da bulmazsan?

- Kendi ictihadımla hükmederim!

Allah Rasûlü bu cevaptan memnun oldu. Ve elini Muaz'ın göğsüne vurarak: 'Rasûlü'nün elçisini, Rasûlü'nün razı olduğu şeye muvaffak kılan Allah'a hamd olsun." [14] [15]

Zikrettiğimiz rivayet hakkında alimlerin görüşlerini dipnotta zikrettik.[16]

Her ne kadar bu rivayetin sıhhatinde ihtilaf olsa da sahabeden naklolunan başka rivayetler bu aslın onların yanında sabit olduğunu gösterir.

Ömer *radıyallahu anh* Kadı Şureyh'e şöyle bir mektup gönderdi:

"Sana bir olay geldiğinde Allah'ın subhanehu ve teâlâ kitabıyla hükmet. Şayet Allah'ın kitabında olmayan bir mesele gelirse o zaman Rasûlü'nün sünnetiyle hükmet. O iki kaynakta olmayan bir mesele gelirse, insanların üzerinde toplandığı

---

13. Buhari, Müslim

14. Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi, Dârimi ve bir çok hadis imamı.

15. Bu hadis alimlerin senedi ve metni hakkında ihtilaf ettikleri rivayetlerdendir. Özet olarak alimlerin rivayet hakkında söylediklerini zikredecek olursak;

a. Hadisi zayıf kabul edenler; Hadis alimlerinin büyükleri senedinde bulunan bazı afetlerden dolayı bu hadisi zayıf kabul etmişleridir.

İmam Buhari (Tarihu'l Kebir 2/2449): '...Bu senetle sahih olmaz. Başkada bir yoldan bilinmez.. Mürsel bir rivayettir.'

Tirmizi: 'Bu hadisi başka bir vecihten bilmiyoruz. Ve isnadı benim yanımda muttasıl değildir.'

İbni Hazm (Muhalla 1/62): 'Bu hadisi sadece Haris bin Amr rivayet etmiştir o da meçhuldur. O da Hımıs ehlinden tanınmayan kişilerden rivayet etmiştir.'

İbnu'l Cevzi (El-İ'lel Mutanahiye): 'Fukaha kitaplarında zikretse de sahih değildir.'

b. Hadisin sahih olduğunu savunan alimlerimiz. Bunları iki kısımda incelemek mümkündür. Hadisin ravileri, ravilerde bulunan cehalet ve irsal iddiasına cevap vermeye kalkanlar. Bunlar teknik konularda konuşmuş ve hadisin zayıflığı hakkında öne sürülen illetlere cevap vermişlerdir. Ancak muhakkik alimlerin çoğu bu cevapların yetersizliğine işaret etmiş ve zayıflık sebeplerinin baki olduğunu söylemişlerdir. Bir diğer grup alim hadisin isnad yönünden zayıf olduğunu ikrar etmekle beraber hadisin şöhretinin isnada ihtiyaç bırakmadığını savunmuşlardır. Yani alimlerin çoğunun bu hadisi kullanmasının isnada ihtiyaç bırakmayacak şekilde hadisi kuvvetlendirdiğini ve anlamının alimler arasında ihtilafsız kabul edildiğini savunmuşlardır (İbni Hazm ve kıyası reddeden zahiriler müstesna).

Hatip El-Bağdadi (El-Fakih ve'l Mutefakkih, 190): 'Bu vb. hadisler isnad yönünden sahih olmasa da topluluğun topluluktan nakli ve onunla ameli isnada ihtiyaç bırakmadı.'

Gazali (El-Mustasfa, 2/254): 'Bu hadisi ümmet telakkiyle kabul etti. Hiç kimse bu hadisi eleştirmedi. Hali bu olan rivayetin mürsel olmuş olması zarar vermez. Bilakis isnadını araştırmak vacip değildir.'

İbni Kayyım (İ'lam, 1/202): Yukarıda zikrettiğimiz Hatip el Bağdadi'nin sözünü nakletmiştir ve kendisi de bu görüştedir.

Allah en doğrusunu bilir.

16. Bu konuda tafsilatlı bilgi almak isteyenler: Silsile Ehadis Daife ve'l Mevdua, 2/273; Şeyh Ekrem Diya El-Ömeri, El-Bahis Mine'l Hukmi bin'Nassi fi El-Hevadis; Şeyh Meşhur Hasan El-Selman, Tahkikat ve Tenkihat ala Metni'l Varakat, s.481-493 Muaz hadisinin uzun tahrici.

görüşle hükmet. Bu da olmazsa dilediğin şekilde yaparsın." [17]

Ömer *radıyallahu anh*, nas bulunmayan konularda kendi ictihadıyla amel etmesini ona söylemiştir. Bu da sahabe nezdinde kesin nas olmayan konularda ictihadın olabileceğini gösterir. İctihadın varlığı ise ihtilafın varlığıdır.

Fukaha İhtilafının Mücmel Sebepleri

Fukaha'nın ihtilaf sebeplerini bilmenin bir çok faydası vardır. Bundan dolayı bir çok ilim adamı, bu faideleri gözeterek onların ihtilaf sebeplerini tafsilatlı zikretmiştir.

İhtilafın nedenlerini bilmeyen biri, imamların naslara kasten muhalefet ettiğini zannedebilir. Bu da sevilmesi gereken din büyüklerine buğza neden olur.

Örneğin, İbni Rüşd Fıkhu'l Mukaren (karşılaştırmalı fıkıh) sayılacak Bidayetu'l Müctehid kitabında alimlerin ihtilaf sebeplerini zikretmiştir. Bu konuda hususi bir kitap yazan doktor Abdulkerim El-Hamidi *'El-Camiu'l Mufid fi Esbab İhtilaf El-Fukaha'*sında İbni Rüşd El-Hafid'den bu sebeplerden bazısını şöyle zikreder:

'1. Nasların tefsirinde ihtilaf etmeleri

Örneğin, kocası tarafından boşanan kadın, ayetin nassıyla 'üç kuru' müddeti iddet bekler. Ancak Arap lugatinde 'kuru' lafzı hem hayız, hem de temizlik için kullanılır. Doğal olarak bu lafzı, lugavi tercihine göre tefsir edenlerin ictihatları birbirinden farklılık arzeder.

2. Naslarda varid olan emir ve nehiy hadislerinden anladıkları

Emir ve nehiy mutlak olarak vucubiyet ve haramlık mı ifade eder? Bu durum varid oldukları konuya göre değişir mi? Bu soruya verilen cevap da ihtilafların oluşma nedenidir.

3. Peygamber'in sallallahu aleyhi ve sellem fiillerine hamlettikleri hüküm.

Kimi, Peygamber'in fiilinin vucubiyet ifade ettiğini; kimiyse mutlak olarak mustehaplık ifade ettiğini savunur. Kimi alim ise mubahlık ifade ettiğini ve insanın yapıp yapmamada tercih sahibi olduğunu beyan eder. Bu tercih de ihtilaflara sebebiyet verir.

4. Hadislerin tashihinde vuku bulan ihtilaf

Bir alim, bir hadisi sahih kabul eder ve onun gereğince fetva verir. Bir diğeri herhangi bir sebepten aynı hadisi zayıf kabul ediyorsa başka bir nasla hüküm verebilmektedir.

5. Kıraatlerde vuku bulan ihtilaf

Yeminini bozan, ayetin nassıyla üç gün oruç tutar. Ancak bu orucu peş peşe mi tutmalıdır yoksa istediği zamanlarda tutabilir mi? Bu konuda ihtilaf edilmiştir. İbni Mesud kıraatinde "üç gün peş peşe oruç" şeklindedir. Diğer kıraatlerde peş peşe lafzı yoktur.

6. Umum-husus ve Mutlak-mukayyed'de vuku bulan ihtilaf

7. Konu hakkında özel delil olmayınca, herkesin kendi ictihadından kaynaklanan ihtilaf

8. Kıyasta var olan ihtilaf

Kıyas şer'i delil midir? Bu konu cumhur ve zahiriler arasındaki bir çok ihtilafın sebebidir.

9. Delillerde birbirine zıt hükümler verildiğinde tercih metodunda vuku bulan ihtilaf.'

İbni Rüşd'e yakın dönemlerde yaşamış İbni Hazm *'El-İhkam'* adlı eserinde (2/248) alimlerin fıkhî ihtilaflarının sebeplerini zikretmiştir.

'Bu sebepler zikrettiğimiz gibi on tanedir.

1. Alime nassın ulaşmaması ve buna binaen başka bir nasla hüküm vermesi.

2. Hadisi rivayet edenin ezberlemediğini düşünmesi veya ravinin vehmettiğine inanması. Ömer'in radıyallahu anh Fatıma bin Kays'ın rivayetine itibar etmemesi gibi.[18]

3. Hükmün neshedildiğine inanması. İbni

17. Nesai, Dârimi

18. *Yazımızın girişinde İbni Abbas ve Ömer radıyallahu anh arasında boşanan kadının ev ve nafaka hakkı hususunda rivayetleri vermiştik.*

Ömer'in ehli kitap kadınlarına evlenmeye izin veren ayetin nesh edildiğine inanması gibi.

4. Bir nastaki hükmün daha ihtiyatlı olduğuna inanarak başka nassın önüne geçirmesi. Bunun bir anlamı yoktur. Ne Kur'an ne de Sünnet böyle bir anlayışı gerekli kılmamıştır.

5. Çok kişi onunla amel ediyor diye bir nassı, başka bir nassın önüne geçirmesidir.

6. Sahih olmayan bir nassı fesadını bilmesine rağmen sahih nassın önüne geçirmesi.

7. Umumiyet ifade eden bir nassı kendi zannıyla tahsis etmesidir.

8. Konu hakkında hususi delil olmasına rağmen onu terk edip umum ifade eden naslara yapışmasıdır.

9. Elinde delil olmaksızın nassın zahirini tevil etmesidir.

10. Bir nassı kendi ashabının sözünden dolayı terk etmesidir. Zanneder ki tabi olduğu, mutlaka bir ilimden dolayı bu nassı terk etmiştir.'

Buna benzer bir amaçla Şeyhu'l İslam İbni Teymiyye *'Refu'l Melam an Eimmeti'l a'lam'* adlı eserini kaleme aldı. Bu eserde fukahanın ihtilaf sebeplerini örnekleriyle izah etti. Kitabın özeti olarak diyebiliriz ki:

'İhtilafın üç ana sebebi vardır:

1. İmamın, Peygamber'in o sözü söylediğine inanmaması. Yani rivayetin Rasûl'ün sallallahu aleyhi ve sellem sözü olarak, onun yanında sabit olmaması. Bu selefte var olan ihtilafların çoğunun nedenidir.

2. Rasûl'ün sallallahu aleyhi ve sellem bu sözle, o manayı kast ettiğine inanmaması. [19]

3. O hükmün nesh edildiğine inanması.

Bu üç ana sebepten bir çok madde ortaya çıkar.'

Daha sonra İbni Teymiyye yukarıda imamların zikrettiği sebeplere benzer yaklaşık on sebep zikreder.

Allah tüm imamlara rahmet etsin. Bu bab'a ehemmiyet vermelerinin sebebi, ihtilaf fıkhına bina edilen faideleri bilmeleridir. Biz Allah'ın izin verdiği kadarıyla bu faideleri zikredeceğiz.

Fukaha'nın İhtilaf Nedenlerini Bilmenin Faydaları

Büyük fukaha hakkında yanlış düşüncelere kapılmama

İhtilafın nedenlerini bilmeyen biri, imamların naslara kasten muhalefet ettiğini zannedebilir. Bu da sevilmesi gereken din büyüklerine buğza neden olur. Hiç kimse Allah'a ve Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem kasten muhalefet etmiş birini sevemez. Maalesef bu bilgiden uzak olan birçok kimsenin, başta İmam Ebu Hanife rahimehullah olmak üzere bir çok imama karşı kötü zan beslediğine şahit oluyoruz. Oysa onlar ümmetin tartışmasız kabul ettiği büyük imamlardır.

Ki Şeyhu'l İslam *'Refu'l Melam'* adlı kitabının girişinde bu hakikate dikkat çeker. Aynı zamanda kitabı yazmasındaki gaye de anlaşılır.

'Bilinmelidir ki ümmetin yanında kabul görmüş imamlardan hiç biri Allah Rasûlü'nün sünnetine -küçük, büyük- kasıtlı muhalefet etmemiştir. Çünkü onlar Rasûl'e ittibanın vacip olduğunda ve onun dışında herkesin sözünün alınıp terk edileceğinde ittifak halindedirler. Buna rağmen onlardan birinin sözünün, Allah Rasûlü'nden gelen naslara muhalif olduğu görülürse mutlaka o söz için özür aranmalıdır.'

---

19. Yani hadisin lafızlarını tefsirde vuku bulan ihtilaf

İnsanların ihtilafını ve delillerden farklı istinbat metotlarını bilmek, fıkıh melekesini kuvvetlendirir. Kişinin dar bakış açısına sahip olmasına engel olur.

İslam toplumunun belini kıran ayrılık ve taassuptan kurtulma

İhtilafı ve fıkhını bilmeyen insanlarda taassup kaçınılmazdır. Taassupla dine olan hassasiyet karışır. Ve kişi dini savunuyor zannederek mezhebini veya kendi amelini yüceltir. İslam aleminde ihtilafın varlığından haberi olmayan insanların kendi mezhebi dışında birine: *'Bende seni Müslüman sanmıştım'* benzeri sözleri bu gerçeğin vakıaya yansımasıdır. Yine namazda teşehhüd parmağını kaldırmanın, Allah Rasûlü'nün sünnetinde varid olmasına rağmen *'Namazda çok hareket etti'* gerekçesiyle namazın batıl olduğuna hükmeden ve arkasında namaz kılınmaması gerektiğini söyleyenler veya çoraplara mesh yapan birinin abdestinin olmadığı ve buna bağlı olarak da arkasında namazın batıl olacağına dair verilen fetvalar da bu cinstendir.

İmam Şatibi *rahimehullah* El-Muvafakat'ta, 2/273:

'İlim talebesinin kendi mezhebi dışında bir mezhebin görüşlerine bakmaması, genellikle onda mezhebi dışındaki görüşlere karşı nefret oluşturur. Bu da insanların imametinde ittifak ettiği insanlara karşı, onu yanlış düşüncelere sevk eder.'

Bunun en güzel örneğini sahabede görüyoruz. Onlar bir çok konuda ihtilaf etmelerine rağmen birbirlerini sevmekten ve saygı göstermekten imtina etmediler. Birbirlerinin arkasında namaz kıldılar. Namazın rükunları, şartları ve daha bir çok konuda ihtilaf etmelerine rağmen…

Fıkhî melekelerin gelişmesi

İnsanların ihtilafını ve delillerden farklı istinbat metotlarını bilmek, fıkıh melekesini kuvvetlendirir. Kişinin dar bakış açısına sahip olmasına engel olur. Hususen müctehid imamlar ictihadlarını nassa dayandırmıştır ve bakış açılarını tartışmaya açmışlardır. Bu da Müslüman ilim adamlarının ufkunu genişletmiştir.

Sahabeden Ebu Derda *radıyallahu anh*:

"Kur'an'ın farklı vecihlerini bilmeden tam anlamıyla fakih olamazsın."

Katâde *rahimehullah*:

"İnsanların ihtilafını bilmeyen fıkhın kokusunu dahi almamıştır."

Said b. Arube:

"Alimlerin ihtilafını bilmeyeni, alimden saymayınız."

Hişam b. Ubeydullah Er-Razi:

"Karilerinin ihtilafını bilmeyen karilerden, fakihlerin ihtilafını bilmeyen fukahadan değildir." [20] diyerek ihtilafları bilmenin önemine değinmişlerdir.

İhtilafın olduğu yerde icma, icmanın olduğu yerde ihtilaf iddiasından kurtulma

Akıl sahibi her insan bilir ki; hakkında icma olan bir meseleyle ihtilaf olan mesele arasında fark vardır. İcma olan meselede ihtilaf kabul edilmez. İcmaya muhalefet eden, müminlerin yoluna muhalefet ettiği için şiddetle kınanır.

"Kim kendisi için doğru yol açıklık kazandıktan sonra Peygamber'e muhalefet eder ***ve mü'minlerin yolundan başka yola uyarsa*** *onu döndüğü yöne çeviririz ve cehenneme atarız. Orası ne kötü bir varış yeridir!"* [21]

Hadiste Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

20. *Rivayetler için: 'Cami' beyan ilm-i ve fadlihi', İbni Abdilber, 2/814-815.*
21. *4/Nisa, 115*

"Allah ümmetimi sapıklık üzere bir araya toplamaz." [22]

Bununla beraber İslam'ın kabul ettiği ve delile dayalı ihtilaf, genişlik olarak kabul edilmiştir. Sahipleri kınanmadığı gibi hata etseler dahi bir ecir almayla mükafatlandırılmıştır.

Bu hassas dengeyi korumanın yolu ittifak ve ihtilaf noktalarını bilmekten geçer. Alimlerin ihtilafından habersiz olan biri delile dayalı ihtilafın olduğu yerde, icmadan bahsedebilir. Veya icmanın olduğu yerde ihtilaf varmış gibi davranıp ümmetin amelini bölebilir, dini meseleleri cıvıklaştırabilir.

Ebu Eyyub Es-Sıhtıyani:

'İnsanların fetva vermede en cesur olanları, alimlerin ihtilafını bilmeyenler; fetvada en duyarlı olanlar ise alimlerin ihtilafından haberdar olanlardır.'

İmam Malik'e *rahimehullah* soruldu: *' 'Kim fetva verebilir?', İmam: 'Fetva ancak insanların ihtilafını bilenlere caizdir.' '*

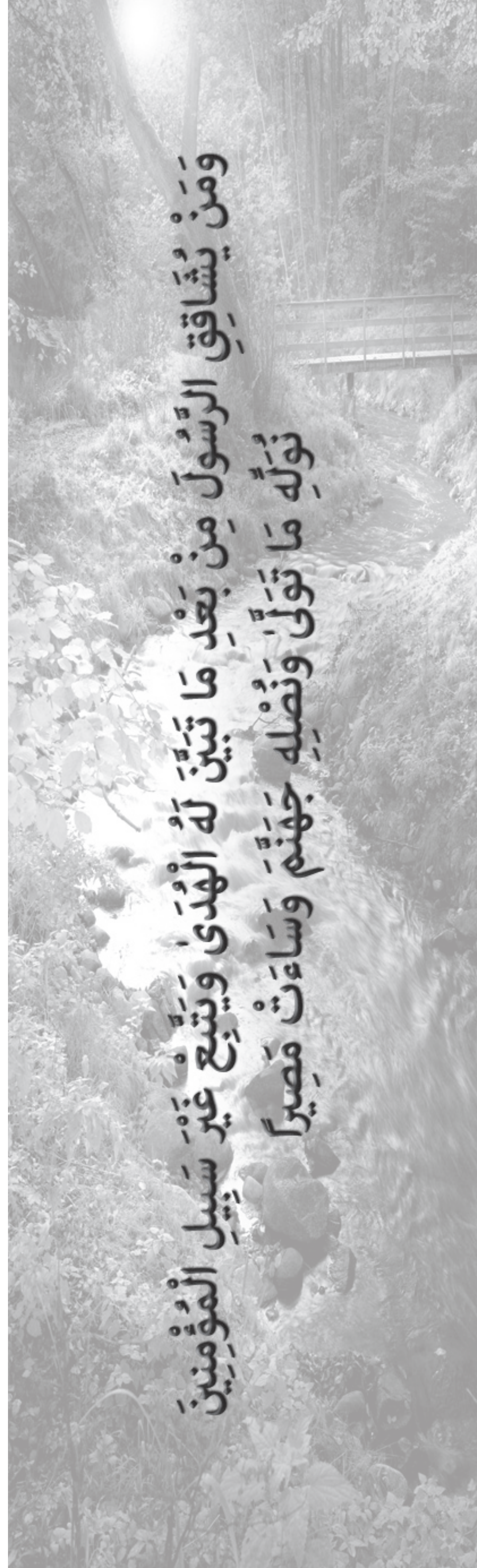
İmam Şafi: *'Bir insanın kendinden önce var olan sünnetleri, selefin sözlerini, insanların ittifak ve ihtilaf ettikleri konuları bilmeden kıyas yapması helal değildir.'* [23] demişlerdir.

Evet, İslam alimlerinin ihtilaf nedenlerini tespit çalışmaları bu faidelere binaendir. Elbette zikredilebilecek başka faideler de vardır. Bu yazı için bu kadarıyla iktifa edelim.

Bir sonraki yazımızda alimlerin ihtilaf nedenlerini tafsilatlı ve örnekleriyle yazmaya çalışacağım Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izniyle.

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

22. *Sünen Ashabı*
23. *Rivayetler için: 'Cami' beyan ilm-i ve fadlihi' İbni Abdilber, 2/817-818.*

Küresel Satrancın Ortadoğu Piyonu: PKK

PKK, Kürtlerin İslamî çatı altında mücadele vermesini hazmedemiyor. Yaptığı asılsız yayınlarla, Kürtlerin İslamî cephelere kaymasını engellemek istiyor. Özelikle cahiliye bağlarını kullanarak Kürtlerin Kürtleri öldürdüğünü, yaşı küçük Kürt gençlerinin kandırıldığına dair propaganda yapıyor.

Allah'ın Adıyla...

Hamd Allah'a, salat ve selam O'nun Rasûlü'nedir.

Birinci dünya savaşının ardından, cetvelle çizilen sınırlarla Kürtler Irak, Suriye, İran ve Türkiye topraklarında olmak üzere dört ayrı parçaya bölündü. Aslında Ortadoğu'daki sınırlar iki ayrı amaçla çizilmişti. Büyük sömürge devletleri iç kısımları petrol merkezli paylaştırmış ve Arap kabilelerine vermişti. Bu kabileler batının sömürgesi olmaya müsaitti ve gerekli işlemler birinci dünya savaşı sırasında yapılmıştı. Sınır bölgelere ise Kürtler ve Türkmenler gibi daha ziyade parçalanmaya ve kullanılmaya müsait halklar yerleştirilmişti. Gerekli fitne o zamandan oluşturulmuş mezhepçiliğe dayalı (Şia, Sünni) ve etnik kökene dayalı (Kürt, Türk veya Arap) ayrılığa zemin hazırlanmıştı.

Kürtler sürekli baskıya maruz bırakılıp insani haklarından mahrum edilmişlerdi. Dilleri, örf ve âdetleri kısacası varlıkları inkar edilmişti. Bununla beraber Kürtlerin doğuda vuku bulan Ermeni katliamına iştirak etmeleri ve İslamî hassasiyete sahip olmaları, onları batı için gözden çıkarılmış halk konumuna itmişti.

Kürtler gerek Osmanlı'nın son dönemlerinde gerekse de cumhuriyetin ilk yıllarında isyanlara kalkıştılar. Bir çoğu sonuçsuz kalan veya etkisi kısa sürede kaybolan bu isyanlar, İslami referansa sahipti.[1] Belki de batıyı asıl korkutan şey buydu. Onlar Kürtleri Ortadoğu'nun teminatı olarak görüyorlardı. İstedikleri zaman onları sınır bölgelerinde ayaklandıracak ve bu şekilde bölgede ulaşmak istedikleri emellerini elde edeceklerdi. Kürtlerin aşiret yapısı ve cahiliyeden kalma âdetleri bunu kolaylaştırsa da İslamî hassasiyetleri ve çıkardıkları isyanların İslamî referanslara sahip olmaları batıyı endişelendiriyordu.

Bu durum batıyı arayışa sürükledi. Böylece İslamî referanslara sahip olmayan, bilakis İslam düşmanlığıyla maruf PKK örgütü ortaya çıktı. PKK kurulduğu günden bu yana açıkta dillendirmese de İslamî bir Kürt uyanışının, sol patentli alternatifiydi. Bunun en açık kanıtı, kuruluş ve yükselişinden kısa bir zaman sonra bölgede başlattığı İslamî kesime yönelik saldırılarıydı. PKK, İslamî camiaya üç seçenek sun-

1. *1878 Şeyh Ubeydullah nehri isyanı, 1913 Molla Selimin ittihatçılara karşı başlattığı isyan, 1925 Şeyh Said'in cumhuriyete karşı başlattığı kıyam harekatı bunlardan bazısıdır.*

muştu. Bu seçeneklerin ilki; PKK'ya katılmaları ve aynı çatı altında mücadeleye devam etmeleriydi. Bu İslam'la *'Fatiha düzeyi'*nde ilişkisi olan bir yapı için dahi makul değildi. İslam düşmanlığıyla ün yapmış bir yapıda İslamî bir faaliyet nasıl yürütülebilirdi?

İkincisi; bölgeyi terk etmeleri ve bölgede var olan çalışmaları feshetmeleriydi.

Üçüncüsü; ölüm tehdidiydi.

İslamî kesim her ne kadar çatışma taraftarı olmadığını beyan etse de, PKK gücüne güvenerek çatışma yolunu seçti. Apo'nun tabiriyle *'birkaç sofikten müteşekkil yapılar'* kısa sürede diskalifiye edilecekti. İki tarafı da yıpratan, ancak PKK'nın yenilgisiyle sonuçlanan bir çatışma süreci yaşandı.

Son günlerde Suriye PKK'sı PYD ve El-Nusra mücahidleri arasında yaşanan ve kısmen Türkiye Müslümanlarını içine alan süreç, yukarıda yazdıklarımızdan bağımsız değerlendirilmemelidir. Tevhidi çalışmaların yükselişe geçtiği ve Suriye Kürtlerinin şeriat talebiyle cihada katılımlarının yoğunlaştığı bir süreçte, PKK yine devrede… Ve Kürtlerin İslam'a yönelmesine alternatif olma çabasında…

Süreç Nasıl Başladı?

PKK'nın Suriye kolu PYD, savaşın başladığı ilk günden bu yana Esad'la anlaşma halinde. Esad, Kürt illerini PYD'ye terk etti. Bunun karşılığında ne aldığını bilmiyoruz. Ancak yaşanan son süreçle beraber anlaşmanın içeriği ortaya çıkmaya başladı. PYD, Esad'ın teminatıydı. Mücahidlerin güçlendiği ve ilerleme kaydettiği esnada, PYD sahneye çıkacak ve mücahidlerin mücadele hattını ikiye bölecekti. Ki öyle de oldu. İran ve Hizbullah'ın müdahalesine rağmen mücahidler ciddi başarılar elde ediyorlardı. Ancak sınır bölgesinde bulunan ve mücahidlerin arkasında yer alan PYD mücahidlerle yaptığı saldırmazlık anlaşmasını bozarak[2], mücahidleri arkadan vurmaya başladı. Bu, mücahidlerin saldırı hattını ikiye böldü. Bir grup geriye dönmek zorunda kaldı.

2. *Star gazetesine 'Kürt İslam Cephesi' adına röportaj veren Selahaddin El-Kurdi; PYD ile beş ayrı çatışmasızlık anlaşması yaptıklarını ve her seferinde örgütün bu anlaşmayı bozduğunu beyan etti.*

Aslında PYD, olmayan bir savaşı başlattı. Ve bu savaş daha en başından sahte gerekçeler üzerine kurgulandı.

İlk olarak; mücahidlere kendi saldırmasına rağmen *'çeteler Kürt katliamı yapıyor'* diyerek yaygara kopardı. Oysa mücahidlerin PYD ile çarpışmada hiçbir çıkarı yoktu. En başta böyle bir süreç mücadele hattını bölecekti ki öyle oldu. Esad ordusuna sürekli saldırılar düzenleyen mücahidler, PYD'nin hattı bölmesi sonucu Esad'ın bundan yararlanıp mücahidlere saldırı fırsatı yakaladığını, bunun da mücahidleri sıkıntıya soktuğunu birçok beyanatlarında dile getirdiler.

İkincisi PYD'nin kullandığı argümanların hemen hepsi sahte çıktı.*'Rojova'da katliam'* diyerek başlattığı propagandanın argümanları Esad'ın Banyas katliamına ait çıktı. Yapılan yürüyüşlerde kullanılan dövizlerde sembolleşen bir resmin 83 Erzurum-Kars depremine ait olduğu anlaşıldı.

Bozulan Ateşkes ve Suriye

PYD bozduğu ateşkes ve başlattığı çatışma süreciyle bazı şeyler hedefliyordu. Bunları açmakta fayda görüyoruz.

Bu savaşta üç ihtimal öne çıkmaktadır.

- İran ve Esad ailesinin zafer kazanması
- Batı destekli bir oluşumun süreçte kârlı çıkması
- İslamî bir yapının zafer elde etmesi

Bu seçeneklerden sadece ilk ikisi PKK'nın çıkarlarına uymaktadır. İslamî bir yapı, PKK açısından ideolojik olarak mümkün değildir.

Bu yüzden tüm projelerini ilk iki seçeneğe göre şekillendirmek zorundadır.

Şayet İran ve Esad ailesi başarı elde ederse, PKK şu ana kadar yaptıklarıyla kendini garanti altına almıştır. Çünkü Esad ailesiyle başından beri yaptığı anlaşmaya sadık kalmıştır. Ayrıca son süreçte İran'ın parmağını görmezlikten gelmek mümkün değildir. Salih Müslim, İran dışişlerinin daveti üzerine Tahran'da bir dizi görüşmede bulunmuş ve akabinde şu açıklamaları yapmıştır:

'Ortadoğu'da yükselen Kürt sorunu, herkesi ilgilendiriyor' diyen Müslim, *'Bu bakımdan bizi davet ettiler. Dışişleri Bakanlığı ve üst düzey yetkililer bizi davet ettiler. Yüksek sorumluluktaki kişilerle görüştük'* şeklinde konuştu. Görüşmede hem genel olarak Suriye'deki durum ve selefilerin bu ülkedeki varlığını konuştuklarını ifade eden Müslim, *'Suriye'de Kürtler olarak ne istediğimizi anlattık. Kendi görüşlerimizi belirttik. Onlar da kendi görüşlerini ifade ettiler. Diyaloğun sürmesinden yana görüş ortaya çıktı. Bizimle dayanışma içinde olacaklarını söylediler'* diye vurguladı.

Bu görüşmenin aslında *'bir tanışma'* toplantısı olduğunu sözlerine ekleyen PYD Eş başkanı, selefilere karşı duruşları konusunda da İran'ın kendilerine hak verdiğini söyledi. Kürtlerin taleplerini de İran'ın *'çok normal'* bulduğunu belirten Müslim, şöyle devam etti: *'Şimdiki veya gelecekteki rejim ne olursa olsun, taleplerimiz konusunda haklı olduğumuzu söylediler. Suriye'nin parçalanmasından yana değiller ama biz de parçalanmasını istemiyoruz zaten.'*

Böylece sürecin İran'ın da isteğiyle başladığı anlaşılmış oluyor. Burada asıl ironiyse, Kürtlere yıllarca yaptıkları zulüm ve baskılara rağmen PKK-PYD'nin İran ve Suriye ile işbirliği yapmasıdır.

İkinci seçenek ise batı destekli bir yapının Suriye'de kontrolü ele geçirmesidir. PYD, süreci batıya İslamcılarla Kürtlerin savaşı şeklinde lanse etti. Amacı, İslam korkusuyla her yere saldıran batıyı kendine bağımlı kılmaktı. Savaş İslamcılarla olunca, batı bu savaşta PYD'yi destekleyecekti. Süreç başladığı günden bu yana PYD açıklamalarında laikliğin teminatı olduklarını ve aslında mücadelelerinin laiklik-şeriat mücadelesi olduğunu vurgulamayı ihmal etmediler. Böylece olası bir batı zaferinde pastadan paylarını almak istiyorlar.

Üçüncü seçenek olan İslamî bir zaferi düşünmek dahi istemiyorlar. Bunun gerçekleşmemesi için ellerinden gelen her şeyi yapacakları ise herkesin malumu.

PYD bu süreçle hedeflediği bir diğer unsur ise, Kürtlerin Suriye cihadına katılımını baltalamak. Gerek El-Nusra cephesi içinde, gerek diğer gruplarda azımsanmayacak kadar Kürt mücahid var. Bunlar Irak, Suriye İran ve Türkiye Kürtlerinden... Bu PKK'yı ürkütüyor. PKK, Kürtlerin İslamî çatı altında mücadele vermesini hazmedemiyor. Yaptığı asılsız yayınlarla, Kürtlerin İslamî cephelere kaymasını engellemek istiyor. Özelikle cahiliye bağlarını kullanarak Kürtlerin Kürtleri öldürdüğünü, yaşı küçük Kürt gençlerinin kandırıldığına dair propaganda yapıyor. Kürt aileler üzerinde bu yolla baskı kurmaya çalışıyor. Üst üste hazırlayıp servis ettiği yalan haberler özellikle avam üzerinde ciddi etki bırakıyor. Ailesi PKK sempatizanı olan bir çok Müslüman genç, ailesiyle sorunlar yaşıyor. Özellikle cihada katılmak isteyenler aile baskısıyla engellenmiş oluyor.

Sürecin Türkiye Ayağı

PYD'nin yapay gerekçeler üzerine kurguladığı bu süreçle Türkiye'den elde etmek istediği şeylerde var elbet. Bunların başında Güneydoğu bölgesinde yükselişe geçen tevhidi çalışmaları baltalamak geliyor. Kürtler cumhuriyet tarihi boyunca sisteme muhalefetleriyle bilindiler. Bundan dolayı tevhidi söyleme sahip gruplar, hem fıtrata hitap etmeleri hem de sisteme muhalefet etmeleri hasebiyle Kürtler arasında rağbet görüyor. PKK bunu hazmedemiyor. İslamî

yapıların bölgeden silinmesini isterken her geçen gün Kürt gençleri arasında yayılan tevhidi eğilimden hoşnut olmuyor.

PYD, Suriye'de mazlum halka yardım yapan kuruluşları, Kürtlerin katliamına destek veriyor diye afişe etti. İlk olarak, bu süreçte dik duruşu ve Suriye mazlumlarına verdiği desteğiyle takdire şayan çalışmalara imza atan Özgür-Der'i hedef gösterdi. PKK'ya bağlı yayın kuruluşları açıkça Özgür-Der'i hedef tahtasına koydular. Yapılan insani yardımları, teröre destek olarak lanse ettiler. Kısa bir zaman sonra önce Van'da daha sonra Diyarbakır'da Özgür-Der'e ait iki dernek binası molotoflu saldırıya uğradı.

Daha sonra dergimizi ve dergimiz yazarlarından Ebu Hanzala (Halis Bayancuk) Hocamızı hedef gösterdiler.

Böylece Güneydoğu'da var olan İslamî çalışmalarla Kürt halkı arasına duvar örmeye çalıştılar. Olmayan ve yapay sebeplerle kendi başlattıkları bir çatışma sürecini, Kürtleri katlediyorlar diye İslam'dan soğutma ve muvahhitleri karalama kampanyasına dönüşürdüler. Allah *subhanehu ve teâlâ* böylelerin tuzaklarına karşı müminlere teselli olarak şu ayetleri indirdi.

"Onlar tuzak kurdu. Allah da tuzak kurdu. O tuzak kuranların en hayırlısıdır." [3]

"Onlar tuzaklarını kurdular. Oysa onların tuzakları Allah katındadır. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun." [4]

"Şüphesiz Allah iman edenleri savunur. Allah hiçbir hain ve nankörü sevmez." [5]

Bu arada PKK Türkiye'yle oturduğu masadan karlı kalkmak istiyor. Bu süreçte adeta üstü kapalı şantaj yapıyor. İstediği takdirde bu savaşı bir bahaneyle Türkiye'ye sıçratacağının göz dağını veriyor. Türkiye'nin göz göre göre yaklaşan tehlikeye sessiz kalmasına anlam vermek ise mümkün değil. PKK süreci hedef göstermeler ve fiili saldırılarla öyle bir hale getirdi ki neredeyse savaşın Türkiye'ye sıçraması an meselesi. Bundan daha ilginç olanı AKP'ye yakınlığıyla

PKK'ya bağlı yayın kuruluşları açıkça Özgür-Der'i hedef tahtasına koydular. Yapılan insani yardımları, teröre destek olarak lanse ettiler. Kısa bir zaman sonra önce Van'da daha sonra Diyarbakır'da Özgür-Der'e ait iki dernek binası molotoflu saldırıya uğradı.

bilinen gazetecilerin PKK ağzıyla konuşması. Kısa zaman önce örgütün eş başkanlığına getirilen Bese Hozat, Sabah gazetesinden Müjgan Halis'e verdiği röportajda şunları söylüyordu:

'Türkiye'deki çözümle, Suriye'deki çözüm birbirine paralel, birbirini besleyen süreçler. Çünkü Kürt sorunu üzerinden bütün bölge devletlerinin politikası da ortak. Bu konsepti boşa çıkardığımız noktada, Kürt sorununun gelişiminde ortaklıklar olur. Rojava'daki durum da, El Kaide'nin saldırıları da uluslararası güçlerin planlarından bağımsız değil. Demokratik çizginin somutlaşması ve bir model olması; ABD açısından sorundur, çıkarıyla uyuşmuyor.'

AKP'ye yakın gazeteciler benzer bir teoriyi dillendirip Türkiye sınırında oynanan oyunu boşa çıkarmamız lazım diyorlar. Ancak gözden kaçan nokta, Bese Hozat'ın örgütünün yayın organı, sürecin değerlendirildiği bir analizde Kürtlere yönelik yapılan bu katliamın içinde AKP'nin de olduğunu söylüyordu. Zana Azadi ismiyle Anf de yayınlanan yazı *'Rojava'daki katliamın Türkiye'deki ortakları kim?'* cümlesiyle başlıyordu. Ve uzun analizin bu soruya cevabı şöyleydi;

'Peki, Rojava'daki katliamın TC'deki ortakları kim?

Şimdiye kadar açığa çıkan belgelere göre Rojava'daki savaşı, TC cephesinden koordine eden, Ergenekon yerine kurulan Fethullahçı Ötüken Gladiosu'dur.

AKP-MİT-Ordu-Fethullahçılar-Hizbullah beşgeni ise Ötüken'in Gladiosu'nun esas alt teşkilatlarıdır.'

Bese Hozat'a göre Müslümanlar AKP'nin başlattığı çözüm sürecini batı adına baltalıyordu. Bese'nin yayın organı ise bizzat bu katliamı,

---

3. *3/Ali İmran, 54*
4. *14/İbrahim, 56*
5. *22/Hac, 38*

PYD bu süreçle uluslararası bir baskıyla sınır kapılarına müdahale edilmesini istiyor. Adeta savaşı sınıra çekmek suretiyle insanlarda şeriat ve laiklik mücadelesinin sınır kapılarında olduğu algısını oluşturuyor.

AKP'nin yaptığını söylüyor. PKK rolünü öyle güzel oynuyor ki Ortadoğu'muzun(!) masa başı teorisyenlerini dahi etkilemiş görünüyor.

PKK İslamî camiayı hedef gösterip fiili olarak saldırılar düzenlemekle bu savaşı Türkiye'ye sıçratmanın ilk adımını atmış oldu. Burada AKP'nin görmediği veya görmemezlikten geldiği bir diğer mesele ise bu savaşın Türkiye'ye sıçraması durumunda büyük şeytanların ülkeye müdahale gerekçelerinin hazır oluşudur. 2003'ten bu yana yapılan birçok operasyona, kanuni kılıf uydurmak için El-Kaide operasyonu dendi. Özellikle emniyet içerisindeki Gülen cemaatine mensup polislerin, İslamî camiada kendilerine muhalif sesleri bastırmak için başlattıkları kirli süreç, hep El-Kaide adıyla kamuoyuna servis edildi. Böylelikle görünüşte resmi olarak her ilde bir El-Kaide yapılanması bulunuyor. Bir çoğu El-Kaide'yle itikadi ve menheci ihtilaflar yaşayan İslamî cemaatlere bile El-Kaide ismi verildi. Zulmen ve haksız olarak açılan ve hiç bir delile dayandırılmadan şahsi kanaatlerle dosyalara cezalar yağdı. Öyle ki yayınlanan bir Wikileaks belgesinde dönemin Ankara Büyükelçisi Jamey Jaffrey şöyle diyordu:

'Basın'da belirtilenin aksine, Polis'teki irtibatlarımız soruşturma kapsamında tutuklanan yerel İslamî radikallerin, Türkiye'deki Amerikan çıkarlarına saldırı plan veya niyetleri olmadığını söylediler. Polis, 15 Ocak'ta Ankara'da 13 kişinin gözaltına alındığı operasyonla başlayarak ülke çapında gerçekleştirdiği farklı operasyonlarda 130 kişiyi gözaltına aldı. Hem polis hem de sansasyon peşindeki medya, tutuklananları El-Kaide üyeleri olarak lanse ettiler. Türk Polisi ve diğer güvenlik teşkilatları ile yaptığımız irtibatlardan edindiğimiz kanaat, tutuklanan kişilerin El-Kaide ile irtibatlarının bulunduğuna inanılmadığı yönünde. Bilakis tutuklamalardaki El-Kaide tabirinin, örgütle organik bir bağı olup olmadığına bakılmaksızın İslamî radikallerin tümünün yakalanmasında hem Polis hem de Basın tarafından kullanılmakta. Gözaltılar bize önleyici amaçlı tedbirler gibi gelmekte. Türk Polisinin amacı, gelişmeye başlayan hücreleri akamete uğratmak ve üyelerine faaliyetlerinin izlendiğini hatırlatmak gibi görünüyor. Şüphelilerin çoğunun suçlarının ispat edilmesi zor olduğunu anlıyoruz. Çoğu şüphelinin serbest bırakıldığını, halen gözaltında olanların ise resmi olarak suçlanacağına inanıyoruz.'

Kriptoda bunlar yazmasına rağmen resmi kayıtlara göre Türkiye'de bir çok El-Kaide yapılanması var. Ve bu durumun Türkiye'nin başını ağrıtacağına inanıyoruz.

Planların En Çirkin Olanı

PYD'nin bu süreçle hedeflediği ve belki de planlarının en çirkini hem Suriye hem de Türkiye'yi etkileyecek şekilde sınır kapılarını kapattırmaktır. Genelde Suriye halkı, özelde mücahidler için sınır kapısı çok önemlidir. Gerek var olan cihada yapılan yardım gerek de halka yönelik insani yardımlar sınırdan rahatlıkla geçebiliyor. Özellikle sınır kapılarının kapanması demek, savaştan perişan düşmüş Suriye halkının ölüm fermanı demektir.

PYD bu süreçle uluslararası bir baskıyla sınır kapılarına müdahale edilmesini istiyor. Adeta savaşı sınıra çekmek suretiyle insanlarda şeriat ve laiklik mücadelesinin sınır kapılarında olduğu algısını oluşturuyor. Mücahidler bu güne kadar sınır konusunda çok hassas davrandılar. O bölgelerde karışıklık çıkmaması için özen gösterdiler. Bu hem halkın yardımlardan mahrum olmaması, hem de Türkiye'yi sıkıntıya sokmama çabasıydı. Ancak PYD bu hamlesiyle hem Suriye halkı hem de Türkiye devleti için tehlikeli bir oyun oynuyor.

Rabbimizden temennimiz süreci İslam'a ve Müslümanlara hayırlı kılması ve en hayırlı şekilde atlatmayı nasip etmesidir. Suriye'de mücadele eden kardeşlerimize yardım etmesi, Kendinin *subhanehu ve teâlâ* ve İslam düşmanlarının tuzaklarını boşa çıkarmasıdır.

ozcanyildirim@tevhiddergisi.com | ÖZCAN YILDIRIM

Allah Sana Salât Ettiğinde...

Rabbimizin bize salat ettiği vakitte Allah'tan haya etmemiz gerekir. Ben kimim ki yeri ve göğü yaratan Allah bana salat ediyor... Ben kimim ki Allah beni yedi kat semada övüyor...

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun…

İnsanlar hayat boyunca Allah ile muamelede bulunmaktadırlar. Kimisi Allah'ın kendisine merhamet edeceğini beklerken, kimisi kendisini rızıklandıracağını, ceza vereceğini, imtihan edeceğini, kendisinden razı olacağını, kendisini seveceğini bekler. Acaba insan hiç Allah'ın kendisine salât edeceği ihtimalini duymuş mudur? Evet, Allah sana salât eder kardeşim. Sen Rasûlullah'a salât getirdiysen, aynı şekilde Allah'ın da sana salât getirmesi mümkündür. Peki Allah'ın sana salât getirmesinin anlamı nedir? Salat getirdikten sonra neler olur?

İnsana Salat Edilmesinin Manası

"Allah'ım, Muhammed'e ve O'nun ailesine salât et. Tıpkı İbrahim'e ve ailesine salât ettiğin gibi…" duasındaki *"Muhammed'e salât et"* kısmının manasını kavrayınca, insana salât edilmesinin de manası çözülmüş olacaktır.

Salat, Allah'ın semada kulunu övmesidir ve Allah'ın kendi katından kula ulaşır. O zaman biz her fırsatta Allah'tan Nebi'sini semada güzel bir şekilde övmesini isteyeceğiz.

Biz Nebi'ye *sallallahu aleyhi ve sellem* salât getirdiğimizde, Allah da bunun karşılığında bize on defa salât getirecektir.

"Kim bana bir kez salât ederse, Allah da ona on defa salât getirir. On tane hatasını siler, on kat derecesini arttırır." [1]

Allah'ın sana salât etmesi de, seni mele-i âlâ'da övmesidir. Kim Allah'ın kendisini semada övmesinden hoşnut olmaz ki?

Gel seninle şöyle bir manzara düşünelim… Bir kişi var farz edelim. Bu kişinin ismi Ahmed olsun. Bu kişi Cuma günü Müslümanların bulunduğu mescide girsin. İmam, Ahmed'in mescitten içeri girmesiyle beraber hutbesine ara verip, ona işaret edip, *'Allah'ım Ahmed kardeşimize salât et'* desin ve tüm Müslüman cemaat de amin desin… Bunu da defalarca tekrarlasın ve cemaat de amin desin... Bu durumda Ahmed ne hisseder? Ya da o, bu manzarayı hayatı boyunca hiç unutabilir mi? İmkansız!

Kardeşim, bundan çok daha büyük bir konum vardır ki; insan bunu her gün zayi etmekte, kıymetini bilmemektedir. Kul, her gün Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* salât getirmekle beraber bundan mahrum olabilmektedir. Zira kul, Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* salât getirirken kalbi başka şeylerle iştigal edebilmektedir.

Kardeşim sana başka bir haberim var ki bu da apayrı bir müjdedir. Cibril *aleyhisselam* tüm kuvveti ve heybeti ile sana salât eder. Ki onun altı yüz kanadı var ve sadece bir kanadı semayı kaplamış, güneş bu yüce melek sebebiyle kendisini gösterememiştir.

Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* bu haber geldiğinde uzunca bir şükür secdesi yapmıştır. Abdurrahman b. Avf'tan *radıyallahu anh* rivayetle şöyle demiştir:

"Peygamber'in yanına geldim o secde halinde idi. Secdesini uzattı ve şöyle dedi: 'Bana Cibril geldi ve dedi ki: 'Kim sana salât ederse ben de ona salât ederim. Kim sana selam verirse ben de ona selam veririm', bunu duyunca ben de Allah'a şükür secdesi yaptım.' "

Sadece bu da değil kardeşim! Bilakis melekler dahi sana salât etmektedirler. Meleklerin kula salât etmesi ise, onlara dua etmesidir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin. Ve O'nu sabah akşam tesbih edin. O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size merhamet eden; melekleri de sizin için salât edenlerdir. Allah, müminlere çok merhamet edendir." [2]

Alimler, Allah'ın salât etmesinin kıymetini çok iyi biliyorlardı. Bundan dolayı onlar bu durumdan oldukça etkileniyorlardı.

Bir gün Nebi'ye *sallallahu aleyhi ve sellem* Ubeyy b. Kab gelir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona:

" 'Allah bana, sana Kur'an okumamı emretti' der. Ubeyy: 'Allah, benim ismimi de andı mı?' diye sordu. Peygamber: 'Evet' deyince, Ubeyy: 'Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ın katında mı anıldım?' Yani ismim semaya kadar çıktı.' Peygamber: 'Evet' deyince, Ubeyy'in gözleri doldu, ağlamaya başladı…"

Ne mutlu böyle bir insana ki, Allah ona salât etmiş ve yedi kat semada onu anmıştır.

O halde kardeşim şu soruyu soralım kendimize: Allah bana salât ettiğinde ne yapmam gerekir?

1. *Ebu Davud, Nesai*

2. *33/Ahzab, 41-43*

Allah sana salât ettiğinde onunla nasıl muamele etmen gerekir?

Birincisi: Rabbimizin bize salât ettiği vakitte Allah'tan hâya etmemiz gerekir. Ben kimim ki yeri ve göğü yaratan Allah *subhanehu ve teâlâ* bana salât ediyor... Ben kimim ki Allah beni yedi kat semada övüyor…

Allah'a yemin olsun ki ben yeryüzünde insanların önünde övülmeye layık değilken, nasıl olur da Allah *subhanehu ve teâlâ* beni övüyor? Allah'ın melekleri de buna katılıp övüyorlar iken, insanın Rabbi'nden hayâ etmesi gerekir. Hayâ duygusu da ibadetlerin içerisinde bir ibadettir.

Kardeşim, sen hasenatlarını arttır ki Allah da sana salât etsin. Ve sen O'na, hayâ ederek ibadet et.

İkincisi: Allah ile muamelenin güzelleşmesi için senin de bu ihsana ihsan ile karşılık vermen gerekir. Senin de Allah'ı aynı şekilde övmen gerekir. Tıpkı O'nun seni övdüğü gibi… *'Subhanallah… Elhamdulillah… La ilahe illallah… Allahu Ekber'* de! Bunların hepsi Allah'ı övmektir.

Aynı şekilde insanların içerisinde iken, bir mecliste oturuyorken, bir derse başlarken, bir mevzu hakkında konuşmaya başlamadan önce Allah'ı öv, O'nun rahmetinden, nimetlerinden bahset… Allah'ı öv ki, insanlar da Allah'ın üzerlerindeki nimetlerini hatırlasın ve onlar da Rabblerini övsünler. Böylece meclisiniz en güzel meclislerden biri haline gelsin.

Sen nasıl övülmeyi seviyorsan, Allah da *subhanehu ve teâlâ* övülmeyi sever. Buna en layık olan da Allah'tır *subhanehu ve teâlâ*.

Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Allah'a, kendisini övüp metheden kimseden daha sevimli bir kimse yoktur." [3]

Allah ile arandaki ince muamelelerden bir tanesi de Allah sana salât ettiğinde, senin de insanları Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* salât etmeye davet etmen, bu güzel amele katılmalarını sağlamandır. İnsanları Peygamber'in ismi anıldığında salât getirmeye teşvik etmeli ve bizzat insanların arasında bunu yaparak fiilen örnek olmalısın.

> *Allah ile muamelenin güzelleşmesi için senin de bu ihsana ihsan ile karşılık vermen gerekir. Senin de Allah'ı aynı şekilde övmen gerekir. Tıpkı O'nun seni övdüğü gibi…*

Bir de Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* zikri her geçtiğinde öyle güzel bir salât getir ki, sevdiğin Peygamber'ine kadar bu salâtın ulaşsın. Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* salât getirdiğin zaman kalbinin hazır olmasını asla göz ardı etme! Bunu sadece dilinle değil, bahsettiğimiz manalarını ve sonuçlarını düşünerek içten söyle. Ta ki ettiğin salât, nakıs olmasın. Ki ecrin de nakıs olmasın.

Allah'tan isteğim, ismimizi katında zikretmesi, bunun karşılığında kendisine hakkıyla şükretmeyi, güzelce ibadet etmeyi bizlere nasip etmesidir.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun" duamız ile…

3. *Buhari*

Enes Yelgün enesyelgun@tevhiddergisi.com

Bahîre, Sâibe, Vasîle ve Hâm'ın Kur'an'da İşi Ne?

Cahili toplumların ilahlarına sundukları ibadetler zaman ve mekanın değişmesi ile sadece şeklî olarak bazı farklılıklar arzetmektedir. Fakat sonuç her zaman aynıdır..

Putlara taparken müşriklerin uyguladıkları adet ve merasimlerin çoğu Amr b. Luhayy tarafından konulmuştu. Aradan geçen yıllarda insi ve cinni şeytanlar boş durmamış, dostlarına yeni ibadet çeşitlerini ve merasimlerini ilham etmeye devam etmişlerdi.

Bu ibadet ve merasimlerin nasıl olduğuna dair bilgi tafsilatıyla Kur'an'da geçmektedir. Onlardan birkaçını şöyle zikredebiliriz.

1. Putları ziyaret ediyorlar, etraflarında tavaf yapıp, onlara el sürüyorlardı.

2. Putları şefaatçi olarak görüp onlara dua ediyor, sıkıntılı anlarında onlara yöneliyorlardı.

3. Bu sahte ilahlarına çeşitli kurbanlar keserek bağlılıklarını gösteriyorlardı.

4. Bazı işlerinin gerçekleşmesi halinde, putlara kurban keseceklerini söyleyerek adak adıyorlardı.

5. Yemeklerinden ve kestikleri etlerden bir bölümünü putlarına sunuyorlar ayrıca Allah'a da bir pay ayırıyorlardı.

Putlara sunulan ibadetlerden sonuncusu ise şuydu: Onlara bazı hayvanları adıyorlar ve bu hayvanların ilahlarına ait olduğunu düşünerek onlardan faydalanmıyorlardı.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an'da Maide ve En'am surelerinde bu hayvanlardan bahsetmiştir. Bahîre, Sâibe, Vasîle, Hâmi isimleri verilen bu adakların açıklamasında tefsirlerde ihtilaf edilmişse de bunun pratikte pek de bir faydası yoktur. Üzerinde ittifak edilen şey ise bunları, müşriklerin kendi kafalarından uydurdukları ibadetlerine alet etmeleri ve bunu da Allah'ın helal kıldıklarını haram yaparak gerçekleştirmiş olmalarıdır.

Putperest toplum inançlarını Allah'a şirk koşmakla pisletmekle yetinmemişler, hurafeler ile bataklığa daha da bir yuvarlanmışlardır. Onlar evlilik, iş, yolculuk gibi konularda fala bakarlar, kaybolan eşyalarını bulmak, ileride ne olacağını öğrenmek için kahin ve arraflara başvururlardı. Bazı günleri, yerleri ve hayvanları uğursuz olarak görüp, hayatlarını ona göre düzenlerlerdi.

Cahili toplumların ilahlarına sundukları ibadetler zaman ve mekanın değişmesi ile sadece şeklî olarak bazı farklılıklar arzetmektedir. Fakat sonuç her zaman aynıdır..

İnsanların omuzlarındaki ağırlığı arttıracak ve niçin yaptıklarını bilmeyecekleri yüzlerce ibadet ve merasim.

Mekke toplumunun özelinde Allah *subhanehu ve teâlâ* tüm müşriklere, kendinden başka ibadete layık hiçbir ilahın olmadığını defalarca hatırlatmıştı. Onlara sunulan ibadetlerin, ne ibadeti yapana ne de ibadet arz edilene bir faydasının olmayacağını vahyetmiştir.

"(Müşriklere) de ki: 'Allah'tan başka tanrı saydığınız şeyleri çağırın! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca bir şeye sahiptirler. Onların buralarda hiçbir ortaklığı yoktur. Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur.' " [1]

"De ki: 'Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar veremeyecek olan şeylere mi tapalım? Allah bizi doğru yola ilettikten sonra şeytanların saptırıp şaşkın olarak çöle düşürmek istedikleri, arkadaşlarının ise: 'Bize gel!' diye doğru yola çağırdıkları şaşkın kimse gibi gerisin geri (inkarcılığa) mı döndürüleceğiz? De ki: 'Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize alemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir.' " [2]

"(Rasûlüm!) De ki: 'Allah'ı bırakıp da (ilah olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler..' " [3]

Mekke'li müşriklerin uydurdukları ibadetlerden en dikkat çekeni de bazı hayvanları ilahlarına adadıklarını iddia etmeleridir. Bu durumu Allah şu şekilde bize bildiriyor:

"Allah bahîre, sâibe, vasîle ve hâm diye bir şey (meşru) kılmamıştır. Fakat kâfirler, yalan yere Allah'a iftira etmektedirler ve onların çoğunun da kafaları çalışmaz." [4]

"Onlar saçma düşüncelerine göre dediler ki: 'Bu (tanrılar için ayrılan) hayvanlarla ekinler haramdır. Bunları bizim dilediğimizden başkası yiyemez. Bunlar da binilmesi yasaklanmış hayvanlardır.' Birtakım hayvanlar da vardır ki, (Allah böyle emrediyor diye) O'na iftira ederek üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. Yapmakta oldukları iftiraları yüzünden Allah onları cezalandıracaktır.

---

1. 34/Sebe, 22
2. 6/En'am, 71
3. 17/İsra, 56
4. 5/Maide,103

Bizler Allah'ın kitabının evrensel olduğuna inanıyoruz. Yani içerisindeki hükümler, ayetler hiçbir zaman canlılığını yitirmez, eskimez. Hiç bir ayet için 'Bu devirde bu ayete ihtiyaç yoktur' denilemez.

Dediler ki: 'Şu hayvanların karınlarında olanlar yalnız erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haram kılınmıştır. Şayet (yavru) ölü doğarsa, o zaman (kadın erkek) hepsi onda ortaktır.' Allah bu değerlendirmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz ki O hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir." [5]

Maide suresinde isim isim zikredilen bu hayvanların ne olduğuna dair tefsir kitaplarında birçok farklı rivayet bulunmaktadır. Fakat biz özet olarak şunu söyleyebiliriz:

Müşrikler bazı hayvanları ya bizzat ya da eti ile sütünü Allah'a adadıklarını söylemişledir. Onlardan toplumun belli bir kesimi hariç kimsenin faydalanamayacağını ve onlara el sürenlerin büyük bir ceza ile karşılaşacaklarını duyururlar. Allah'ta bunların hepsinin cahili adetler olduğunu ve müşriklerin kuruntularından başka hiçbir şey ifade etmediğini belirtir.

Buraya kadarki kısımda anlaşılamayacak bir şey yok. Mekkeli müşrikler kendilerinden bekleneni yapmışlar ve şeytanlarıyla baş başa verip böyle bir ibadet üretmişlerdir. Fakat burada asıl dikkat çekici olan şey şudur:

Bizler Allah'ın kitabının evrensel olduğuna inanıyoruz. Yani içerisindeki hükümler, ayetler hiçbir zaman canlılığını yitirmez, eskimez. Hiç bir ayet için *'Bu devirde bu ayete ihtiyaç yoktur'* denilemez.

Peki neden Allah, sadece Mekkeli müşriklere has bir ameli hem de o amelin içindeki hayvanları isim isim zikrederek Peygamberine vahyetmiştir? Ve niye bizler asırlar sonra hala o ayetleri tilavet ediyoruz?

Bu sorunun cevabı Allah'ın hüküm koyma yetkisinde saklıdır. Yeryüzünde helal ve haram belirleme yetkisi yalnızca Allah'a mahsustur. Allah bu yetkiyi en basit gibi gözüken meselelerde bile kullarıyla asla paylaşmamıştır. Birileri tağutlaşarak bu yetkiyi gaspetmeye çalıştığında ise en ağır şekilde hem dünyada hem de ahirette azaba düçar etmekle tehdit etmiştir.

İşte burada da Allah hâkimiyet meselesinin ne kadar önemli olduğunu, mesele üç-beş hayvanın eti ve sütüyle alakalı olsa bile kabul edilemeyeceğini kullarına göstermiştir.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun...

5. *6/En'am, 138-139*

muratguc@tevhiddergisi.com | MURAT GÜÇ

Akıl ve Nas Arasındaki İlişki

-2-

Geçmişte ve günümüzde insanların Allah'a ibadet etmekle beraber Allah'a şirk koşmalarının nedeni akıllarını doğru yerde, İslam'ın istediği şekilde kullanmamalarıdır.

Geçen yazımızda akılcılığın İslam ümmetine nasıl bulaştığını, sahih İslam inancına verdiği büyük tahribatları ve zararları anlatmaya çalıştık. Yazımızda insanların ilk olarak iyi niyetlerle -felsefecilere İslam'ı anlatmak ve onların delillerine cevap vermek- selefin yolundan farklı olan bir yola uyduklarını zikretmiştik. Bu yolla, vahyi tek hakikat olarak değil, aklı tek doğru olarak kabul eden; Allah katında hiçbir değerleri olmayan insanların kitaplarını ve usullerini öğrenen bir nesil türedi. Onların, kafirlerin usullerine olan bu eğilimi insanlığın kurtuluşu olan vahiyden onları uzaklaştırdı. İmanlarına her yeni gün şek ve şüphe bulaştırmalarına neden oldu. Bu şekilde filozofların akıllarını hakem kabul edip akla uymayan nasları zan ifade ediyor diyerek bir kenara attılar.

İslam'da Aklın Önemi

Bununla beraber İslam, aklı tamamen iptal etmez. İslam, akla önem ve değer vermiştir. Bundan dolayı Allah, aklı övmüş ve aklın kullanılmasını teşvik etmiştir. Nitekim Allah, aklın çalıştırılmasını istediğinden dolayı akıl etmeyle alakalı olarak kullandığı lafızların hepsi isim kalıbında değil iş/eylem ifade eden fiil kalıbında kullanmıştır.

İslam'da aklın önemini anlamak için bir takım hususlar zikredecek olursak;

İlk olarak aklın önemini, insanların yaratılış amacı olan tevhidin, fıtrat ve kâinata yerleştirilmesinden anlıyoruz.

İnsanlar, sadece Allah'a ibadet etmek ve

Ona hiçbir şeyi şirk koşmamak için yaratılmışlar. Allah *subhanehu ve teâlâ* ayette insanların yaratılış gayelerini şöyle belirtir:

"Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım. " [1]

İbadette Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* birlemek olan tevhid inancı, delilden (nas) ziyade Allah'ın insanların fıtratlarına yerleştirdiği bir hakikattir. Yani insanların sadece Allah'a ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi koşmamaları için kitaplara ve uyarıcılara ihtiyaç yoktur. Çünkü Allah tevhidi, insanların fıtratına yerleştirmiştir. Nitekim Allah ayetlerde sürekli kendisini ibadette birlemek meselesinden önce, yaratma meselesini zikrediyor. Buna örnek verecek olursak ayette:

"Allah her şeyin yaratıcısıdır. Allah her şeyin üzerine vekildir. Yerin ve göğün bütün anahtarları (bütün hükümranlığı) Allah'ın emrindedir. Allah'ın ayetlerine küfredenler, onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. De ki: 'Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına mı ibadet etmemi emrediyorsunuz.' " [2]

Bu ayette dikkat edilirse Allah *subhanehu ve teâlâ* tevhid meselesine gelmeden önce yaratma meselesini bizlere aktardı. Daha sonra ibadet tevhidini zikretti. Çünkü Allah burada müşriklerin akılsızlıklarına vurgu yapıyor. Akıllarını kullansalardı, zaten fıtratta var olan sadece Allah'a ibadet edilmesini idrak ederlerdi. Yani *'Ben sizi yaratmama rağmen nasıl başkalarına ibadet ediyor ve insanları buna davet ediyorsunuz? Beni yaratıcı olarak kabul ediyorsanız elbette bana ibadet etmelisiniz!'* Çünkü bu fıtrattır. Bundan dolayı fıtratta var olan tevhid hakikatini bilinmesi, ancak aklın kullanılmasıyla mümkün olur.

Geçmişte ve günümüzde insanların Allah'a ibadet etmekle beraber Allah'a şirk koşmalarının nedeni akıllarını doğru yerde, İslam'ın istediği şekilde kullanmamalarıdır. Bu, İslam da aklın ne kadar büyük bir ehemmiyete sahip olduğunu gösteren delillerden bir tanesidir.

Kitapta, müşriklerin eleştirildiği ve yerildiği noktalardan bir tanesi de akıllarını kullanmamalarıdır. Allah, müşrikler için kendi aziz kitabında, onlar cahil olan, akletmeyen, düşünmeyen vb. ithamlarla onları vasıflandırmıştır. Çünkü müşrikler akıllarını kullanıp, fıtratlarına yerleştirilmiş olan Allah'a ibadet etmek yerine körü körüne, hiç düşünmeden atalarının dinlerine tabi olmaktadırlar. Müşrikler, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* indirdiklerine değil de atalarının yoluna tabi olduklarında Allah *"Ya onlar akıl etmeyenler ise…'* diyerek atalarının akılsızlığına vurgu yapıyor. Bunun en büyük şahitlerinden bir tanesi de Mekkeli müşriklerdir. Mekkeli müşrikler, Allah'ı yaratıcı olarak kabul etmekle beraber Allah'a şirk koşuyorlardı. Çünkü işledikleri şirkler onların fıtratlarını ve akıllarını bozmuştu. Oysa buna rağmen o toplumda fıtratları temiz kalan kendilerine hiçbir uyarıcı ulaşmamasına rağmen Allah'a şirk koşmayan Hanif olan insanlar vardı. Sadece yaratıcı olana ibadet etmek, O'na hiçbir şeyi şirk koşmama gerçeği insanın fıtratına yerleştirildiği için o insanlar, akıllarını kullanarak o toplumda yapılan şirkleri yanlış bulup, bundan uzak durmuşlardı.

Kitapta, müşriklerin eleştirildiği ve yerildiği noktalardan bir tanesi de akıllarını kullanmamalarıdır. Allah, müşrikler için kendi aziz kitabında, onlar cahil olan, akletmeyen, düşünmeyen vb. ithamlarla onları vasıflandırmıştır.

Bunun pratik örneklerini verecek olursak;

İmam Buhari ve Müslim sahihlerinde Zeyd b. Amr b. Nufeyl'in kıssasını aktarıyor. Allah Rasûlü, Zeyd için diyor ki:

"Ben onu cennet bahçelerinden bir bahçede gördüm."

Çünkü Zeyd, Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* yaşamış olduğu bir toplumda hiçbir uyarıcı kendisini uyarmamasına rağmen yere ve göğe bakarak diyor ki: *'Bizi yaratan Allah ise neden kurbanlarımızı Lat'a kesiyoruz? Neden Allah'tan değil de putlardan yardım istiyoruz?'* Zeyd doğru dini bulmak için Yahudilerin ve Hristiyanların yanına gidiyor. En sonunda İbrahim'in *aleyhisselam* milleti üzerine karar kılıyor. Bunun yanlış ol-

1. 51/Zariyat, 56
2. 39/Zümer, 62-64

duğunu Zeyd'e kimse anlatmadı. Kendisi bunu kâinattaki delillerden buldu.

Yine İmam Müslim'in sahihinde Amr b. Abese'nin kıssası anlatılıyor. Kıssada Amr, Rasûlullah'a:

"Ben cahiliyedeyken, bütün insanların sapıklık üzere olduğuna ve hiçbir şey üzere olmadıklarını biliyordum." diyor.

Amr, bunu nereden biliyordu? Çünkü tevhid fıtratta mevcuttu. Her iki rivayette de kişiler bir uyarıcı olamamasına rağmen cahiliyede işlenen şirklerin yanlış olduklarını biliyorlardı. Bunu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kendilerine verdiği akıl nimetini doğru şekilde kullanarak bildiler.

İslam'ında insanın mükellef olmasının ilk şartı, onun akıllı olmasıdır. İnsan akıllı olmadığı zaman İslam'ın hiçbir ahkâmıyla sorumlu değildir. Bir rivayette Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* deli olanın sorumlu olmadığını şöyle belirtir:

"Kalem üç kişiden kaldırılmıştır. Deli olan akıllı oluncaya kadar, uyuyan uyanıncaya kadar, unutan hatırlayıncaya kadar. " [3]

Bu İslam'ın akla önem verdiğini gösteren hususlardan biridir.

Yine kulun istikamet üzere olmasını sağlayan etkenlerden biri de Allah'ın hem kevni hem de şer'i ayetlerini düşünmektir. Bu da ancak aklın kullanılmasıyla olur. Nitekim Allah *subhanehu ve teâlâ* kullarından kendi ayetlerini düşünmelerini istiyor. Kâfir olanların ise ayetleri düşünmediklerini belirtiyor. Bu konuda bir takım ayetleri zikredecek olursak;

"İnkâr edenler bilmediler mi ki, göklerle yer bitişik idi, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık? Hâlâ inanmıyorlar mı? Yer onları sarsmasın diye onun üstünde dağlar yarattık. Ve (işlerine) gidebilsinler diye orada geniş yollar açtık. Göğü, (düşmekten) korunmuş bir tavan yaptık; onlarsa hâlâ Bizim (varlığımıza, birliğimize ve gücümüze delâlet eden) ayetlerimizin yanından düşünmeden geçip gitmektedirler... " [4]

"Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri peşinden gelmesinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de ölü haldeki toprağı canlandırdığı suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde düşünen bir toplum için (Allah'ın varlığını ve birliğini ispatlayan) birçok ayetler/deliller vardır." [5]

"İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?"

(22/Enbiya, 30)

"Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde akıl sahipleri için şüphesiz ayetler (deliller) vardır. Onlar ayakta iken, otururken, yanları üstü yatarken Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. 'Ey Rabbimiz, sen bunları boşuna yaratmadın. Sen (bundan) münezzehsin. Bizi ateş azabından koru.' " [6]

Bu ayeti okuyan Peygamberimiz arkasından şöyle dehşetli bir tespitte bulunmuştur:

"Yazıklar olsun o kimseye ki, bu ayeti okuduğu halde onun üzerinde düşünmez! " [7]

Ayrıca Allah, kendi kitabında murâdının doğru olarak anlaşılması için şer'i ayetlerin üzerinde düşünülmesini istiyor.

"O, sana kitabı indirendir. Onun (Kur'an'ın) bazı ayetleri muhkemdir, onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihtir. Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık

3. *Ebu Davud, Dârimi*
4. *21/Enbiya, 30-32*
5. *2/Bakara, 164*
6. *3/Ali İmran, 190*
7. *İbni Hibban*

yorumlarını yapmak için müteşabih ayetlerinin ardına düşerler. Oysa onun gerçek manasını ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar, 'Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandı' derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar." [8]

Yine Kur'an, müminler için bazı hükümleri sıraladıktan sonra:

"İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; umulur ki akıl erdirirsiniz." [9]

Burada zikretmiş olduğumuz hususların hepsi İslam'ın salt bir aklı istemediğini gösterir. Tam tersine aklın çalıştırılmasını ve kullanılmasını ister.

Aklın Sınırı

İslam akla bu kadar önem vermesiyle beraber akla sınır çizilmiştir. İnsan aklı sınırlı ve perdeli olduğu için Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* tasavvurlarını tam anlamıyla anlayamaz. Bundan dolayı akıl idrak etsin veya etmesin insan her zaman nassa teslim olmalıdır. Aklını vahyi anlamada araç olarak kullanmalıdır.

Şeyhu'l İslam İbni Teymiyye *rahimehullah*: *'Aklı nakle takdim edemeyiz. Çünkü şeriat her zaman akla uygun ve aklın anlayabileceği şeyler getirmez. Aklın anlamaktan aciz olduğu ve sadece teslimiyetle mükellef olduğu konular varken, nasıl akıl ışığında nassı anlayalım?'*

Bunun örneği çoktur. İslam'ın koruma altına aldığı beş zaruretten biri de neseptir. Yani İslam soy ve nesebin karışmasını istemez. Her insanın, ait olduğu neseple anılmasını ister. Bu noktada karışıklık olmaması için birçok hüküm vaaz etmiştir. Bunlardan bir tanesi de eşinden boşanan veya eşi vefat ettiği için evliliği biten kadına yönelik tedbirlerdir. Belli bir müddet kadın evlenemez. Bu döneme iddet müddeti diyoruz. Bunun hikmeti; kadının ilişkisinin kesildiği eşinden hamile olup olmadığının anlaşılması ve yapacağı yeni evlilikte nesep karışıklığı olmamasıdır.

Eşinden boşanan kadın; üç hayız müddeti iddet bekler. Eşi vefat eden kadın dört ay on gün iddet bekler.

Boşanmış veya eşi vefat etmiş kadın hamileyse, doğum yapana kadar iddeti devam eder.

Akla bırakılsa muhakkak bu tablo değişirdi. Veya Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kısa tuttuğu uzun, uzun müddet tanıdığı kısalırdı. Ancak şeriat her zaman akla uygun hükümler getirmemiştir. Çünkü insan aklı, kendi nefsiyle ilgili kararlarda dahi çoğunlukla isabet etmez. Pişmanlıklar yaşar. Hali bu olan ve hayatın cüz'i meselelerinde dahi hakka isabet oranı düşük olan aklın; tüm insanlığı ilgilendiren hükümlerde hakim konumuna konması, akıl tutulmasından başka bir şey değildir.[10]

Yine Allah, rahmeti gereği kulları için kolaylığı istediği için su olmadığı yerde toprağı suyun yerine bedel yapmıştır.

"Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi ve -başlarınıza mesh edip- her iki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp iseniz, iyice yıkanarak temizlenin. Hasta olursanız veya seferde bulunursanız veya biriniz abdest bozmaktan (def-i hacetten) gelir veya kadınlara dokunur (cinsel ilişkide bulunur) da su bulamazsanız, o zaman temiz bir toprağa yönelin. Onunla yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin (teyemmüm edin). Allah, size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Fakat O, sizi tertemiz yapmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister ki şükredesiniz." [11]

Ayete dikkat edilirse su olmadığı zaman onun yerine teyemmüm meşru olmuştur. Biz bunu akılla anlamaya çalışırsak; toprakla alınacak olan abdest insan bedenini temizlemediği gibi daha çok kirletiyor. O zaman aklın birleştirdiğini Allah ayırıyor, aklın ayırdığını da Allah birleştiriyor.

Sonuç olarak insanın istikamet üzere kalabilmesi için, aklını amaç değil nassı anlamak için aracı olarak kullanması gerekir.

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

8. *3/Ali İmran, 6*
9. *2/Bakara, 242*
10. *Burası Tevhid Dergisi, Sayı 17, İhtilaf Fıkhı 2 yazısından alınmıştır.*
11. *5/Maide, 6*

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

-1- Kavaidu'l Erba'

O zaman davetçinin de Kur'an'ın bu davet metoduna uyarak ilk olarak Rububiyeti anlatıp ardından ise bunu Uluhiyette delil olarak kullanması gerekir.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Bir önceki yazılarımızda Muhammed bin Abdulvehhab'ın *rahimehullah* hayatını ve hayatından çıkarılması gereken dersleri yazmıştık. Allah *subhanehu ve teâlâ* nasip ederse bundan sonraki yazılarımızda Şeyh'in kitabını şerh etmeye çalışacağız.

Metin

'Yüce arşın Rabbi olan Allah'tan seni dünya ve ahirette dost edinmesini, nerede olursan ol seni mübarek kılmasını istiyorum.'

Şerh

Uluhiyet tevhidi; kişinin sözlerinde ve fiillerinde Allah'ı birlemesidir. Kişinin namazında, duasında, kurbanında Allah'ı birlemesinin adı Uluhiyet tevhididir.

Rububiyet tevhidi; kişinin Allah'ı, Allah'ın sıfatlarında birlemesidir. Yaratmada, rızık vermede, mülkiyette, kâinatın işlerini düzeltmede Allah'ı birlemesine Rububiyet tevhidi denir.

Rububiyet tevhidi, Uluhiyet tevhidinin illetidir. Uluhiyette Allah'ı birlememizin sebebi, Rububiyette Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bir olmasından dolayıdır. Eğer yaratan, rızık veren, işleri düzenleyen Allah ise ibadette birlenilmesi gereken, kendisine dua edilmesi gereken, hâkimiyet yetkisinin kendisine verilmesi gereken de Allah'tır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an-ı Kerim'de önce Rububiyetini zikrediyor daha sonra bunu Uluhiyetine delil alıyor.

"Allah mı hayırlıdır, yoksa ortak koştukları mı?" [1]

"(Onlar mı hayırlı) yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indiren mi? O suyla bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel güzel bahçeler bitirdik. Onların ağaçlarını bitirmek sizin için mümkün olmaz. Allah ile birlikte bir ilah mı var? Hayır, onlar sapan bir topluluktur." [2]

1. 27/Neml, 59
2. 27/Neml, 60

"(Onlar mı hayırlı) yoksa yeryüzünü oturmaya elverişli kılan, aralarında nehirler akıtan, orada sabit dağlar yaratan ve iki deniz arasına engel koyan mı? Allah ile birlikte bir ilah mı var? Hayır, onların çoğu bilmezler." [3]

"(Onlar mı hayırlı) yoksa darda kalana kendine yalvardığı zaman karşılık veren ve (başında ki) sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile birlikte ilah mı vardır? Ne kadar az düşünüyorsunuz?" [4]

"(Onlar mı hayırlı) yoksa karanın ve denizin karanlıkları içinde size yolu bulduran ve rahmetinin önünde müjde olarak rüzgârları gönderen mi? Allah ile birlikte bir ilah mı var? Allah koştukları ortaklardan çok yücedir." [5]

"(Onlar mı hayırlı) Yoksa halkı önce yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah ile birlikte bir ilah mı var? De ki; 'Eğer doğru söylüyorsanız, hadi delilinizi getirin.' " [6]

Ayetlere dikkat edilirse Allah *subhanehu ve teâlâ* önce Rububiyet esaslarını zikrediyor akabinde ise *"Allah ile birlikte bir ilah mı vardır?"* deyip Uluhiyete değiniyor. Demek istiyor ki; Bu sıfatların hepsi bana aitse, o zaman ilah olarak da beni birlemeniz gerekir. Bu sıfatların hepsi bana aitse başkasını nasıl ilah olarak kabul edersiniz?

Buradan davetçilere şöyle bir ders çıkar; davetçinin davet ettiği kişilerle arasındaki ortak noktayı iyi tespit etmesi gerekir. Ortak noktayı tespit ettikten sonra davete ilk olarak oradan başlaması gerekir. Umumen müşrikler Rububiyet tevhidini kabul ediyor, Uluhiyet tevhidini ise kabul etmiyorlar. O zaman davetçinin de Kur'an'ın bu davet metoduna uyarak ilk olarak Rububiyeti anlatıp ardından ise bunu Uluhiyette delil olarak kullanması gerekir. Fakat maalesef davetçiler bugün bu davet metodundan uzaklar. Davet ettikleri kişilere ilk olarak Rububiyeti anlatmaktan ziyade Uluhiyeti anlatıyorlar.

Şeyh kitaba başlarken *'Allah'tan istiyorum'* dedi. Peki, niye Allah'tan istedi? Devamında dedi ki: *'O büyük arşın Rabbidir.'* Yani Allah'tan istemesinin sebebini O'nun yüce arşın sahibi olmasına bağladı. Dikkat edilirse Şeyh de burada Uluhiyete, Rububiyeti delil aldı.

Şeyh neden bize dua etti?

Çünkü hidayet; Hidayetu tevfik ve hidayetu irşad olmak üzere iki kısma ayrılır.

1. Hidayetu tevfik: Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kişiyi hidayete erdirmesi, onu hidayete muvaffak kılmasıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Gerçek şu ki, sen, sevdiğini hidayete erdiremezsin, ancak Allah dilediğini hidayete erdirir. O, hidayete erecek olanları daha iyi bilendir." [7]

"Şayet Allah dileseydi yeryüzünün hepsi hidayete ererdi." [8]

"Allah kimi hidayete erdirmek isterse, onun gönlünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, sanki göğe yükseliyormuş gibi, göğsünü dar ve sıkıntılı yapar. Allah, inanmayanları işte böyle pislik içinde bırakır." [9]

"Allah kime hidayet ederse, o hidayete erer, kimi de dalalette bırakırsa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileri olurlar." [10]

Bu ve bunun benzeri ayetlerden anlıyoruz ki kişinin hidayet bulması, Müslüman olması

3. *27/Neml, 61*
4. *27/Neml, 62*
5. *27/Neml, 63*
6. *27/Neml, 64*
7. *28/Kasas, 56*
8. *13/Ra'd, 31*
9. *6/En'am, 125*
10. *7/Araf, 178*

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elindedir. Allah dilemeden kimsenin hidayet bulması mümkün değildir. İşte buna hidayetu tevfik denir.

2. Hidayetu irşad: Birinin kişinin Müslüman olmasına, hidayet bulmasına vesile olmasına denir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"(Peygamberim) Sen insanları doğru yola hidayet edersin." [11]

Bir önceki ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Sen dilediğini hidayete erdiremezsin"* dedi. Bu ayette ise *"Sen doğru yola hidayet edersin"* dedi. Peki, bu ayetler arasında bir çelişki mi var? Hâşâ ve kella! Allah'ın ayetleri arasında çelişki olmaz.

Hidayetu tevfik Allah'ın elindedir. Allah *subhanehu ve teâlâ* bunu Peygamberimizden nefyetti. Hidayetu irşad ise insanların elindedir. Allah bunu ise ispat etti. Bu da bize hidayetin iki kısım olduğunu gösterir.

Birinin hidayet bulması için kitap yazmak, dua etmek Hidayetu irşada vesile olmaktır. Şeyh de buna vesile olabilmek için hem mektubu yazdı hem de bize dua etti.

'...Seni dünya ve ahirette dost edinmesini...'

Allah *subhanehu ve teâlâ* iman edenlerin velisidir/dostudur. Birçok ayette Allah bunu beyan etmiştir. Veli kelimesi lugatte; yakınlık anlamındadır. Hadiste Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Sana yakın olandan ye"* derken veli kelimesini yakınlık anlamında kullanmıştır.

Şer'i manası ise; yakınlığın gerektirdiği şeyleri karşı tarafa uygulamaktır. Bu ise sevmek ve yardım etmektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Allah iman edenlerin velisidir. Kâfirlerin velisi ise yoktur." [12]

Allah'ın dünyada kişiyi veli edinmesi; ona yakınlığını hissettirmesi, onu sevmesi ve ona yardım etmesidir.

Ahirette kişiyi veli edinmesi ise; kabir ve cehennem azabından kişiyi korumasıdır.

'...Nerede olursan ol seni mübarek kılmasını istiyorum.'

Mübarek kelimesinin aslı be-re-ke'dir. Be-re-ke; Bir şeyin artması anlamında kullanılır. Fakat bu artma sadece hayırda kullanılır, şerde kullanılmaz.

Bu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* İsa'ya *aleyhisselam* vermiş olduğu bir fazilettir. İsa *aleyhisselam* şöyle diyor: *"Nerede olursam olayım Allah beni mübarek kıldı."* Yani nerede olursam olayım beni hem hissi hem de manevi olarak hayrı çok olan bir insan kıldı.

Hadiste Peygamber *aleyhisselam*:

"Ağaçlardan öyle bir ağaç vardır ki o yapraklarını dökmez. Onun bereketi Müslüman'ın bereketi gibidir." [13]

Bu hadiste Peygamberimiz Müslüman'ın bereketini hurma ağacının bereketine benzetiyor. Hurma ağacından yaz, kış fark etmez hep faydalanırsın. Normalde Müslüman'ın da hurma ağacı gibi her daim bereketli olması gerekir. Yani nerede olursa olsun itikadıyla, sözleriyle ve fiilleriyle faydalı biri olmalıdır o.

Metin

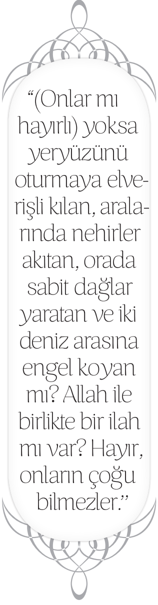
'Allah'tan kendisine verildiğinde şükreden, imtihan esnasında sabreden, günah işlediğinde istiğfar eden kimselerden olmanı istiyorum. Çünkü bu üçü saadetin unvanıdır.'

Şerh

Kur'an ve Sünnet'in kullandığı kavramlardan bir tanesi de 'şaki' ve 'said' kavramıdır. Said; mutlu demektir. Şaki ise; bedbaht, mutsuz demektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* ayeti kerimede:

"Onlardan kimisi said kimisi ise şakidir." [14] buyurmaktadır.

11. 42/Şura, 52
12. 47/ Muhammed, 11
13. Buhari
14. 11/Hud, 105

Peygamber *aleyhisselam* ise insanın yaratılış evrelerini anlatırken şöyle der:

"...Sonra Allah ona bir melek gönderir ve ruh üfürülür. Sonra dört şeyin yazılması kendisine emredilir: rızkı, eceli, ameli ve kıyamet günü şaki mi said mi olacağı..." [15]

Şeyh, Allah'tan bizim için said kullardan olmamızı istedi. Akabinde ise bize said ehlinden olabilmek için üç tane özellik zikretti. Bir kişide bu üç özellik bulunursa said kullardan olur. Bu özellikler şunlardır;

1. Nimet esnasında şükür

Şükür lugatte; kişinin kendisine yapılan iyiliği itiraf etmesidir.

Allah'ın isimlerinden bir tanesi Eş-Şekur'dur. Allah'ın şükretmesi ile kulun şükretmesi arasında fark vardır.

Allah'ın şükretmesi; Allah'ın kulun amellerini kabul etmesi, tüm eksiklerine rağmen onun ecrini vermesi ve kulu noksanlıkları ile yargılamamasıdır.

Kulun şükretmesi ise; kulun kendisine verilen nimeti, nimeti verenin istediği yerde kullanması ve buna vesile olan kişilerin hakkını yerine getirmesidir.

Kulun şükretmesi ise; kulun kendisine verilen nimeti, nimeti verenin istediği yerde kullanması ve buna vesile olan kişilerin hakkını yerine getirmesidir.

İnsanoğlu nankördür. İnsan nankörlükten kurtulduğu anda şakirlerden olur. Nankörlükten kurtulabilmek için sürekli Allah'ın nimetlerini hatırlaması gerekir. İnsan kendisini olduğu hal üzere bırakırsa şakirlerden olamaz. Çünkü insan unutkan ve gafildir. Bu iki vasıf insanın nimetleri hatırlamasına engeldir. Nimetleri hatırlamayan, nimetlerin farkında olmayan şükredenlerden olamaz. Bundan dolayıdır ki Allah *subhanehu ve teâlâ* birçok ayette *"Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın!"* [16] diyor.

Şakirlerden olmak zordur. Şeytan insana sağdan, soldan, önden ve arkadan geleceğini söylediğinde bunun sebebini şöyle açıklıyor:

"Ta ki sen onları şükredenlerden bulmayasın." [17]

Demek ki şeytan insan şakirlerden olmasın diye mücadele edecektir. Şeytan insanlarla olan bu mücadelesinde başarıya ulaşmıştır. Çünkü Allah *subhanehu ve teâlâ* birçok ayette:

"Kullarımdan şükredenler pek azdır." [18] buyuruyor. Şükreden kulların az olması, şeytanın mücadelesinde başarılı olduğunu gösterir.

Nimet esnasında şükretmeyi bilen, kendi nefsini ilah edinmemiş olur. Etrafındaki güzelliklerin kendinden değil, Allah'tan olduğunun farkında olduğunu gösterir. Nimetlere şükretmeyen ise tüm güzelliklerin kendinden olduğunu zannedendir. Allah *subhanehu ve teâlâ* bu gibi insanları nimetlerin zıddı ile cezalandırır.

2. İmtihan esnasında sabır

Sabır lugatte: menetmek ve hapsetmek anlamında kullanılır.

Istılahta ise; Kişinin Allah'ın razı olmadığı düşüncelerden, sözlerden ve eylemlerden nefsini menetmesi ve hapsetmesidir.

Sabrın önemi ve fazileti ile ilgili birçok şey söylenebilir. Fakat Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* şu hadisi sabrın önemini kısaca özetliyor.

"Hiç kimseye sabırdan daha hayırlı ve daha geniş bir şey verilmemiştir." [19]

Demek ki Allah'ın insana verdiği en hayırlı nimet sabırdır.

Âlimler sabrı üç kısma ayırmışlar:

a. Taatlerde sabır: Allah'ın emrettiklerini yerine getirebilmek için sabır gereklidir.

15. *Buhari, Müslim*
16. *3/Fatır, 35 gibi.*
17. *7/Araf, 17*
18. *34/Sebe, 13*
19. *Buhari, Müslim*

b. Nehiylerde sabır: Allah'ın haram kıldığı şeylerden uzak durabilmek için sabır gereklidir.

c. İmtihanlarda sabır: Allah *subhanehu ve teâlâ* insana bela ve musibet verdiğinde Allah'ın kaderine razı olabilmek için sabır gereklidir. İmtihan esnasında sabreden kimse zamanın ve mekânın kulu olmadığını, her yerde Allah'a kul olduğunu gösterir.

3. Günah işlediğinde istiğfar etmek

İnsanoğlu, fıtrat gereği bir de şeytanın sürekli vesvese vermesi nedeni ile günah işler. Problem kişinin günah işlemesinde değildir. Problem kişinin günah işledikten sonra Allah'a tevbe edememesindedir.

Günah işledikten sonra kişinin günahında ısrar etmeyip Allah'a tevbe etmesi Allah'ı hakkıyla tanıdığını gösterir. Kişi günah işledikten sonra hangi gerekçe ile olursa olsun Allah'a tevbe etmiyorsa bu onun hakkıyla Allah'ı tanımadığını ve şeytanın tuzağına düştüğünü gösterir. Şeytanın insana oynayacağı en büyük oyunlardan bir tanesi, kulun Allah'ın rahmetinden ümit kesmesini sağlamaktır. Allah'ın rahmeti o kadar geniş olmasına rağmen kişi ümit kesiyorsa bu onun zerre-i miskal Allah'ı tanımadığını gösterir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Ey nefisleri konusunda aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Allah bütün günahları bağışlar." [20]

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Kulun tevbe etmesiyle Allah'ın hoşnutluğu, içinizden birinin ıssız bir çölde devesini kaybettikten sonra onu bulduğunda duyduğu sevinçten daha fazladır." [21]

"Allah gündüz günah işleyenlerin tevbe etmeleri için geceleyin elini açar. Gece günah işleyenlerin tevbe etmeleri içinde gündüz elini açar. Bu durum güneşin battığı yerden doğmasına kadar devam eder." [22]

20. 39/Zümer, 53
21. Buhari
22. Müslim

Allah kullarına çok merhametlidir. Yeter ki kul Allah'a tevbe etsin, yeter ki kul Allah'a yönelsin. Allah *subhanehu ve teâlâ* rahmeti ile tevbe eden kullarının günahlarını bağışlar. Çünkü Allah'ın rahmeti çok geniştir. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır." [23]

"Hiç şüphesiz Allah'ın subhanehu ve teâlâ yüz rahmeti vardır. Bunlardan sadece bir rahmeti cinler, insanlar, hayvanlar ve zehirli hayvanlar arasına (yeryüzüne) indirmiştir. İşte bütün mahlûkat, bu bir rahmet vesilesiyle birbirlerine şefkat gösterirler. Bu rahmet vesilesiyle birbirlerine merhamet ederler. Bu rahmet vesilesiyle yabanî hayvanlar yavrularına şefkat gösterirler. Allah'ın doksan dokuz rahmeti ise, onunla mümin kullarına merhamet etmek için kıyamet gününe saklamıştır." [24]

Allah Rasûlü'nün huzuruna bir takım esirler gelmişti. Bunların içinde bir kadın vardı ki çocuğunu aramakta idi. Kadın esirler arasında çocuğu bulunca hemen onu aldı bağrına bastı ve emzirmeye koyuldu.

"Allah Rasûlü bize: 'Şu kadının, kendi çocuğunu ateşe atacağını sanır mısınız?' dedi. Biz de: 'Hayır vallahi, elinden geldiği sürece atmaz', dedik. Bunun üzerine Allah Rasûlü: 'İşte muhakkak ki yüce Allah, kullarına bu kadının çocuğuna merhametinden daha merhametlidir' buyurdu." [25]

Şeytan, günahları fazla olan kulları Allah'ın rahmetinden ümit kestirmek için uğraşır. 'Bu kadar günahın var, Allah seni nasıl affetsin' diye sürekli vesvese verir. Allah'ın rahmetinin genişliğini bilenler bu tuzağa düşmezler. Bilmeyenler ise bu tuzaktan kurtulamazlar.

Rabbim tüm Müslümanları nimet esnasında şükreden, imtihan esnasında sabreden, günah işlediklerinde ise istiğfar edenlerden kılsın. Allahumme âmin.

23. 7/Araf, 156
24. Müslim
25. Müslim

emreacar@tevhiddergisi.com

EMRE ACAR

Namaz Kurtuluşun Yoludur

Vakıamızda din adına konuşan mütedeyyinler, namazı İslam alameti görürler fakat terkini ise küfür alameti olarak görmezler. Eğer bir şey İslam alameti ise neden terk edildiğinde küfür alameti olmuyor! Şaşılacak bir durum.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne, ailesine ve ashabına salât ve selam olsun.

Dünya ehli iken parayı, malı ve zenginliği kurtuluş olarak kabul etse dahi kurtuluşun yolu bu değildir. Kıyametle beraber son bulan oyun ve eğlenceler nasıl kurtuluş sayılabilir ki! Kurtuluş gerçek ve bâki olanlarla olur. Fani olan her şey ise yalandır. Kurtuluşu yalan olanda görmek akıl sahibi insanların işi değildir.

Anlayışlar Kur'an ve Sünnet'ten uzaklaşınca, herkesin kurtuluş anlayışı farklılaştı. Felaha ermenin yolu olarak madde. Asıl kurtuluş yalanlandı, karalandı. Tek kurtuluş dünya ve içindekileri elde etmek oldu.

Mesela Batı, kendi kurtuluşunu İslam alemini sömürü ve işgalde gördü. Kendince buralardaki Müslümanları ve İslam dinini yok edecekti. Böylece o topraklarda hem kendi dinini hâkim kılmış hem de ekonomisini yeraltı kaynaklarla güçlendirmiş olacaktı. Kendi halkına o ekonomiyi, yeraltı zenginliğini vaat ediyordu.

Fakat düşündükleri gibi olmadı. Oralarda başarı elde edemediler. Topuklarının üzerine gerisin geriye döndüler. Kurtuluşa ermek bir yana din ve ekonomik olarak rezil duruma düş-

tüler. Kurtuluşu dünya ekonomisinde zannettiler fakat kaybettiler. Kaybetmeye de devam ediyorlar.

Durum bu topraklarda da aynıdır. Düzmece, bol keseden vaatlerle kurtuluş yolu olaraktan dünya maddesini gösteriyorlar. Lozan anlaşmasının bitip yeraltı zenginliklerine kavuşmayı, İMF'ye borcun bitişini, işsizlik oranın azalmasını, dullara, çocuklara, muhtaçlara her ay para verecek kadar ekonominin iyi durumda oluşunu zafer ve kurtuluş olarak ilan ediliyorlar.

Milli Eğitim Bakanlığı lise, üniversite gibi yüksek kurumlarda okumayı geleceğin kurtuluşu olarak adlandırıyor. Aileler çocuğunun yüksek lisans yapmasını, doktora almasını, öğretmen, mühendis, olmasını kurtuluş olarak kabul ediyorlar. Mesela, *'Benim evladım doktor oldu. Kendini kurtardı, sen niye üniversite vb. şeyler okumuyorsun'* diyorlar. Geleceğin kurtuluşunu doktor gibi unvanlarla olacağını zannediyor milletimiz. Oysa İsa'da *aleyhisselam* doktordu. Hatta körleri iyi edip, ölüleri diriltiyordu. Fakat buna rağmen kurtuluşun doktorlukta olduğunu söylememiştir.

Turizm Bakanlığına göre de din düşmanımız olan insanların ülkemize gelip açık saçık giyim ve pis ahlaklarıyla topraklarımızda dolaşması, şehirlerimizdeki tarihi yerleri gördüklerinde *'Oh my god, oh my god...'* diyerek fotoğraflarını çekmesi büyük bir zafer ve başarıdır.

İş adamlarının kurtuluş anlayışına baktığımızda, onlarda ticareti gösteriyorlar. Büyük büyük inşaatların, fabrikaların kurulmasını, kredi çekip büyük yatırımlar yapmayı felaha ermek olarak isimlendiriyorlar.

Avam halka bakıyorsun, kira vermeden derme çatma evinin, her yere gidecek kadar arabasının olması, SSK'dan da her ay maaşının gelmesini kurtuluş olarak kabul ediyor.

Hem milletlere hem de devletlere baktığımızda hepsi kurtuluşun dünya metaında olduğunu söylüyor. Fakat sözlerinin doğruluğu için pratiğe bakıldığında hepsi helak olup gitmektedir. Bakın Firavun, Nemrut, Ad kavmi, Semud kavmi ve daha farklı kavimlere… Onlarda kurtuluşu dünyada aramışlardı. Fakat büyük dalgalarda, keskin rüzgârlarda hepsi helak oldular.

Bugün aynı durum bizler içinde geçerlidir. Kurtuluşu madde de arayanlar yavaş yavaş helak olup, anlam veremedikleri bir bataklık içerisinde yok olup gideceklerdir.

Kurtuluşu dünya amellerinde aramayın! Kurtuluş imanda ve salih ameldedir. İnsanlığın hepsi hüsranda iken iman edip salih amel işleyen ve hakkı birbirine tavsiye edenler bundan istisna tutulacaktır. Namaz, imanı ve salih ameli kapsayan ibadettir. Kişiyi hüsrandan kurtarıp kurtuluşa götürür.

İslam dininde en önemli mesele iman ve küfür meselesidir. Kavimlere Peygamberlerin gönderilmesi, kitapların indirilmesi bunun içindir. Amaç insanlara hak ile batılı göstermek, cennet ve cehenneme giden yolları öğretmektir. Bundan sonra bu yollardan birini seçmek kişilere kalmıştır. Tercih hangi tarafa konulmuşsa ahirette onunla karşılaşılacaktır.

Bilmelisin ki; Namaz dinin direğidir. Peygamber *aleyhisselam* şöyle buyurur:

> *" 'Ey Muaz sana işin başını, direğini ve en yüce yerini, zirvesini haber vereyim mi?', Muaz: 'Evet ya Rasûlullah' deyince, Peygamber sözüne şöyle devam etti: 'İşin başı İslam'dır. Temel direği namazdır. Zirve noktası da cihaddır.' "* [1]

Direksiz bir yapı veya çadır gördünüz mü hiç! Görememişsinizdir mutlaka. Çünkü o yapıları ayakta tutan odur. Ne kadar ihtişamlı bir bina yaparsanız yapın mutlaka temel atmak, çadırın ortasına direk koymak zorundasınız ki ayakta durabilsinler. İslam için de böyledir.

---

1. *Tirmizi*

İslam'ın direği olan namazsız yaşamak imanı çökertir. Kişinin Allah'ı inkâr edenden bir farkı olmaz. Dini yıkılmış, bir kişinin İslam'ından konuşmak, ona Müslüman muamelesi yapmak doğru değildir.

Vakıamızda din adına konuşan mütedeyyinler, namazı İslam alameti görürler fakat terkini ise küfür alameti olarak görmezler. Eğer bir şey İslam alameti ise neden terk edildiğinde küfür alameti olmuyor! Şaşılacak bir durum.

İslam'da namaz tevhidin ayrılmaz parçasıdır. Ve sürekli onun ardından zikredilir. Kur'an, Sünnet ve sahabenin anlayışına baktığımızda namaz ibadetinin itikatta önemli yere sahip olduğu görülecektir.

Kardeşim! Seninle, belki de şu ana kadar okumuş olduğun naslara tekrar tekrar gözden geçirip, namazın insanı küfürden alıp imana, kurtuluşa götürüşüne şahitlik edelim: Allah *subhanehu ve teâlâ* namazın itikat boyutuyla alakalı şöyle buyurur:

"O'na (Allah'a) dönenler olun. Ondan korkun. Namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden olmayın." [2]

"Eğer şirkten tevbe eder, namazı kılar, zekâtı verirlerse artık dinde kardeşlerinizdir. Biz bilen bir kavme ayetleri böyle uzun uzadıya açıklarız" [3]

Allah *subhanehu ve teâlâ* Meryem suresinde Peygamberlerin akabinde onlara mirasçı olanları şöyle anlatır:

"Bunlardan sonra ise namazı terk eden, arzularına uyan bir kavim geldi. İşte onlar ğayy ile karşılaşacaklardır." [4]

Allah *subhanehu ve teâlâ* ayetin devamında bu durumdan istisna olanları da şöyle bildirir:

"Tevbe eden, iman eden ve salih amel işleyenler müstesna. İşte onlar cennete girWeceklerdir ve hiçbir şekilde zulme uğratılmazlar." [5]

Peygamber'de *sallallahu aleyhi ve sellem* namazın imanî boyutunu şu sözleriyle izah etmiştir:

"Kişi ile küfür arasındaki fark namazdır." [6]

"Kim bizim namazımızı kılar, kıblemize yönelir ve kestiğimizi yerse işte o Müslümandır. Allah'ın ve Rasûlü'nün zimmetindedir. Allah'a zimmeti hakkında bekçilik yapmayın." [7]

"Bizim ile onlar arasında fark namazdır. Kim namazı terk ederse küfre girmiştir." [8]

"Ben, insanlar Kelime-i Tevhidi söyleyip, benimde Allah'ın Rasûlü olduğuma şahitlik edip namazı kılıp, zekâtı verinceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum." [9]

İslam da namaz tevhidin ayrılmaz parçasıdır. Ve sürekli onun ardından zikredilir. Kur'an, Sünnet ve sahabenin anlayışına baktığımızda namaz ibadetinin itikatta önemli yere sahip olduğu görülecektir.

Namaz konusunda sahabenin anlayışına bakıldığı zaman Kur'an ve Sünnet'e ne kadar bağlı kaldıkları görülecektir.

Tabiinden Abdullah İbn Şakik *rahimehullah* şöyle der:

"Sahabe amellerden namazın terkini küfür olarak görürdü." [10]

Yani bu konuda sahabenin hepsi icma etmişlerdir.

Ömer b. Hattab *radıyallahu anh* her tarafa şöyle yazıp göndermiştir:

"Bana göre işlerin en önemlisi namazdır. Kim onu korursa dinini korumuş olur. Kim onu kaybederse her şeyini kaybetmiştir. Namazı terk edenin İslam'dan nasibi yoktur."

Ebu Derda ve İbni Mesud *radıyallahu anhuma* şöyle derler:

"Kimin namazı yoksa dini ve imanı yoktur."

2. *30/Rum, 31*
3. *9/Tevbe, 11*
4. *19/Meryem, 59*
5. *19/Meryem, 60*
6. *Müslim*
7. *Buhari*
8. *Sünenler*
9. *Buhari*
10. *Tirmizi*

لَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Enes *radıyallahu anh* şöyle der:

"Namaz kılmayan kâfirdir."

Evet, yukarıdaki nasları okuduğun üzere görmektesin ki namaz, imanın olmazsa olmaz rüknudur. Allah *subhanehu ve teâlâ*, Rasûlü ve sahabesi kâfir olmaktan kurtulup imana ulaşmaya namazı şart koşmuşlardır. Hatta Allah namazı iman diye isimlendirmiştir.

Kıble, Mescidi Aksa'dan Mescidi Haram'a döndüğünde, sahabe Mescidi Aksa'ya doğru kıldıkları namazların boşa gidip gitmediğini kendi aralarında konuşurken onlara Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Allah imanlarınızı (yani beyt yanındaki namazlarınızı) zayi edecek değildir." [11]

Rasûlullah'ta *sallallahu aleyhi ve sellem* aynı şeyi şu hadisinde ifade etmiştir:

"Sizlere dört şeyi emrediyor ve dört şeyden yasaklıyorum; sizlere bir olan Allah'a iman etmeyi emrediyorum. Bilir misiniz bir olan Allah'a iman nedir? Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in Allah Rasûlü olduğuna şahitlik etmek, namaz kılmak…" [12]

Namaz kılıp iman edenlere müjdeler olsun. Kurtuluşun anahtarı onlardadır. Zafer ve izzeti kazananlar onlardır.

"Müminler gerçekten felah/kurtuluş bulmuşlardır. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler." [13]

"Ey iman edenler! Rüku edin, secdeye kapanın, rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz." [14]

Bunlarla beraber bu garip zaman da insanlar namaz konusunda gevşek davranmakta, kendilerini oyun ve eğlenceye kaptırarak Rabblerine olan haklarını yerine getirmekten geri kalmakta, dünya leşi ve enkazına hırsla sarılmaktadır. Bu kişilere kurtuluş ve zafer olan namazı hatırlatıyorum.

"O gün baldırdan açılır ve secdeye edilirler, fakat güç getiremezler. Gözleri horluktan aşağı düşmüş bir halde kendilerini zillet bürür." [15]

"Onlar, kendilerine: 'Allah'ın huzurunda eğilin' denildiği vakit eğilmezler. O gün (hakikatleri) yalanlayanların vay haline!" [16]

Rabbimden isteğim bizleri namaz ve tüm ibadetlerimizde ihlâs ve takva üzerine kılmasıdır.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

11. 2/Bakara, 143
12. Buhari, Müslim
13. 23/Mü'minun, 1-2
14. 22/Hac, 77
15. 68/Kalem, 42-43
16. 77/Mürselat, 48-50

İBRAHİM KAYA

Sümame bin Usal

Hudeybiye İslam ve Müslümanlar için bir dönüm noktasıydı. Allah'ın dini artık Arap yarımadasının her bir karışına daha kolay bir şekilde ulaşıyordu. Allah Rasûlü elçileri vasıtası ile çeşitli kavimlere, onların liderlerine mektuplar gönderiyor, onları hidayete çağırıyordu.

Bu kavimlerden birisi de Hanifeoğulları idi. Allah Rasûlü'nün mektubunu alan kabile reisi Hevze b. Ali El-Hanefi Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* şu cevabı gönderdi: 'Kendisine çağırdığın din ne iyi ne güzel bir dindir. Ben kavmimin şairi ve hatibiyim. Araplar benden çekinirler. Bana bir takım imkanlar ver ki sana tabi olayım.'

Bu sözler Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* ulaşınca şöyle beddua etti: *"Yeryüzünden bir toprak parçası istedi, bunu kabul etmedim. Helak olsun, elindeki sahip olduğu şeyler de helak olsun."*

Gerçekten çok geçmeden, yaklaşık iki yıl sonra Hevze helak oldu.

Hanifeoğulları içerisinde hem Hevze'den hem de ondan sonra kavminin başına geçecek olan Museyleme'den daha değerli birisi vardı. O Sümame bin Usal'di.

Allah Rasûlü'nün davetini duyduğu zaman büyük bir öfkeye kapılmış, gurur ve kibir dolu bir halde beldesini terk etmişti. Kendi şirk itikadının gerekleriyle amel etmek, ibadet yapmak için Mekke'ye doğru yola çıktı. Fakat hiç beklemediği birşeyle karşılaşmıştı. Allah Rasûlü'nün ashabı yol üzerinde onu durdurdular. Esir alıp Medine'ye getirdiler. Ve Mescid'in direklerinden bir tanesine bağladılar.

Allah Rasûlü Sümame'yi görür görmez tanımıştı.

Ashabına dedi ki :

"Kimi yakaladığınızı biliyor musunuz?

- Hayır, ya Rasûlullah!, dediler. Rasûlullah,

- Bu, Sümame bin Usal El-Hanefi'dir. Ona güzel davranınız, buyurdu. Sonra Rasûlullah ailesine dönüp şöyle dedi:

- Evdeki yemekleri toplayıp Sümame bin Usal'e gönderiniz.

Ayrıca, sabah akşam devesinin sağılıp sütünün ona verilmesini emretti.

Rasûlullah, onunla görüşüp konuşmadan önce, bunların hepsi yerine getirildi.

Rasûlullah, Sümame'yi İslam'a ısındırmayı arzu ederek yanına geldi ve şöyle dedi:

- Ne düşünüyorsun, görüşün nedir Ey Sümame? Sümame şöyle cevap verdi:

- Ben iyilik düşünüyorum Ey Muhammed!

Eğer beni öldürürsen, daha önce sizden bazılarının kanını akıtmış birini öldürmüş olursun...

Eğer affetme lütfunda bulunursan, size teşekkür edecek birine lütufta bulunmuş olursun...

Eğer para ve mal istersen istediğin kadar sana verilecektir.

Rasûlullah, onu iki gün kendi haline bıraktı. Yiyecek, içecek ve deve sütü götürülmesine

devam ediliyordu. Sonra Rasûlullah ona gelip dedi ki:

- Görüşün nedir Sümame? Sümame yine şöyle cevap verdi:

- Benim görüşüm, daha önce söylediğim gibidir. Eğer affetme lütfunda bulunursan, sana teşekkür edecek birine lütufta bulunmuş olursun.

Eğer öldürürsen sizin kanınızı akıtmış birini öldürmüş olursun. Eğer mal ve para istersen, iste, dilediğin kadar verilsin.

Rasûlullah, onu yine kendi haline bıraktı ve ertesi gün gelip şöyle dedi:

- Şimdi ne düşünüyorsun Ey Sümame? Sümame:

- Daha önce söylediğim gibi düşünüyorum. Eğer affetmek lütfunu gösterirsen bunu teşekkürle karşılayacak birine iyilikte bulunmuş olursun. Eğer öldürecek olursan, sizin kanınızı dökmüş birini öldürmüş olursun. Eğer mal ve para istiyorsan, sana dilediğin kadar veririm.

Rasûlullah ashabına dönüp dedi ki:

- Sümame'yi serbest bırakın. İplerini çözüp, serbest bıraktılar.

Sümame, Rasûlullah'ın mescidinden ayrılıp gitti. Medine civarındaki Baki'ye yakın suyu olan bir hurmalığa vardığında devesini çöktürüp oranın suyuyla güzelce temizlendi. Sonra aynı yoldan mescide geri döndü. Mescide varınca, Müslümanların karşısına geçip:

- Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in, O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehadet ederim, dedi. Rasûlullah'a yönelip:

- Ey Muhammed: Vallahi, önceden yeryüzünde bana senin yüzünden daha sevimsiz bir yüz yoktu. Şimdi senin yüzün bana bütün yüzlerin en sevimlisi oldu.

Bana göre, senin dininden daha sevimsiz bir din yoktu. Şimdi senin dinin, benim için dinlerin en sevimlisi oldu.

Benim için, senin memleketinden daha kötü bir memleket yoktu. Şimdi ise, senin memleketin, benim için bütün memleketlerden daha hoştur, dedi. Sözüne şunu da ilâve etti:

- Ben ashabından bazılarını öldürmüştüm. Şimdi bana ne gerekmektedir? Rasûlullah şöyle buyurdu:

- Sana bu yüzden ceza verilmeyecektir Sümame! İslam daha önce işlenmiş küfür ve günahı siler.

Peygamber, Müslüman olması sebebiyle, Allah'ın ona vereceği hayır ve mükâfatı müjdeledi." [1]

Sümame'nin bu yolculuğu ve ulaştığı sonuç bizim için bir çok önemli noktayı içermektedir.

Her şeyden önce şunu bilmek gerekir ki Hâdi olan Allah *subhanehu ve teâlâ* kullarından dilediğine bu ismi ile muamele eder ve onu hidayete ulaştırır. Dilediğini de sapıklık içerisinde bırakır. İslam tarihi ve özellikle sahabelerin hayatı bunun en açık şahididir.

Hidayete vesile olan şeyler ise farklı farklıdır. Mesela, Sümame'nin öfke ve kibir ile dolu göğsünü yumuşatan şey -Allahu alem- gördüğü muameledir. Biz davetçilere burada güzel bir ders vardır.

Eğer davete muhatap olan kişilere ikramda bulunarak onları kazanmaya çalışmak Peygamberin ve ashabının bir uygulaması ise bunu bizim görmezlikten gelmemiz mümkün değildir. Allah'ın bize verdiği nimetleri O'nun dinine hizmet için elimizden geldiği kadarıyla muhataplarımıza sunmalıyız.

Bu hadisede dikkatimizi çeken ikinci bir nokta da Sümame'nin bulunduğu meclisin ona yaptığı etkidir. Üç gün boyunca Müslümanların en yoğun şekilde kullandıkları bir mekanda kalmıştır. Orada sahabelerin yaptıkları ibadetleri, Allah Rasûlü ve birbirleriyle olan ilişkilerini, onların davranışlarını ve daha birçok şeyi orada gözlemleme fırsatına sahip olmuştur. Şu, eğitimdeki temel kaidelerden bir tanesidir:

İnsan duyduklarından ve okuduklarından daha çok gördükleri ile yetişir ve gelişir. Sümame gördükleri ile Müslümanlar ve İslam hakkında fikir edinmiştir.

1. *İbni Hişam*

Bu kaide biz davetçileri çok yakından ilgilendirmektedir. Çünkü meclislerimiz hem müşrikler tarafından hem de hayırlı olduğuna inandığımız bazı ahlakları paylaşmak istediğimiz Müslüman kardeşlerimiz tarafından ziyaret edilmektedir. Öyleyse hal ve hareketlerimize çok dikkat etmeliyiz. Oturmamız, konuşmamız, gülmemiz, giyimimiz ve belki de önem vermeyeceğimiz birçok şeyin muhataplarımız üzerinde etkisi olacağını unutmamalıyız.

Sümame radıyallahu anh Müslüman olduktan sonra kavminden ayrılırken niyet ettiği ameli tamamlamak için harekete geçti. Fakat bu sefer Müslüman olarak Allah'ın subhanehu ve teâlâ evini ziyaret edecekti. Rasûlullah'a sallallahu aleyhi ve sellem ne yapması gerektiğini danıştı.

"Ey Allah'ın Rasûlü! Senin atlıların beni, umre yapmak isterken yakaladılar. Şimdi ne yapmamı uygun görürsün? Rasûlullah da şöyle cevap verdi:

- Umreni eda etmek için git. Fakat Allah ve Rasûlü'nün yolu üzere eda et. Yapacağı umrenin usulünü ona öğretti. Sümame niyet ettiği umreye gitti. Mekke'nin içine girdiği zaman gür sesiyle:

- Lebbeyk Allahümme Lebbeyk... Lebbeyk, lâ şerike leke, lebbeyk... İnne'l hamde ve'n ni'mete leke ve'l mülk... Lâ şerîke lek... diyerek durdu."

Böylece o, yeryüzünde Mekke'ye telbiyede bulunarak (Lebbeyk diyerek) giren ilk Müslüman oldu.

Kureyşliler telbiye sesini duyunca öfke ve dehşetle koştular. Kılıçlarını kınlarından sıyırdılar. Kendilerine evlerinde sataşan kişiyi yakalamak için sesin geldiği tarafa doğru yürüdüler.

Halk, Sümame'nin yanına geldiğinde, o telbiyede bulunarak sesini yükseltti. Kureyş gençlerinden biri, onu okla öldürmek istedi. Ellerini tutup, engel oldular ve dediler ki:

"Sen, bunun kim olduğunu biliyor musun?

- Bu Yemâme hükümdarı Sümame bin Usal'dir.

- Eğer ona bir kötülük yaparsanız onun milleti bizden gıda yardımını keser ve bizi açlıktan öldürürler. Halk, kılıçlarını kınlarına sokup Sümame'ye geldiler ve şöyle dediler:

- Neyin var Sümame?

- Kafayı bozup kendinin ve atalarının dinini mi terk ettin?

- Kafayı filân bozmadım ama, en hayırlı dine girdim. Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem dinine girdim, diye cevap verdi. Sonra sözüne şöyle devam etti:

- Bu Kabe'nin Rabbi'ne yemin olsun ki, ben Yemame'ye döndükten sonra, en sonuncunuz Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem dinine girinceye kadar, size Yemâme'den ne bir buğday tanesi ne de başka bir yardım gelir."

Sümame bin Usal Kureyş'lilerin gözü önünde, Rasûlullah'ın kendisine öğrettiği şekilde umre yaptı.

Putlara değil, Allah'a yaklaşmak için kurban kesti ve ülkesine döndü. Halkına Kureyş'ten erzağı kesmelerini emretti. Onun emrini tutup, Mekke halkına bütün yardımlarını kestiler.

Sümame'nin Kureyş'e koyduğu ambargo gittikçe arttı. Fiyatlar yükseldi. İnsanlar arasında açlık çoğaldı. Sıkıntıları son noktasına geldi. Hatta kendilerinin ve çocuklarının açlıktan ölmelerinden korktular.

Bunun üzerine, Rasûlullah'a şu mektubu yazdılar:

" 'Bildiğimize göre sen, yakınlarından ilgiyi kesmez ve böyle olmaya teşvik edersin.

İşte sen, aramızdaki ilgiyi kestin, babaları kılıçla, çocuklarını açlıktan öldürdün.

Sümame bin Usal, bizden erzağı kesti ve böylece bize zarar vermiş oldu. Eğer uygun görürsen, ihtiyaç duyduğumuz şeyi, bize göndermesini ona yaz.'

Rasûlullah, Sümame'ye, onların yiyeceklerini kesmemesini yazdı ve o da ambargoyu kaldırdı."

Sümame radıyallahu anh kendi kavminden çıkan yalancı Peygamber Museyleme'ye karşı savaştı. Museyleme öldürülünce Bahreyn'deki başka bir mürted taifeyle savaşmaya gitti ve orada şehit oldu. Allah subhanehu ve teâlâ ondan razı olsun.

الاخوة سمح عن طيب خاطر للوصول إلى هذا الحزن، وهذه الكلمات لهم، للمساعدة في حل بعض الأسى والحزن، وبذلك تقدم نفسها، وثابر على أمل أن ارتفاع من إزالة. النجاح هو من الله سبحانه وتعالى تعالى، وأبداً ... ملاحظاتي الثقة به

الاخوة سمح عن طيب

الاخوة سمح عن طيب خاطر للوصول إلى هذا الحزن، وهذه الكلمات لهم، للمساعدة في حل بعض الأسى والحزن، وبذلك تقدم نفسها، وثابر على أمل أن ارتفاع من إزالة. النجاح هو من الله سبحانه وتعالى تعالى، وأبداً ... ملاحظاتي الثقة به
أيها الإخوة والأخوات وراء القضبان التي ترتبط والسبي؛ تعالى الله سبحانه وتعالى تعطيك استمرار ويعزز قلوبكم، إلى فخاخ من اعدائك وحلفائها، أو في العالم بالنسبة لك عذاب الله تعالى سبحانه وتعالى، وتأخذ حتى يكون هناك خوف من غضب أتمنى أن لا الحد من الفساد.

الاخوة سمح عن طيب خاطر للوصول إلى هذا الحزن، وهذه الكلمات لهم، للمساعدة في حل بعض الأسى والحزن، وبذلك تقدم نفسها، وثابر على أمل أن ارتفاع من إزالة. النجاح هو من الله سبحانه وتعالى تعالى، وأبداً ملاحظاتي ... الثقة به
أيها الإخوة والأخوات وراء القضبان التي ترتبط والسبي؛ تعالى الله سبحانه وتعالى تعطيك استمرار ويعزز قلوبكم، إلى فخاخ

الاخوة سمح عن طيب خاطر للوصول إلى هذا الحزن،

Beşinci Sabite: Zafer, Sadece Askeri Galibiyet Değildir

-4-

Şehadet, Allah'ın kulları arasından bir seçimidir. Kimin için bu konumu seçerse, şüphesiz o kimse kurtulmuş ve zafer elde etmiştir.

Zaferin Dokuzuncu Manası

Zaferin çeşitlerinden bir tanesi de, cihadın kâfirlerin fakirleşmesine, küfürleri üzere ve hidayetten yoksun bir şekilde ölmelerine sebep olmasıdır. Bu da zaferin en büyük çeşitlerinden birisidir.

Onların dine karşı savaşmaları, mücahidlere karşı cephe almaları, sapıtmalarına ve ölene dek küfre batmalarına bir sebep olmuştur. Aslında bu, Musa ve Harun'un *aleyhimusselam* Firavun ve kavmi için ettikleri duadır.

"Musa dedi ki: 'Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında ziynet ve nice mallar verdin. Ey Rabbimiz! (Onlara bu nimetleri), insanları senin yolundan saptırsınlar ve elem verici cezayı görünceye kadar iman etmesinler, diye mi (verdin)? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sıkıntı ver (ki iman etsinler).' " [1]

Musa'nın *aleyhisselam* bu kelimelerle dua etmesi, bu durumların gerçekleşmesinin gerçek bir zafer olduğunu gösterir. Allah'ın acı bir azabı görünceye dek kâfirlerin kalplerini sıkmasından daha büyük bir hezimet olabilir mi? İşte o vakit müminler, bu durumdan ötürü sevinecek ve küfrün önderlerine şöyle denilecek:

"Tat bakalım (azabı)! Hani sen kendince üstündün, şerefliydin!" [2]

Onların büyüklenmeleri, azgınlıkları, özgürlük ve medeniyeti savunma iddiaları, terörle savaşmaları… Bunların hepsi, yaşadıkları hayattan daha az kalan bir sürede sona erecektir. Bundan sonra da Allah'ın müminlerin gönüllerine şifa verdiği şu konuma geçilecektir. Onlara şöyle denilir:

" 'Ona ne olduğunu görüyor musunuz?' der birisi. Bir de bakar ki onun ateşin ortasında olduğunu görür." [3]

Kafirlerin dünyada fakirleşmeleri gerçekleşirse de, bu Allah'ın mümin kullarına olan ihsanı olmuş olur.

Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* cihadı Yahudilerin haddini aşıp, azgınlaşmalarının bir nedeni olmuştur. Allah onların kalplerini ölene dek sıktı ve onlar Rasûlü kendi evlatlarını tanıdıkları gibi tanıyordu. Ve sonunda küfürleri üzerine öldüler ve hesap günü onların buluşma yerleridir.

---

1. *10/Yunus, 88*
2. *44/Duhan, 49*
3. *37/Saffat, 54-55*

Zaferin Onuncu Manası

Zaferin başka bir çeşidi de Allah'ın kullarından şehitler edinmesidir. Allah için çalışıp, emek veren her kul da, bunları cennete girmek için yapar. Bundan dolayı Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurmuştur:

"O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şahitler edinsin. Allah zalimleri sevmez." [4]

Şehadet, Allah'ın kulları arasından bir seçimidir. Kimin için bu konumu seçerse, şüphesiz o kimse kurtulmuş ve zafer elde etmiştir. Şehadetin kendisi matlup olan bir gayedir. Zira bu, Allah tarafından olan bir seçimdir. Çünkü Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* bunu Ebu Hureyre'nin *radıyallahu anh* rivayet ettiği, Buhari ve Müslim'de geçen hadiste üç kere temenni etmiştir.

"Allah yolunda öldürülmeyi, sonra diriltilmeyi, sonra tekrar öldürülmeyi, sonra tekrar diriltilip, yeniden öldürülmeyi isterdim."

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu zaferi tekid ederek şöyle buyurmuştur:

"Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın çünkü onlar, Rabblerinin huzurunda diridirler ve rızıklandırılırlar." [5]

Başka bir ayette de şöyle buyurmuştur:

"Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Bilakis onlar diridirler, lâkin siz anlayamazsınız." [6]

Şehadetin bizatihi bir zafer olmasının başka bir delili de Buhari ve Müslim'de geçen Enes b. Malik'ten *radıyallahu anh* gelen rivayettir:

"Haram b. Milhan Bi'ri Maune günü mızrakla yara aldığı zaman, kanlar içerisinde kalıp, kanı yüzüne ve başına sürerek 'Kabe'nin Rabbi'ne yemin olsun ki kazandım' dedi."

Öldürülüp de ölümünü gören kimsenin kurtulduğuna dair yemin etmesi nasıl olabilir? O ancak cennetin kokusunu duymuştur! Mücahidin sadece şehadete ulaşması ile zafer kazandığının delilleri çok fazladır. Alimler bu meseleyi, Allah yolunda şehadetin faziletleri ile ilgili müstakil konularda işlemiştir. Kim şehadet ile rızıklanırsa, gerçek zaferi elde etmiş olur.

Zaferin On Birinci Manası

Zaferin çeşitlerinden bir tanesi de savaş meydanında zafer elde etmektir. Bu bütün insanların bildiği anlamdır. Birçoğu zaferi bununla sınırlı tutar ki bu da kavramdaki çarpıklıktır. Meydanda kazanılan zafer, zaferin türlerinden sadece bir tanesidir.

Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatının sonunda bununla sevinmiş ve Allah ona bu zaferi ölmeden önce göstermiştir. Sonra Allah, ona lütufta bulunarak şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde ve insanların bölük bölük Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbine hamd ederek tespihte bulun ve O'ndan bağışlama dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir." [7]

Bunlar zaferin çeşitlerinden bazısı olup, sınırlaması olmayacak derecede çoktur. Lakin Allah'ın şu buyruğundaki vaadinin altına dâhil olan bazı çeşitlerini örneklendirdik.

"Şüphesiz Peygamberlerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz." [8]

"…Mü'minlere yardım etmek ise üzerimizde bir haktır." [9]

Zaferin manalarını anlamakta zayıf olan kimse, *'Rasûllere ve müminlere yardım etmeyi, Allah kendi zatına nasıl bir hak görebilir? Peygamberlerden kimisi öldürülmüş, kimisi otoriteye sahip olamamış ve hiç kimse onunla beraber iman etmemiştir.'* diye düşünebilir. Kim zaferin manalarını anlarsa, ondaki bu problemler de yok olur.

Şunu bilmek gerekir ki; otorite zaferi, İslam ümmetinin işin en sonunda elde edeceği bir durumdur. Eğer bu, bizim zamanımızda gerçekleşmez ise, bizden sonra gerçekleşmesi su götürmez bir gerçektir. Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* yeryüzündeki otorite ile ilgili müjdeleri ve vaatleri de meydan zaferi, askeri galibiyet ve yeryüzünde hâkim olmak şeklinde söylenebilir. Bunlar zamanımızda gerçekleşmese bile, buna delalet eden naslar çok fazladır.

4. 3/Ali İmran, 140
5. 3/Ali İmran, 169
6. 2/Bakara, 154
7. 110/Nasr, 1-3
8. 40/Mümin, 51
9. 30/Rum, 47

Temim Ed-Dari'nin *radıyallahu anh* rivayet ettiği şu hadis bunlardan birisidir:

"Rasûlullah'ın şöyle dediğini duydum: 'Bu din gece ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşacaktır. Allah'ın izniyle bu dinin girmediği hiçbir ev veya çadır kalmayacaktır. İnsanlar ya bu dinle izzet bulacak ya da zelil olacaklar. Allah İslâm'ı aziz kılacak, küfrü de zelil edecektir.' " [10]

Sevban'ın *radıyallahu anh* rivayet ettiği hadis de bunun gibidir:

"Allah yeryüzünü bana dürdü/topladı, doğusunu da, batısını da gördüm. Bana dürülen o yerlere, yeryüzünün doğusuna da, batısına da ümmetim sahip olacaktır." [11]

Ebu Hureyre'den *radıyallahu anh* gelen rivayet de bunun gibidir:

"Müslümanlar Yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Bu savaşta Müslümanlar Yahudileri öldürürler. Hatta bir Yahudi taşın, ağacın arkasına gizlenir. Bunun üzerine o taş veya o ağaç: 'Ey Müslüman, Ey Allah'ın kulu! İşte arkamda bir Yahudi, gel, onu öldür' der. Yalnızca Garkad bir şey söylemez. Zira o, Yahudilerin ağaçlarındandır." [12]

Abdullah'tan *radıyallahu anh* rivayet edilen hadis de şöyledir:

"Rasûlullah'a iki şehirden (Kostantiniyye ve Roma) hangisinin fethedileceği sorulunca şöyle buyurdu: 'Herakliyus'un şehri Roma.' " [13]

Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* vadettiği üzere Roma fethedilecektir. Ebu Hureyre'nin rivayet ettiği hadiste Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

" 'Bir tarafı karada bir tarafı da denizde olan bir şehir işittiniz mi?' diye sordular. Oradakiler: 'Evet!' deyince, şöyle buyurdular: 'İshakoğullarından yetmişbin kişi bu şehre sefer tertiplemedikçe kıyamet kopmaz. Askerler şehre gelince konaklarlar. Ancak silahla savaşmazlar, tek bir ok dahi atmazlar. 'La ilahe illallahu Allahu Ekber!' derler. Bunun üzerine şehrin kara tarafı düşer. Sonra askerler ikinci kere, 'La ilahe illallahu Allahu Ekber!' derler, şehrin diğer tarafı da düşer. Sonra tekrar 'La ilahe illallahu Allahu Ekber!' derler. Bu sefer onlara (kapılar) açılır. Oradan şehre girerler ve şehrin ganimetini toplarlar. Ganimetleri aralarında taksim ederlerken, yanlarına bir münâdi gelip: 'Deccal çıktı!' diye bağırır. Askerler her şeyi bırakıp geri dönerler." [14]

Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* ahir zamanda çıkması ile müjdelediği Mehdi ile ilgili haberler neredeyse mütevatir derecededir.

"O yeryüzünde yedi sene hükmedecektir. Yeryüzü zulüm ve zorbalıkla dolduğu gibi, adalet ve doğrulukla dolacaktır."

İslam ümmetinin askeri zafere ulaşacağını, otorite sahibi olacağını müjdeleyen naslar çoktur. Kişinin, zafer gelmesi ile ilgili delile dayanıp da ameli bırakmasının doğru bir tarafı yoktur. Aslında zaferin manalarını anladıktan sonra kişi, bunun öncüsü olmalıdır. Ümmet zafer elde eder de bunda kişinin bir emeği olmazsa, hüsrana uğrayanlardan olacaktır. Kişinin Allah'ın vaadi olan meydan zaferi gelene kadar, zaferin diğer manalarını yerine getirebilmek için çaba sarf etmelidir.

"O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir." [15]

Salat ve selam Allah'ın Rasûlü'nün, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Şeyh Yusuf El-Uyeyri *rahimehullah*

Özcan YILDIRIM,

Tevhid Dergisi için çevirmiştir.

10. *İmam Ahmed*
11. *Müslim*
12. *Müslim*
13. *İmam Ahmed*
14. *Müslim*
15. *30/Rum, 4-5*

Emre Uyar | emreuyar@tevhiddergisi.com

Cihad -3-

Kuvvet Müslümanların elinde değilken veya kuvvetin olduğu ama aynı zamanda barışın getirdiği bir maslahatın olduğu yerlerde Müslümanlar barışa yanaşabilirler.

Cihad, saldırı ve savunma cihadı olmak üzere iki kısma ayrılır. Saldırı cihadı kendilerine herhangi bir saldırı söz konusu olmaksızın Müslümanların düşmanla karşı karşıya gelmesidir. Savunma cihadı ise Müslümanlara yönelik bir saldırı durumunda, Müslümanların meşru haklarını müdafaa etmeleridir.

Batının cihad eden Müslümanlar üzerinden İslam'a yönelik *'terörist', 'radikal'* ve *'şiddet yanlısı'* gibi yaftaları karşısında tam anlamıyla aşağılık kompleksi içerisinde olan bir takım insanların İslam'ın bu yakıştırmalardan uzak olduğunu belirtmek gayesiyle cihad farizası ile ilgili çok fazla konuştuğunu görmekteyiz.

Kimi İslam'da cihadın olmadığını söylerken, kimisini cihaddan kastedilenin nefis terbiyesi olduğunu söylerken görürüz. Kimileri ise cihadın olmadığını iddia edemedikleri için, cihadın sadece savunma amaçlı yapılan bir eylem olduğunu söylemekte ve saldırı cihadı gibi bir şeyin olmadığını her fırsatta anlatmaktadırlar.

Saldırı cihadının olmadığını iddia eden bu insanlar, iddialarının ispatı kabilinden şer'i olan bir takım deliller getirmekte ve insanların akıllarını bulandırmaktadırlar. Ancak insi olan şeytanların şüphe ve vesveseleri ancak o şeytanların dostlarına etki etmekte, Müslümanların zihinlerine Allah'ın izniyle en ufak bir zarar verememektedir.

"Gerçekten şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına vahyederler. Eğer onlara itaat ederseniz elbette siz de müşriklerden olursunuz." [1]

"Böylece biz her Peygambere ins ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Onlardan kimi kimine aldatmak için yaldızlı bir takım sözler fısıldarlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Artık sen de onları iftiraları ile baş başa bırak." [2]

Bu topluluğun saldırı cihadını nefyederken getirmiş olduğu delilleri sırasıyla zikredelim daha sonra da bu delillere verilmesi gereken cevabı Allah'ın izniyle takdim edelim. Başarı Allah'tandır.

1. Delilleri

"Onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş. Ve Allah'a güvenip dayan. Çünkü O, her şeyi işitendir, bilendir." [3]

1. 6/En'am, 121
2. 6/En'am, 112
3. 6/Enfal, 61

Bu ayete dayanarak diyorlar ki: *'Kafirler Müslümanlara saldırmadığı müddetçe onlara karşı savaşa girişilmez. Barışın olduğu yerde savaş olmaz. '*

Cevap; Her insan Kur'an ve Sünnet'ten bir nas getirip bundan bu sonuç çıkar diyebilir. Bizim insanların çıkardığı sonuçların doğru olup olmadığını anlayabilmemiz için, bu sonuçları Rasûlullah'ın ve sahabesinin anlayışına arz etmemiz gerekmektedir. Ancak bu süzgeçten geçirdiğimizde neyin doğru neyin yanlış olduğunu anlayabiliriz.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ve sahabesi bu ayete bakıp, iddia sahiplerinin dediğini anlamışlarsa sorun yoktur. Ancak eğer tam zıddına hareket etmişlerse bu, ayetin yanlış anlaşıldığını göstermektedir.

Peki onlar bu ayeti nasıl anladılar?

İddia sahiplerinin dediği gibi *'Herkesle barış yapalım, iyi geçinelim'* deyip yerlerinde mi oturdular? Yoksa Allah'ın dinini yaymak gayesiyle dünyanın birçok yerine sefer mi yaptılar?

Ne Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ne de sahabesi bu ayeti okuyup yerlerinde oturmadı. Aksine Rasûlullah daha kendisi hayatta iken Bizans'a ordu hazırlamıştı. Vefatından sonra ise sahabe İran'a, Endonezya'ya, Afrika kıtasına ve Azerbaycan'a seferler düzenlemişti. Burada Şeyh Abdulkadir b. Abdulaziz'in kitabında zikrettiği şu bilgiyi aktarmakta da fayda vardır: *'Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem on dokuz gazve yaptı ve bunların sekiz tanesinde bizzat kendisi savaştı. Kendisinin katılmayıp gönderdiği seriyye ve müfreze sayısı ise İbni İshak'ın ifadesine göre otuz altıyı bulmuştur. Diğerleri bunun daha fazla olduğunu söylemişlerdir.'*

Demek ki onlar bu ayeti iddia sahiplerinin anladığı gibi anlamamışlar.

Peki biz bu ayeti nasıl anlayacağız?

Kuvvet Müslümanların elinde değilken veya kuvvetin olduğu ama aynı zamanda barışın getirdiği bir maslahatın olduğu yerlerde Müslümanlar barışa yanaşabilirler. Barış olduktan sonra da en sadık olan taraf her zaman Müslümanlardır.

Ayrıca bu ayetle ilgili iddia sahiplerine şunu sormamız gerekir; barışın varlığının kabul edilmesiyle saldırı cihadının nefyedilmesi arasında nasıl bir bağlantı vardır?!

"Gerçekten şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına vahyederler. Eğer onlara itaat ederseniz elbette siz de müşriklerden olursunuz."

2. Delilleri

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

'Düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyin.' [4]

Cevap; Bu delile cevap vermeden önce Ehli Sünnet'in naslara yaklaşma usulü ile bidat ehlinin usulü arasındaki şu bariz farkı zikretmekte fayda vardır; Ehli Sünnet bir konu hakkındaki bütün nasları bir araya toplar ve o şekilde hükmü ortaya koyar. Bidat ehli ise ya nasların bir kısmını alır bir kısmını bırakır ya da nasların kendi iddialarına dayanak olabilecek kısımlarını zikredip nassın kalan kısmını arka plana atarlar. Bu yaklaşım tarzı da onları genellikle nakıs ve yanlış bir sonuca götürmektedir.

Bu mesele ile ilgili tek hadis bu değildir. Bidat ehlinin bu hadisten çıkarmış olduğu manaya zıt olan birçok hadis-i şerif mevcuttur.

İmam Müslim'in Ebu Hureyre'den *radıyallahu anh* rivayet ettiği hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Kim savaşmadan ve savaşmayı temenni etmeden ölürse nifaktan bir şube üzerine ölmüş olur."

İmam Buhari Enes bin Malik'in *radıyallahu anh* şöyle dediğini rivayet etmektedir:

"Amcam Enes b. Nadr Bedir savaşında bulu-

4. *Muttefekun Aleyh*

'Rasûlullah on dokuz gazve yaptı ve bunların sekiz tanesinde bizzat kendisi savaştı. Kendisinin katılmayıp gönderdiği seriyye ve müfreze sayısı ise İbni İshak'ın ifadesine göre otuz altıyı bulmuştur. Diğerleri bunun daha fazla olduğunu söylemişlerdir.'

namadı. Bu sebeple dedi ki: 'Ben Rasûlullah'ın müşriklere karşı yaptığı ilk savaşta yoktum. Eğer Allah, bana Rasûlullah ile birlikte müşriklere karşı savaşmayı nasip ederse, Allah ne yapacağımı görecektir.'

Uhud günü geldiğinde Enes b. Nadr savaşın en şiddetli olduğu yere yönelip Sad bin Muaz'a:

'Ey Sad! Cenneti istiyorum! Nadr'ın Rabbi'ne yemin olsun ki ben Uhud'un önünde cennetin kokusunu duyuyorum.' dedi ve kendini düşman safları arasına attı."

Burada rivayetin başında Enes b. Nadr'ın *radıyallahu anh* düşmanla karşılaşmayı temenni ettiğini görmekteyiz. Savaş olduğunda da kafirlerin saflarına kendisini attığına şahit olmaktayız.

İddia sahiplerinin delil olarak dayandıkları bu hadisin tam metni şudur:

"Ebu b. Nadr, Abdullah b. Ebi Evfa'den naklen anlatıyor: 'Rasûlullah düşmanla karşılaştığı günlerden birinde güneşin meyletmesini bekledi. Sonra kalkıp yanındakilere şöyle dedi: 'Ey insanlar, düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyin, Allah'tan afiyet dileyin. Ancak karşılaşırsanız sabredin ve bilin ki cennet kılıçların gölgesi altındadır.' " [5]

Hadisin geneline ve özellikle son kısmına baktığımızda burada mutlak manada düşmanla karşılaşmanın yasaklandığı değil, bilakis düşmanla karşılaşmaya bir teşvik olduğunu anlamaktayız.

Peki biz bu hadisin *"Düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyin"* kısmını nasıl anlamalıyız?

Burada nehyedilen, kişinin kendisine güvenerek kibir ve gurur içerisinde ve neticeyi de Allah'a bırakmaksızın düşmanla karşılaşmayı temenni etmesidir. Hafız b. Hacer ve İmam Nevevi'de *rahimehumullah* bu hadisi bu şekilde şerhetmişlerdir.

Bu delile cevap verirken aslında heva ve bidat ehlinin usulünün pratiğe yansımasına da şahit olduk. Ancak resmin bütününe bakıldığında da, işin aslında iddia sahiplerinin anladığı yönde olmadığını farkettik.

3. Delilleri

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Dinde zorlama yoktur." [6]

Cevap; Bir ayetin nüzul sebebini bilmek o ayetin doğru anlaşılabilmesi için gerekli olan malzemelerden bir tanesidir. Bu ayetin nüzulünün sebebi için iki rivayet zikredebiliriz;

Birincisi; Medine'deki ensar, önceden çocuklarını daha iyi yaşamaları için Yahudilere teslim etmişlerdi. Çocuklar bir süre sonra Yahudileşti. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Yahudileri sürgün ettiği zaman onlar da Yahudilerle beraber gitti. Ensar çocuklarını geri almak isteyince Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayeti indirdi.

İkincisi; Sahabelerden bir tanesinin iki çocuğu da gelen Hristiyanların etkisiyle Hristiyanlaşmışlardı. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona: *"Adam gönder ve onları geri getirt."* dediğinde Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayeti indirdi.

Bazı alimler bu ayetin Tevbe Suresi 5. ayetle nesholduğunu söylemişlerdir.

Bazı alimler de bu ayet ile ilgili şunu söylemişlerdir; 'Bu ayet ehli kitaba hastır. Çünkü Rasûlullah ehli kitabı herhangi bir zorlamaya tabi tutmamış ve onlardan sadece cizye almıştır. Müşrikleri ise İslam'a girmeye zorlamıştır.'

Sonuç olarak konu ile iddia sahiplerinin getirmiş olduğu delil arasında herhangi bir bağlantı yoktur.

Dualarımızın sonu alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

5. *Buhari, Müslim*

6. *2/Bakara, 256*

keremcaglar@tevhiddergisi.com | KEREM ÇAĞLAR

Ahdine Sadık Bahadır Yiğitler

Tevhid davası öyle bir davadır ki çağrısı temiz, fıtrat sahipleri kimselerin kalplerini mest ve mesrur eder. Bir çağrı ki müminlerin gayret damarlarını titretir.

Zihin konforunu bozan, hakikatlerle yüzleşen ve mazlumların akan gözyaşlarının tazyikine tanıklık eden Müslümanların rikkatli kalpleri, daha kuvvetli ve daha hızlı atıyor artık.

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* vefat eden oğlu İbrahim için sessizce döktüğü gözyaşları gibi bugün mümin gönüller de sükunet ve metanet içerisinde gözyaşları akıtmaktalar. Bu gözyaşları hemen hemen tüm İslam coğrafyasında yüreklere akar.

Dökülen bu gözyaşları şirk ve zulüm düzenlerini, orduları ve önderleriyle birlikte boğacak bir Kızıl Deniz'e dönüşür mü?

Ümit, gayret ve dua...

Yüreklere akan sıcak gözyaşları, göğüs kafesinde mahpus gönüllerin acısını katmerleştirerek arttırdı. Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* tevhid ve tekbir eden feryatlar eşliğinde yakıcı ve delici bakışlar yöneldi beynelmilel küfre. Küfrün her boyuna ve her çeşidine.

Bu feryatları işiten mümin, katlden daha kötü olan şirk fitnesini ortadan kaldırmak için bütün hücreleriyle hissetti acıları, hüznü ve firakı.

Sadece hissetmekle de kalmadı bizzat yaşadı bunları. Çünkü hissetmek ayrı, yaşamak ise bambaşkaydı. Sahiciydi.

Bugüne kadar okudukları, dinledikleri, izledikleri, öğrendikleri, bildikleri ve davet ettikleri hakikatler de topyekün ayaklanmışlardı sanki. Beynine ve kalbine hücum ediyorlar ve adeta kendisine dönüp *'Haydi!'* diyorlardı.

Tıpkı annesinin kucağındayken dile gelip, muttali olduğu hakikati fısıldayarak onu tereddütten kurtaran Ashabı Uhdud'un en küçük ferdi gibi telkinde bulunuyorlardı.

'Haydi! Bil ki sen kesinlikle hak üzeresin.'

Evet.

Yıllardır süregiden hengamenin sonunda *'Bilinenler'* ile *'Görülenler'* karşı karşıya gelmişlerdi.

Artık karar vaktiydi.

Ya paslanmış, putlanmış, kararmış ve katılaşmış Ben-i Adem suretindeki biyolojik varlıkların arasında daha az paslanıp, kirlenmemek için canını dişine, dişini de dünyanın gemine takacaktır ya da duyduğu feryatlara itikadının gereği, imanın çağrısı, temiz fıtratının hoş olana iştiyakı ve tevhid daveti ile beraber *'Allahu Ekber!'* feryatlarını katıp yeryüzü lanetlilerini dizüstü çöktürecek bir sayhaya dönüştürecektir.

Mümin gönüller ezelde verdikleri misakı hatırladı. Fıtri ve şetaretli bir alimin zevki kapladı tüm yüreğini onların. Misak anından bu yana olduğu gibi, yine ve yeniden ahitlerine bağlı kalıp, vefa gösterdiler, gönüllerini okşayan bir hasret efiltisiyle...

"Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir." [1]

Ebedi esenlik ve mutluluk yurdu cennetin mualla sahipliğine namzet müminler, ancak seçkin insanların katılabildiği önemli bir davetin davetli listesinin ilk sıralarında bulunanların davet olundukları mekana kabul edilmeleri gibi, birer birer yeşil kuşun refakatinde umduklarına nail olup, korktuklarından emin olacakları mekanlara ulaştılar -inşallah-.

Dava büyük olunca, onu dava edinenlerde onunla büyür, onunla şereflenir ve aziz olurlar.

1. 33/Ahzap, 23

Tevhid davası öyle bir davadır ki çağrısı temiz, fıtrat sahipleri kimselerin kalplerini mest ve mesrur eder. Bir çağrı ki müminlerin gayret damarlarını titretir. Bir gayret ki, dünya hayatındaki eseri izzettir, ahiretteki son menzili ise adeta kalpleri çatlatacak azametteki ebedi sürur ve saadettir. Bir saadet ki onun yanında hiçbir değeri olmayan dünyaya ait bir vasıta olan kalemle ve kalemin yazacağı satırlarla tanımı yapılamaz. Zira hiçbir gözün görmediği ve hiçbir kulağın duymadığı ilahi bir bağıştır o.

Bu davaya gönül ve ömür vermiş sevdaları derin ve yürekleri yaralı Müslümanların yaşadıkları mevsim her zamanı hüzün ve hazan mevsimi olageldi.

Dünya hayatındaki mevsimlerin hepsi de aslında hazan değil midir? Başka bir mevsim olsaydı tüm İslam coğrafyasında her daim firak, hüzün ve elem olur muydu?

Musa'nın *aleyhisselam* Tuva'da gördüğü ateş misali tüm bu keşmekeş içerisinde hidayet nuru gibi parıldayan, tevhid davasının öncüleri, emekçileri ve mücahidleri salih selefin izinde yerlerini aldılar.

Kimisi bir örük zülfüne canlar feda edilesi güzelden ayrıldı. Aziz ve Celil olan Allah'ı tanıdıkça, O'nun razı ve hoşnut olduklarının dışında kalıp değersizleşen her şeyden ayrılmak için yardan olduğu gibi serden de geçti.

Kimisi içinde şirk, ihanet, kin ve haset olmayan sağlıklı ve temiz kalbini ibadetlerle mamur ederken, Allah yolunda bir saatlik cihadın 70 yıllık nafile ibadetten daha değerli olduğunu haber veren Nebevî muştuyu öğrendikten sonra, Firdevs'in tozlu yollarına revan oldu.

Kimisi kısır bir döngü içerisinde kendisi için ömür törpüsü haline gelen aylık bilançolarda önceki aya göre daha az kâr ettiği için gösterdiğini zannettiği sabırla yoğun ve sanal bir manevi atmosfere girmek gibi şeytandan mülhem ataleti aşarak sonsuzluğa dek yüzünü güldürüp, gönlünü aydınlatacak nihayetsiz bir kazanç elde etti.

Kimisi harbi ticaret erbabıydı. Hesapsız kâr ile gerçek kazancın, mevcut şirk sistemin eteklerinin altında dolanıp dolaşmakla elde edileme-

yeceğini bildi. Zamanını, emeğini, malını ve en değerli varlığı olan canını hiç tereddüt etmeden yüce Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* cennet vadi karşılığında sattı. Şimdi ne kadar da çok kârlı bir alışveriş yaptığını müşahede ettiğinden aynı güzel akıbeti tekrar yaşamak için dünya hayatına dönmek ister. Halbuki cennete giren hiç kimse bir an olsun oradan çıkıp dünyaya geri dönmek istemez. Bu iştiyakı ancak şehidler duyar.

Kimisi Müslümanların küresel küfür sitemi ve yerli tağutlara karşı sürdürdükleri cihadı çemberimsi bir çukurun içinde boz bulanık bir çamur gölü olarak görüp, göstermeye çalışanları, içerisinde debelendikleri *'Tağuti Sistemle Bütünleşme'* deniyetine terk ederek İslam'ın zirvesinden, Kerim olan Rabb'in rızasına ve bol bağışına nail oldu.

Kimisi şirk ideolojilerinden *'en az zararlı, uyumlu ve ödünç kullanabilir olan'* diye tanımlayarak organik ilişki kurup, gün geçtikçe de duygusal aidiyet hissine kapıldıkları demokrasi çarkının içerisine girdikten sonra ilk devrini/turunu tamamladığında, çarkı dişlileri arasında kan revan içinde kalan *'hak'* kartvizitli cemaatlerin *'Ey kavmim! Demokrasi gibi modern bir putu tazim edip, tapmayın. Rasûlullah'ın yolundan yüz çevirip, akıbeti ebedi azap olacak keler deliğine girmeyin. Allah hakkında da yalan uydurmayın.'* diyerek Peygamberlikten sonra gelen sıddık sıfatıyla razı olunmuş ve razı olmuş mutmain nefis olarak yüce Allah'ın huzuruna çıkar.

Kimisi Allah'ın dini en üstün olsun ve Müslümanlar hazandan ve hüzünden uzak kalsın diye gençliğinin baharını tohum kılarak Allah'ın arzına serpiştirip kanıyla da sulayarak baharların hiç bitmediği, ebedi gençlik ve asıl dirilik yurdu Me'va cennetinde muradına ermiş ve gönlü şâd olmuştur.

Kimisi tevhidi kanını, etine, düşünce ve duygularına karıştırdığını, tevhid davasına davetin, bu davanın müdafiliğini ve şerefli meleklerle yoldaşlığını, canıyla kanıtladığı için pırıl pırıl parıldayan bir nur, yüce bir saray, şırıl şırıl akan enva çeşit nehirler, nimetler, selametli bir yurt ve yüksek değerde bir makam olan Daru's Selam ile mükafatlandırılmıştır.

Hayatın varoluş amacı olan tevhid akidesiyle yüce Allah'ın yaratma maksadını uygun bir hayata muvaffak kılınan muvahhidler cihad meydanlarında başlarını kaldırdıklarında cennetin kendileri için yüceltildiğini ve üzerinde bulundukları yolun güneşin aydınlığı gibi açık olduğunu gördüler.

Allah *subhanehu ve teâlâ* salih amellerle beraber cennetin yollarını da Müslümanlara kolaylaştırmıştır. Muvahhidler uzun emellere aldanmadılar, gaflete kapılmadılar. Batıl kuruntulara ve yalan teziratlara kanmadılar. Kötü amellerin kalplerinin üzerine paslatmasına izin vermediler. Dünya lezzetlerini ellerinin tersiyle reddettiler ve ahiretleri pahasına onlara yönelen dünyalıklara koşmadılar.

Onlar sözün en güzeline yöneltilmişler ve hamde layık yüce Allah'ın yoluna iletilmişlerdir. Kendilerine bahşedilen bu büyük nimetin şükrünü hakkıyla yerine getirebilmek için mal, evlat, ilim, emek, vakit ve mesken gibi bu davaya verebilecekleri her ne varsa büyük bir hoşnutlukla ve hiçbir tereddüt göstermeden takdim ettiler.

Nihayet yanlarında en değerli varlıkları olan canları kaldı. Aziz ve Celil olan Allah ile yaptıkları alıverişin gereği ve gönülleri cennet bahçesine çeviren şehadet arzusuyla canlarını da kurban ederek verdikleri söze sadakat gösterdiler.

Her insan aynı misak üzere dünyaya geldiği halde ahiret yurduna bu misak üzere dönenler ne kadar da azdır.

Ey vefa ve hak sahibi Rabbimiz!

Bizi de tevhid davasını yüceltmek uğruna dünya hayatını terk etmeye, bir yudum su içmekten daha basit görüp imanlarına parçalanmış bedenlerini şahit kılan şehit muvahhid kardeşlerimize yoldaş kıl.

Selefilik İddiasında Bulunanlar! -2-

Ehli Sünnet ve'l Cemaat, ameli imandan kabul etmektedir. Bu nedenledir ki onlardan birçoğunun, tembellik sonucu bile olsa, namazı terk edeni dinden çıkaran bir küfürle tekfir ettiği sabit olmuştur.

Cevaplayan: İbrahim b. Abdilazîz

Soru:

Değerli Üstadımız!

Son dönemlerde toplumumuzda (Filistin'de), kendilerine 'Selefi' diyen ve hali hazırdaki yöneticileri kendilerine beyat edilmesi vacip olan 'Ulu'l Emr' kabul eden, Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyi kalben helal görerek terk etmeleri müstesna, onlara karşı ayaklanmayı -şartlar ne olursa olsun- haram addeden bir grup türedi. Onlar bu görüşlerini Ehli Sünnet'e nispet ediyor ve bu görüşe karşı çıkanların, kendilerine düşmanlık beslenmesi ve sakınılması zorunlu olan 'Harici' ve 'Tekfirci' olacağını söylüyorlar.

Acaba kendisine davet ettikleri bu görüşün doğruluk derecesi nedir?

Onlarla ilişki kurmanın veya sayılarını kabartmanın (yani onlarla beraber olmanın) hükmünü açıklar mısınız?

Allah sizi muhafaza buyursun ve ilminizle (insanları) faydalandırsın.

Dördüncü Olarak

Yönetici seçiminde asıl olan, dini ikame etmek ve hem İslam'ı hem de ehlini muhafaza etmektir. Ebu Hureyre'nin *radıyallahu anh* rivayet ettiği bir hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

> *"Kim (Müslüman olan) emire/yöneticiye itaat ederse bana itaat etmiş olur, kim de emire isyan ederse bana isyan etmiş olur. Emir, arkasında savaşılan ve kendisiyle korunulan bir kalkandır. Eğer Allah'tan korkup sakınmayı emreder ve adaletli olursa bununla kendisine ecir verilir; bundan başka bir şey emrederse ondan gelen aleyhine olur."* [1]

Yönetici, arkasında savaşılan ve kendisiyle korunulan kalkan mesabesindeki kimse demektir. Yönetici, tevhidin yüceltilmesi ve insanlar arasında yayılması için çalışır, insanlarla bunun için çarpışır. Nitekim Enes b. Malik'in *radıyallahu anh* rivayet etmiş olduğu sahih bir hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

1. *Müslim, Ebu Davud ve diğerleri rivayet etmiştir.*

"Allah'tan başka ilâh olmadığını/Lâ ilâhe illallâh'ı söyleyene dek insanlarla savaşmakla emrolundum. Şayet bunu yaparlarsa -İslâm'ın hakkı hariç- kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar, hesaplarını görmek ise Allah'a aittir."

Yönetici, dini tebliğ etmek, yaymak ve onu korumakla mükelleftir. Müslümanlar bu konuda ona beyat ederler. Müslümanların itikatlarını, kanlarını, mallarını ve namuslarını korumak, beyatın gerektirdiği şeylerdendir.

Bunların tamamı yöneticinin mesuliyetine dâhil olan şeylerdir.

Yöneticinin Müslümanların birliğini muhafaza etmesi ona yüklenen en büyük görevlerdendir. Nitekim Abdullah İbni Amr'dan *radıyallahu anh* rivayet edilen sahih bir hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"İki halifeye beyat edildiğinde (Müslümanların birliğini korumak için) hemen diğerini öldürün." [2]

Böyle yapılması Müslümanların birliğini korumak içindir.

Metod açısından bu hadisten şunları anlamaktayız:

1. Müslümanların iki yöneticisinin olması caiz değildir. Bu, onların güçlerini sağlayan birliğini korumak için böyledir. Tek olan bir ümmet içerisinde yöneticilerin çok olması, ümmeti helake sürükleyen bir anlaşmazlığı gerekli kılar. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Allah'a ve Rasûlüne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz de gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir." [3]

Bunun böyle olduğu çok açıktır ve Allah'ın basiretlerini kör ettiği kimselerden başkasına kapalı değildir.

Eğer tek olan bir ümmet içerisinde iki yöneticinin varlığı, anlaşmazlık etkenlerinden dolayı ümmeti helake sürüklüyorsa, o zaman bu gün ümmetin şu durumu nedir?

Ümmet, en basit temel ihtiyaçlarına bile muhtaç vaziyette farklı farklı küçük devletlere bölünmüş bir halde yaşıyor. İçlerinde saltanat hüküm sürüyor. Birbirlerine karşı ayaklanmalar var. Kâfirleri dost edinme ve onların projelerini hayata geçirme noktasında bir araya gelebilirlerken, dünya hayatının geçici metaına ve süsüne nail olabilme adına birbirlerine karşı düş-manlık ediyorlar.

Hatta durum öyle bir hal aldı ki, dinle yalnızca ismen alakası olan bu devletlerde *'vela'* ve *'bera'* (hukuku) şer'i bir bağ üzere değil, (vatan bağı) gibi kopuk bir ilişki üzerine kurulmaktadır. Şu Filistinli, öbürü Ürdünlü, beriki falanca ülkeli vs. vs. gibi…

(Örneğin) Filistinli birisinin doğmuş olduğu topraklardan başka bir yerde yaşaması, ikamet ettiği devletin izni olmadığı sürece söz konusu değildir. Vatandaşlık haklarından yararlanamaz ve devlet istediği vakitte onu çıkarma hakkına sahiptir. Bu tüm Müslümanlar için geçerlidir.

Bu ayrılıktan daha büyük bir ayrılık var mıdır? Hangi farklılık bu farklılıktan daha büyüktür? Hangi cahiliye bu cahiliyeden daha ileridir? Acaba Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Bir kimsenin cahiliye (adetlerinden birisi ile) övündüğünü gördüğünüz zaman ona 'Babanın zekerini ye!' deyin ve kinaye yapmayın"* [4] buyurmamış mıydı? Ve yine Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Her kim körü körüne (çekilmiş) bir bayrağın altında, ırkçılığa davet ederken veya ırkçılığa yardım ederken öldürülürse onun ölümü cahiliye ölümüdür"* [5] dememiş miydi?

Kavimlerine taassup gösteren Müslümanlar bu hadislerin neresindeler?

Yoksa cahiliye ölümüyle ölmeye razı mı oldular?

Ya da cahiliyeyi savunanlardan olmaya rıza mı gösterdiler?

Hiç kuşku yok ki, her kim bu vasıflarla vasıflanırsa onda bir cahiliye vardır; onda ilk dönem cahiliyyesinden bazı sıfatlar vardır. Böylesi birisinin dinin(in gitmesin)den korkulur.

2. *Müslim*
3. *8/Enfal, 46*
4. *Elbanî, Sahihu'l Camii's Sağir'de hadisin sahih olduğunu söylemiştir.*
5. *Müslim*

Sonra biz, ilim kisvesine bürünmüş, haksız yere selef yolunda olduğunu iddia eden, zalimlerin zulmünü güzel gösterip tuğyanlarını tebrik eden, yaptıklarını rastgele bile olsa eleştirenler aleyhinde ölümcül fetvalar veren ve tağutları *'ulu'l emr'* kabul edenlere ne diyeceğiz? Bütün bunların ardından çıkıp birde 'Bu ayrılık ve bölünme değildir; aksine bu hakkın ta kendisidir' diyorlar? Lâ havle vela kuvvete illa billâh…

2. Müslümanların halifesi var iken, kendisine beyat edildiği zaman Müslümanlar tarafından beyat edilen bu Müslüman yöneticinin öldürülmesinin caiz olduğu. Bu, Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem *"Hemen diğerini öldürün"* sözünden bunu net olarak anlamak mümkündür.

Malumdur ki, bazı insanların kendisine beyat etmesi ile halifeliği meydana gelmiştir. Bu, Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem *"Beyat edildiğinde…"* sözünden anlaşılmaktadır. Bu, ancak beyat işleminin gerçekleşmesi ve halifelik üzere kimi insanların ona beyat etmesi ile tamam olur.

O halde İslam, ikinci halifenin ve ona beyat edenlerin, sırf ümmetin birliğini koruma amacıyla öldürülmesini onaylamaktadır. Bunu iyiden iyiye düşünen bir kimse, meselenin ne kadar da önemli bir mesele olduğunu kesin olarak anlar. Çünkü Allah subhanehu ve teâlâ, haksız yere bir Müslümanın öldürülmesini büyük bir olay kabul etmiş ve bunu yapanlara cehennemi, gazabı, laneti ve elim bir azabı vaat etmiştir. Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyurur:

"Kim bir mü'mini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî kalacağı cehennemdir. Allah, ona gazap etmiş, lânet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır." [6]

Aynı şekilde hadisler ve katili öldürenlere dünya ve ahirette terettüp eden hükümler, haksız yere bir Müslümanın öldürülmesinin ne kadar büyük bir iş olduğunu ifade etmektedir.

6. 4/Nisa, 93

Bu hadislerden bir tanesi İbni Mesud'un radıyallahu anh rivayet etmiş olduğu şu hadistir:

"Allah'a yemin ederim ki, dünya ve içindeki her şey, Allah'a bir müminin haksız yere öldürülmesinden daha basit gelir." [7]

Ebu Bekre'den radıyallahu anh rivayet edilen başka bir hadiste Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

" 'İki Müslüman birbirine kılıç çektiği zaman, öldüren de, ölen de cehennemdedir.' Bunun üzerine ben:

'Yâ Rasûlallah! Öldürenin durumu belli, ama ölen niçin cehennemdedir?' diye sordum. Rasûlullah:

'Çünkü o da, arkadaşını öldürmek istiyordu' buyurdu." [8]

Eğer Müslümanların birliği/vahdeti Müslümanların birbirlerini öldürmelerinden daha büyük bir şey olmasaydı, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem asla diğer halifenin öldürülmesini emretmezdi.

Üstte naklettiğimiz hadiste ise Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem *"Hemen diğerini öldürün"* buyurmak sureti ile Müslümanların birbirlerini öldürmelerini emrediyor. Bu, diğer halifenin ve beraberindekilerin öldürülmeleri anlamına gelir. Eğer Müslümanların birliği/vahdeti Müslümanların birbirlerini öldürmelerinden daha büyük bir şey olmasaydı, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem asla diğer halifenin öldürülmesini emretmezdi.

Arfece'den radıyallahu anh nakledilen sahih bir hadiste Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Gerçek şu ki, ileride büyük ve hoş olmayan işler meydana gelecektir. Her kim aralarında birlik varken bu ümmetin işini dağıtmak isterse -kim olursa olsun- kılıçla boynunu vurunuz." [9]

7. Nesai, Tirmizî ve diğerleri rivayet etmiş olup Elbanî sahih olduğunu söylemiştir.

8. Buhari

9. Müslim

Bununla işin ne derece tehlikeli olduğu ve bir olan ümmet içerisinde farklı yöneticilerin çıkmasının haramlığı ortaya çıkmaktadır.

3. İkinci halifeye karşı ayaklanmanın farz olabilmesi için onun kâfir olması gerektiğini söylemek şart değildir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Hemen diğerini öldürün"* buyruğu onun kâfir olduğunu göstermez. Onun öldürülmesi ölümü gerekli kılan bir iş yaptığından dolayıdır. Biz bunu Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* şu sözünden anlıyoruz:

"Allah'tan başka hak bir ilahın bulunmadığına, benim de Allah'ın kulu ve elçisi olduğuma şehadet eden bir Müslümanın kanı ancak şu üç şeyden biri ile helal olur; 1. Cana karşı can, 2. Zina eden evli kimse, 3. Dinini/itaatini [10] *terk edip İslam cemaatinden ayrılan kimse."* [11]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bu hadisinde, dinini/itaatini terk edip İslam cemaatinden ayrılan kimsenin -Müslümanlardan bile olsa- kanının heder olduğunu beyan etmiştir. Bu ise yöneticiye karşı ayaklanmak için onun kesin olarak dinden çıkması gerektiğini söyleyenlerin aleyhinde bir delildir. Allah'ın izni ile bir sonraki madde de bunun detayı gelecektir.

4. İkinci halifeye yapılan beyat, her ne kadar bazı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsa da munakit/geçerli değildir, itaati gerekmez; aksine reddedilmesi ve karşı çıkılması vaciptir. Şer'i bir mazeret veya şer'i kesin bir maslahat olmadığı sürece sukut edilmesi de uygun olmaz.

'Birkaç halifenin olması caizdir, kalpleri ile helal görmedikleri müddetçe imanı bozan amellerden hangisini yaparlarsa yapsınlar, şartlarından hangisini terk ederlerse etsinler otorite ellerinde kaldığı sürece onlara itaat etmek vaciptir' şeklindeki görüş, dini yok etmeye, öğretilerini silmeye, fesada ve Allah'ın insanlık için çıkarmış olduğu en hayırlı ümmetin çözülmesine sevk eden fasit bir görüştür. Hatta bu görüş, dinin en yaygın kuralı olan adaleti ve onun bütün insanlar arasında yayılmasını ortadan kaldırıp yok etmektedir. Ancak Allah'ın saptırdığına doğru yolu gösterecek yoktur. Allah kimin nurunu almışsa onun (hakkı görecek) nuru olmaz.

Bu meseledeki temel amaç şudur: Yönetici Allah'ın dinini ikame etmek, onu korumak, Müslümanların mal ve namuslarını muhafaza etmek adına ümmet tarafından seçilir. Eğer bunları gerçekleştirmezse varlığına itibar edilmez. Bu durumda kâfir devletlerdeki yöneticilerden farkı kalmaz. Hatta kâfir devletlerdeki yöneticiler ondan daha iyidir. Çünkü onlar beldeleri için samimiyetlerini ortaya koymakta ve halkları adına çalışmaktadırlar. Dahası onlardan bazısı dostluk ve düşmanlıklarını yalnızca halklarının maslahatına göre yapmaktadır. Bu yöneticilere gelince; şahsî çıkarları için olanlar müstesna, halkla ilişkilerini sağlayan tüm bağları koparmak için uğraşıyorlar. Lâ havle vela kuvvete illa billâhi'l-aliyyi'l-azîm…

Beşinci Olarak

Yöneticilere itaat, onların Allah ve Rasûlü'ne itaat etmelerine bağlıdır. Onların Allah'ın ahkâmına sarılmaları da bu kabildendir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ*:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman ediyorsanız, onu Allah ve Rasûlüne götürün. Bu, hem daha iyidir, hem de sonuç bakımından daha güzeldir." [12] ayeti ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* :

"Yaratana isyan hususunda hiçbir yaratılmışa itaat yoktur." [13] hadisi bunu net bir biçimde ifade etmektedir.

Yöneticilere itaat, onların Allah ve Rasûlü'ne itaatlerine bağlıdır. Eğer onlar Allah ve Rasûlü'nün itaatinden çıkarlarsa asla onlara itaat edilmez. Bunu İbni Mesud'un *radıyallahu anh* rivayet etmiş olduğu şu hadis teyit etmektedir:

"Yakında işlerinizi sünnetleri yok eden, bidatlerle amel eden ve namazları vaktinde kılmayan insanlar üstlenecektir."

---

10. *Bu manayı verebilmemiz için burada ki 'Din' kelimesini 'itaat' kelimesi ile anlamlandırmamız gerekmektedir. Ehlinin malumu olduğu üzere 'din' kelimesi Arap dilinde 'itaat' anlamında kullanılmaktadır. -Çevirenin notu-*

11. *Buhari, Müslim ve diğerleri rivayet etmiştir.*

12. *4/Nisa, 59*

13. *Elbanî, Sahîhu'l-Camii's-Sağîr'de hadisin sahih olduğunu söylemiştir.*

İbni Mesud *radıyallahu anh* der ki:

"Ben: 'Ya Rasûlallah! Onlara yetişirsem ne yapayım?' diye sordum. Rasûlullah: 'Ey Ümmü Abd'ın oğlu! 'Ne yapacağım?' diye soruyorsun; Allah'a isyan edene itaat edilmez!' buyurdu." [14]

Bu hadis, bizlere birçok şeyi hatırlatmaktadır. Bunlar şunlardır:

1. Bu yöneticiler sünnete bağlanmazlar; aksine dinde bidatler ihdas ederler. Bidat ise: *'Kitap ve Sünnet'ten her hangi bir delili olmadığı halde bir ibadetle Allah'a yaklaşmak'* demektir. Buna göre onlar Allah'a ibadet etmektedirler; lakin meşru kılınan şeylerden başkası ile…

2. Onlar namazı (belirlenmiş) vaktinden geç eda ederler. Bu, onların namaz kıldıklarını gösterir; ama onu eda etmekte gevşek davranırlar.

3. Her kim böyle davranırsa ona itaat edilmez. İtaat kelimesi burada nefy-i cins olan *'lâ'* edatının ismi olarak gelmiştir. Bu ise umum ifade eder; yani *'Büyük olsun, küçük olsun hiçbir işte itaat edilmez'* demektir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onlardan, itaatin tamamını nefyetmiştir. Ve bu noktada her hangi bir istisna yapılmamıştır.

4. Sünnete muhalefet edip bidat ortaya koyan ve namazı (belirlenmiş) vaktinden geçiren kimseye itaat yoksa, Allah'ın dinini tebdil edip haram kıldığını helal, helal bıraktığını yasaklayan[15], müminlere düşmanlık gösterip kafirleri dost edinen ve yeryüzünde fesat çıkaran kim-selere nasıl itaat edilebilir?

İşte bununla, İslam'ı bozan her ameli yapsalar bile ulu'lemr'e -yaptıklarını kalpleri ile helal görmedikleri sürece- mutlak manada itaat edilmesi gerekir, diyenlerin hileleri ortaya çıkmaktadır.

14. *Ahmed, İbni Mace ve diğerleri rivayet etmiştir.*

15. *Yani yasaklarını serbest, emirlerini yasak sayan…*

Altıncı Olarak

Sahih hadislerin ortaya koyduğuna göre, yönetici eğer sarih bir küfür işlere ona karşı ayaklanmak gereklidir.

Ubade b. Samit'in *radıyallahu anh* rivayet ettiği şu hadis bunlardandır:

"Biz, Rasûlullah'a zorlukta ve kolaylıkta, sevinçli ve kederli anlarda, başkaları bize tercih edildiği zamanlarda kendisini dinleyip itaat etmeye, hakkında Allah katından elimizde kesin bir delilin bulunduğu sarih küfür sayılan bir şey yaptıklarını görmemiz müstesna devleti yönetenlerin işlerine karışmamaya dair bey'at ettik." [16]

Diğer bir hadiste de şöyle buyrulur:

"İleri de bilip kabul etmeyeceğiniz bir takım yöneticiler başınıza geçecektir. Kim onlarla mücadele ederse kurtulur. Kim kendilerinden uzak durursa selamette olur. Kim de onlarla iş birliği yapar/beraber olursa helak olur." [17]

Sahih hadislerin ortaya koyduğuna göre, yönetici eğer sarih bir küfür işlere ona karşı ayak-lanmak gereklidir.

(Bu hadisinde) Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* hakkında Allah katından elimizde kesin bir delilin bulunduğu sarih küfür izhar etmeleri hali müstesna, diğer durumlarda yöneticilere itaat etmenin gerekliliğini beyan etmektedir. Allah'ın şeriatını değiştirmeye kalkışmak, hakkında Allah katından elimizde kesin bir delilin bulunduğu sarih küfürlerdendir -ki bu mesele, delilleri ile birlikte önceki sayfalarda zikredilmişti- bu yöneticinin sarih küfrü izhar etmesinde, kalben kâfir olması şart değildir. Bu yönetici, sarih küfrü izhar etmekle birlikte iç âleminde belki Müslüman olabilir. Ve yine (giderilmesi mümkün olmayan) cehalet[18], (şer'an muteber olan)

16. *Müslim*

17. *İbni Ebî Şeybe ve Taberani rivayet etmiştir.*

18. *Burada hemen belirtelim ki, her cehalet iddiası şeriat nazarında kabul edilmez. Cehaletin bir kısmı vardır ki, sahibi tüm çaba ve gayretlerini ortaya koymasına rağmen ilme ulaşamaz ve bu nedenle mazur olabilir. Bir kısmı da vardır ki, sahibi aslında hakikatte ulaşma imkânına sahipken sırf tembelliği, gevşekliği ve gafleti nedeniyle ilme ve doğruya ulaşmamaktadır. Bu nok-*

tevil ve benzeri engeller sebebiyle küfür onun hakkında sabit olmayabilir. Lakin bizim ondan zahir olan bu küfrü yok saymamız/görmezlikten gelmemiz mümkün değildir; zira her kim küfrü gerektiren bir şey yaparsa, -sıhhatini kabul etmese bile- küfrü izhar etmiş kabul edilir. Bu, meseleye ilişkin hüküm verme noktasında böyledir. Sahibine kâfir hükmü vermeye gelince; burada bakılır: Eğer ondan tekfirin engelleri kalkmış, şartları gerçekleşmişse, işte o zaman kâfir olduğuna hükmederiz.

Burada bizim istişhadımız/delilimiz Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"…Görmemiz müstesna."* sözüdür. Buradaki "görmek" kalp ile değil; bizzat göz ile görmektir. Şayet kalp ile görmek kastedilseydi, o zaman ona kendisi açıkça söylemediği veya kalbini yarmadığımız sürece, kâfir hükmü vermemiz mümkün olmazdı.

İşte bu görüş, imanın sadece kalp ile tasdik ve dil ile ikrar şeklinde iki rüknü olduğunu kabul eden Mürcie'nin temel esaslarına racidir. Ehli Sünnet ise ameli imandan kabul etmekte ve imanı bozan şeylerden birisini işleyen kimsenin -mazur olması müstesna ki biz Müslümanın hangi hallerde mazur olacağını beyan etmiştik- kâfir olacağını söylemektedir.

Bu konuyu anlatmamızdaki sebep şudur: Bir yöneticiden, kesin bir küfür meydana geldiğinde kalbi ile inanmasa bile, ona karşı ayaklanmak farz olur. Kime karşı ayaklanmak farz ise, onun velayeti düşer. Kimin de velayeti düşerse, o artık kendisine itaatin zorunlu olduğu müminlerin emiri olamaz.

Her kim bu görüşe sahip ise, malın ve çocukların fayda vermeyeceği, yalnız selîm bir kalple Allah'a gidenlerin fayda göreceği kıyamet gününde hesaba çekilmeden önce şimdi kendisini hesaba çekmelidir.

Geriye burada zikredilmesi gereken bir mesele kalıyor. O da şudur: Yönetici küfrü izhar etmesi sebebiyle kendisine karşı ayaklanılması farz olan bir kimse bile olsa, ayaklanabilmek için ayaklanmanın şartlarının gerçekleşmesi gerekmektedir. Bu şartlar şunlardır:

1. Sarih küfrü izhar etmesi. Ki buna dair söz (önceki satırlarda) geçti.

2. İlmî ve amelî gücün bulunması.

Birincisine (ilmî gücün bulunmasına) gelince; bu önceki noktaya bağlıdır. Yani sarih küfrün tahakkukuna. Bu da ancak sarih küfürle sarih olmayan küfrü birbirinden ayırt edebilen Ehli ilim sayesinde olur. Ta ki bu sayede Allah'ın dini hakkında onda ehil olmayan kimseler konuşup ülkeler ve halklar bozulmasın.

İkincisine gelince; bu da genel prensiplere bağlıdır. Bu prensiplerden bir tanesi Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* şu ayetidir:

"Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır." [19]

Ve yine bunlardan birisi Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* şu sözüdür:

"Size yasakladığım şeylerden tamamıyla uzak durun, emrettiğim şeyleri ise gücünüz yettiği kadar yapın." [20]

3. Yöneticiye karşı ayaklanmanın, yöneticiden daha büyük zarara yol açmaması. Yöneticiye karşı ayaklanmanın temel hedefi şer'i bir maslahatı gerçekleştirmektir. Bu maslahat da Allah'ın dinini ikame etmektir. Eğer zann-ı galiple yöneticiye karşı ayaklanmak olumsuz neticelere yol açacaksa ayaklanmak uygun olmaz; bu durumda sabretmek gereklidir.

4. Yöneticiye huccet ikame edilmesi gerekir. Bunu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* şu ayetinden hareketle söylüyoruz:

"Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." [21]

---

tadaki mazeret iddiaları asla kabul edilmez. Aksi halde -İmama Şafiî'nin de dediği gibi- cehalet ilimden hayırlı olurdu. Müellifin kastettiği cehalet, ikinci kısımda yer alan bir cehalettir ve bugünkü yöneticilerde vakıası yoktur. Bu nedenle okuyucu, yazarın yöneticileri cehaletleri ile mazur saydığı gibi hatalı bir anlam çıkarmamalıdır. Konu yanlış anlaşılmasın diye parantez içine meselenin doğru anlaşılmasını sağlayan kısa bir açıklama koyduk. -Çevirenin notu-

19. *2/Bakara, 286*
20. *Buhari, Müslim*
21. *4/Nisa, 165*

"Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz." [22]

Lakin burada hemen belirtelim ki, bu şartların tahakkuk etmemesi, oturup kalmak ve tembellik göstermek anlamına gelmez. Aksine vacip olan: Güç yetirmeyi sağlamak için şer'i ölçüler çerçevesinde çalışmaktır. Bunu ise *'Vesileler için maksatların hükmü vardır'* ve *'Bir vacip ne ile tamam oluyorsa, o (tamamlayıcı) şeyde vaciptir'* kaidelerinden hareketle söylüyoruz.

Yedinci Olarak

Ortada bu yöneticilerin yöneticiliklerinin sahih olmadığını gösteren bir delil daha vardır. Bu delil, her ne kadar vakıadan uzak olsa da meseleye tazammun yoluyla delalet eden bir delildir. Bu delil şu şekildedir: Ehli Sünnet'in itikat esaslarından birisi de Mehdi'nin *aleyhisselam* çıkışıdır. Mehdi, Allah'ın onun eliyle dinini nübüvvet menheci üzere ikame edeceği imamdır. Bu, umum ifade eden delillerden bizim tercih ettiğimiz bir şeydir. Umum ifade eden bu delillerden bir tanesi Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* İmam Ahmed'in *'Müsned'* inde geçen şu sözüdür:

"Allah'ın olmasını dilediği kadar içinizde peygamberlik devam edecektir. Sonra kaldırmayı dilediği zaman Allah onu kaldıracaktır. Daha sonra peygamberlik yolu üzere hilafet gelecek ve Allah'ın kalmasını dilediği kadar (yeryüzünde) kalacak ardından kaldırmayı dilediği zaman Allah onu kaldıracaktır. Sonra 'zorba krallar' dönemi olacak. Allah'ın kalmasını dilediği kadar devam edecek. Sonra kaldırmayı dilediği zaman Allah onu da kaldıracaktır. Daha sonra ise (tekrar) peygamberlik yolu üzere hilafet gelecektir... Daha sonra Rasûlullah sustu/bir şey söylemedi." [23]

Allah Rasûlü'nün dili ile Nubuvvet menheci üzere raşit halifeliğin tekrar geleceğini müjdelemiştir. Bu hilafet, kesin olarak ortalıktaki farklı yönetimleri(n hükmünü) ilga edecek ve onları tek bir halifenin yönetimi altında toplayacaktır. Bu ise öbür yönetimlerin meşru olmadığını göstermektedir. Eğer böyle olmasaydı Mehdi'nin *aleyhisselam*, onların iddia ettiği gibi Haricilerden birisi olması gerekirdi. Çünkü her kim böyle olursa, o asla Raşid bir halife olamaz.

Diğer bir yönden de, her Müslümana bu halifenin emirliği altında bulunması vaciptir. Çünkü her kim onun emirliğine/yönetimine karşı çıkarsa, cahiliye ölümü üzere ölecektir. Nitekim Abdullah İbni Amr'ın *radıyallahu anh* rivayet ettiği şu hadis bunu ifade etmektedir:

"Kim (bağlılık sözü verdiği) yöneticiye itaatten el çekerse, kıyamet gününde Allah Teâlâ'nın huzuruna, tutunacağı hiçbir delili bulunmaksızın çıkar. Kim de boynunda beyat olmaksızın ölürse, Câhiliye ölümüyle ölmüş olur." [24]

Bu yönetimler, nübüvvet yolu üzere olan yönetimler değildir. Bunlar yardım edilmesi, korunması ve uğruna dostluk-düşmanlık gösterilmesi caiz olmayan batıl yönetimlerdir. Bu durumda Müslümana düşen hak ile beraber olması ve hakka yardım etmesidir.

Buna binaen diyoruz ki: Bu yönetimler, nübüvvet yolu üzere olan yönetimler değildir. Bunlar yardım edilmesi, korunması ve uğruna dostluk-düşmanlık gösterilmesi caiz olmayan batıl yönetimlerdir. Bu durumda Müslümana düşen hak ile beraber olması ve hakka yardım etmesidir.

Sekizinci Olarak

Yöneticileri meşru emir sahipleri olarak gören, insanları onlara itaate zorlayan, onlara karşı ayaklanmayı haram sayan, hatta daha da öteye giderek eleştirilmelerini bile -saray mollaları tarafından gizlice yapılması hariç- caiz görmeyen bu kimselere soruyoruz:

Sizinde kabul edip korktuğunuz bu fitneler karşısında Müslümanın görevi ne olmalıdır?

Toplumda âlimlerin rolü, ilim talebelerinin rolü nedir?

Sizinde hemen hemen her dersinizde tehli-

22. 17/İsra, 15

23. Elbani, 'Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha' adlı eserinde hadisin sahih olduğunu söylemiştir.

24. Müslim

kesinden söz ettiğiniz, kısımlara ayırıp çeşitlendirdiğiniz şirki yok etmenin yolu nedir?

Sizin Müslüman yöneticilerinizin(!), emir sahiplerinizin iptal edip kaldırdığı Allah'ın şeriatını hâkim kılmanın yolu nedir?

Kurtuluş yolu neredeir?

Onlar bu sorulara asla cevap bulamayacaklardır.

Onlar, (hali hazırdaki) yöneticileri Müslümanların meşru idarecileri kabul ettikleri halde kendilerini bu değişime hangi şey sevk edecek ki?

Onlar, böylesi bir girişim yöneticilere karşı ayaklanmak olacağı için onları değiştirme adına (herhangi bir şekilde) çalışmıyorlar.

Böylesi çağrıda bulunan kimseleri hemen *'Tekfirci'* ve *'Harici'* yani yöneticiye itaatten huruc eden/ayrılan kimse olarak nitelendirmekte ve böylelerine *"Cehennem ehlinin köpekleri"* [25] şeklinde bir yakıştırmada bulunmaktan hiç çekinmemekteler.

Dolayısıyla onlara göre her kim yöneticiye karşı gelirse o, cehennem ehlinin köpeklerindendir!

Onlar bu vasıfla anılmak istememekteler! Ve bu nedenle alabildiğine bundan kaçmakta, kendilerine muhalefet eden herkese düşmanlık ve kin göstermekte, ondan ve ilminden uzak durmaktalar. Hatta insanları ondan uzaklaştırmayı Allah'a en çok yaklaştıran amellerden kabul etmektedirler!

İşte böylesi durumu olan bir kimse hiç değişim için çalışır mı?

Onların çalışması ancak insanları, yöneticilere karşı ayaklanmayı talep eden, yöneticiyi şer'i bir yönetici ile değiştirmek isteyen (sözde) cehennem ehlinin köpekleri Haricîlerden(!) uzak tutan çalışmalarla değiştirmek olacaktır!

Evet, onların vakıası/durumu bu! Davetleri, istedikleri ve gerçekleştirmek için çabaladıkları şey bu!

Allah'tan afiyet ve ölüm gelene kadar hak üzere sabit kalmayı istiyoruz.

Dokuzuncu Olarak

Burada anlatacaklarımız, sorunun ikinci kısmı ile alakalıdır. Yani onlarla nasıl bir ilişki içerisinde olunacağı ve sayılarını kabartmanın (yani onlarla beraber olmanın) hükmü ile alakalıdır.

Bu soruya cevap birkaç noktadan olacaktır:

1. Bu insanlar, amelin imanın (sıhhat şartı değil de) kemal şartı olduğunu Ehli Sünnet ve'l Cemaat'e nispet ederek Selef-i Salih'inin menhecine yalan yakıştırmaya cüret eden kimselerdir. Onlar bununla ameli iman kapsamından çıkarmayı murad ediyorlar. Ve bu nedenle tekfiri ancak kalben helal görme sebebiyle yapıyorlar. Oysa bu, Ehli Sünnet ve'l Cemaat'in üzerinde bulunduğu inanca muhaliftir. Ehli Sünnet ve'l Cemaat, ameli imandan kabul etmektedir. Bu nedenledir ki onlardan birçoğunun, tembellik sonucu bile olsa, namazı terk edeni dinden çıkaran bir küfürle tekfir ettiği sabit olmuştur. İmam Ahmed'de *rahimehullah* kendisinden nakledilen iki görüşten birisine göre bunlardandır.

Bin Bâz ve İbni Useymin gibi çağımızda ki birçok Sünnet ehli âlim de bu görüşü benimsemiştir. Oysa namaz (kalbin değil) bedenin amellerindendir.

Hatta İbni Useymîn'in *'Namazı Terk Edenin Hükmü'* adlı eserini okuyan kimse görecektir ki,

25. *Hariciler için hadislerde bu vasıf kullanılmıştır. Yani Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onları "Ateş halkının köpekleri" olarak nitelemiştir. İşte bu nedenle çağdaş Mürcieler, Şeriatın haricinde herhangi bir sistemi kabul etmeyen muvahhid Müslümanları sırf yöneticilere karşı ayaklanıyor ve karşı çıkıyorlar diye bu vasıfla nitelemektedirler. "Subhanallah! Bu gerçektende büyük bir iftiradır!" (24/Nur, 16)*

namazı terk edenin kâfir olacağına dair getirdiği deliller, Allah'ın şeriatını tebdil eden kimsenin kâfir olacağını ortaya koyan delillere nispetle daha az bir kuvvete sahiptir.

Binaen aleyh; hakikatte Mürcie'nin görüşü olan bu fikri Ehli Sünnet ve'l Cemaat'e (yani Selef-i Salihin'e) nispet etmeleri bir yalan ve iftiradır.

2. Bunlar dini, Müslümanların geneline değil; sadece yöneticilere has kılmak anlamında dini devletten ayıran bir topluluktur. Ki böylesi bir durumda bir insanın din işlerine müdahale etmesi veya yöneticiye karşı çıkması kesinlikle caiz olmayacaktır. Çünkü bu onlara karşı huruc etmek/ayaklanmak sayılmaktadır. Dolayısıyla her kim böyle bir şey yaparsa o, cehennem ehlinin köpeklerinden olacaktır!

İşte bundan dolayıdır ki, kendilerine -özellikle de bu meselede- muhalefet edenlere karşı aşırı derecede eleştiri yönelttiklerini görürüz.

Böylesi durumu olan kimseler toplumu ıslah etme veya değiştirme adına asla çalışmayacaklardır; aksine onların çalışması yöneticilerin çıkarı için olacaktır.

Allah görünen ve görünmeyen her fitneden bizleri muhafaza buyursun.

3. Bunlar, zulmedenlere meylettikleri için zalim olmuş bir topluluktur. Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyurur:

"Zulmedenlere azda olsa meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez." [26]

Bu yöneticiler Allah'ın subhanehu ve teâlâ:

"Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalimlerin tâ kendileridir." [27]

ayetinden dolayı şeksiz bir şekilde zalimdirler. Zalimlere az bir meyl bile zulümdür. Hatta Allah subhanehu ve teâlâ, bunu yapan kimselere elîm bir azap vadetmiştir.

Bunların zalimlere meyledişlerinin delili, onları müdafaa etmeleri, dostluk ve düşmanlıklarını onlara göre belirlemeleridir. Dolayısıyla her kim *'Bu yöneticiler ulu'l emir'dir'* diyorsa o, (onların nazarında) Ehli Sünnet menheci üzere olan selefî birisidir. Her kimde *'Bu yöneticiler zalim ve fasıktır'* diyorsa o da, kendisinden sakınılması ve ilan edilmesi gerekli olan tekfirci ve Harici birisidir! Bundan sonra daha nasıl bir meyil olabilir ki?

4. Buna binaen (diyoruz ki): Onlara zulümleri noktasında yardım eden, sayılarını kabartmak için çalışan ve onları reddetmeyi terk eden herkesin hükmü, onların hükmü ile aynıdır. Hatta bu kimse, zulümlerinde ve Allah'ın salih kullarına ilişmelerinde onlara ortaktır. Bana göre, insanları onların etrafında pervane yapan, dünyevî çıkarlardan başka bir şey değildir. Çıkarlar ve menfaatler onları bir araya getirmekte, arzu ve istekler aralarını ayırmaktadır. Onlardan birçoğu işin aslına bakılırsa içten içe şöyle demektedir:

'Biz sizin hak üzere olmadığınızı biliyoruz; ama bizim(…) isteklerimiz var…!'

Allah'a yemin ederim ki, bu nifakın ta kendisidir.

Nasıl olurda günahları, zulümleri ve haksız yere insanlara düşmanlık etmelerine rağmen onların sayıları çok gösterilebilir/desteklenebilirler?

Onlar hakkında şakası olmayan kesin hüküm şudur:

Onlara yardım eden ve onların sayılarını kabarık göstermek için çalışan herkes, onlardandır, onlardandır, onlardandır.

Allah en iyisini bilen ve en yüce olandır.

Allah'ım! Abdullah'ın oğlu Ümmî ve Emin Peygamber Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem, âline, ashabına ve kıyamete kadar onların menheci üzere gidenlere salât eyle.

İbrahim b. Abdilazîz

Hicrî 9 Rebiulevvel, 1425 Çarşamba

Miladî 28.04.2004

26. 11/Hud, 113
27. 5/Maide, 45

mahi@tevhiddergisi.com

Mahi

Rüya ve Tercih

Hiç kimse o metanetli sesin sahibinin yüreğindeki acıyı bilemedi. Onun acısı evladını kaybetmekten ziyade, onu küfür üzere kaybetmenin acısıydı. Ve yine kimse Mehlika'nın tevbe üzere vefat ettiğini de bilemedi...

Yerde uzanmış öylece yatan bir beden... Başı örtülü. Üzerinde namaz kıyafetleri var. Başucunda da yaşlıca bir kadın ağlayıp duruyor. Saatler geçti. Neden başını kaldırmadan gözyaşı döküyor? Yerde yatan kim? Omuzuna dokunuyorum hissetmiyor. Neler oluyor? Şöyle bir yüzüne bakayım. Yaşlı kadın anneannemmiş. Kime bu kadar göz yaşı döküyor? Zil çaldı. Kapıda siyah kıyafetler içinde üç bayan. Ve dışarıda bekleyen iki erkek. Kimse konuşmuyor. Anneannem kime sarılıyor öyle? Anneannem hıçkırıklara boğulurken diğer kadın oldukça metanetli. *'Su testisi su yolunda kırılır'* diyor. Bu annem… Annem gelmiş. Neden gelmiş ki? Yıllardan sonra ilk kez onu canlı görüyorum. İyi de beni neden kimse görmüyor?

Annem yanındaki kadınlara bir şeyler söylüyor. Onlar çıkıp gidiyorlar. Odada tek. Yerde yatan her kim ise başını okşuyor. Ağlamamak için kendini sıktığı ne kadar da belli. Ne kadar da üzgün. Canım annem. Keşke benim de başımı okşasan. *'Yavrum, Mehlika'm'* desen. Sarılsam sana, özlemimi gidersem. Anneannem birkaç kadınla geri döndü. *'Gasilhaneye götüreceğiz'* diyor. Gasilhane mi? Demek ki kız ölmüş. Annem: 'Nasıl ki dirisi senindi, ölüsü de senin olmalı. Ben bağışlanma dahi dileyemeyeceğim ona. İçim yanıyor, tıpkı Nuh *aleyhisselam* gibi. O da dalgalarda boğulan oğlunu görünce içi sızlamıştı. Ama ilahi nida *"O senin ehlinden değil!"* [1] demişti. Ve maalesef *'Mehlika da benim ehlimden değil.'* dedi. Mehlika mı? Yerde yatan ben miyim? BEN… BEN öldüm mü?

Korkuyla uyandı Mehlika. Ter içinde kalmıştı. Namaz elbisesi üzerinde, önüne ilaçlar dökülür vaziyette uyumuş kalmıştı. Odada gözlerini gezdirdi. Annesinin sesi kulaklarındaydı. *'Nuh'un aleyhisselam oğlu gibi olmak… Azgın dalgalarda boğulmak… Ve ebedi hüsran…'*

O bu sondan korkuyordu. Bu korku, durakta peçeli kızları görüp de eve dönene kadar daldığı

---

1. 11/Hud, 46

Saatlerce dua etti Mehlika. Artık semaya kalkan elleri yorulmuş, her iki yanına düşmüştü. Sayıklıyordu. Af diyordu sadece af… Öylece olduğu yerde sızıp kalmıştı yine.

hayal dünyasından bulaşmıştı ona ve her geçen saniye tüm bedenini kaplıyordu. Gördüğü rüya da onu etkiledi. Ölüm bir kurtuluş olarak görünse de asıl hezimet, ebedi zillet ve ebedi eziyet olacaktı. Onu yeniden hayata döndürecek şey *'tevbe'* idi. İçten duyulan pişmanlık ve günaha bir daha dönmeme üzere yapılan tevbe, Allah katında makbul idi.

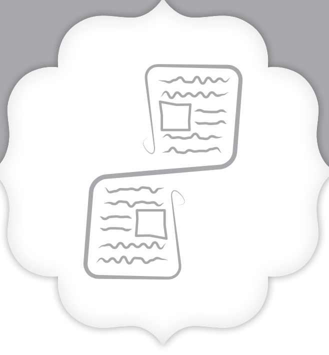
Kalktı abdest aldı. Bir yöne doğru yöneldi. Kıbleyi bilmiyordu bile. Ellerini açtı. Af dilemek için. Dili dolaşıyor bir türlü dönmüyordu. Şeytan hâla onu terk etmemiş olacak ki: *'Allah istemiyor, tevbemi kabul etmeyecek dilim dolaşıyor'* diye içine vesvese attı. Fakat sanki bir başka güç ısrarla kaldırıyordu ellerini semaya. Tir tir titriyordu. Bir yandan yaptıkları aklına geliyor bir yandan da bu günahlarına Rabb'inin şahit oluşu ve hali hazırda Allah'ın huzurunda olduğunu düşünüyor ve dehşete düşüyordu. Rabbin azameti ve büyüklüğü öyle sonsuzdu ki; zerrelerinde bunu hissediyor ve korkuyordu. Ağzından ne çıkarsa O'nun duyacağını biliyordu. Kapıya gelen ihtiyaç sahibinin yüzüne kapatılan kapı misali, duasına ret cevabı almaktan, huzurdan kovulmaktan, ne yüzle geldin diye azarlanmaktan, Rabbin ondan yüz çevirip rahmetinden mahrum bırakmasından korkuyordu… *'Ya Rabb'* diyebildi… Gerisi gelmedi. Hıçkıra hıçkıra ağlıyordu Mehlika.

'Ya Rabb... Ya Rabb... Affına muhtacım ya Rabb. Verdiğin tüm nimetlerin nankörü oldum ya Rabb. Hidayeti dalalete tercih ettim. Yasak dediğin ne varsa hayasızca işledim. Şimdi kapına geldim. Affa layık olmasam da af dilerim. Sen benim Rabbimsin. Yunus'un aleyhisselam diliyle senden af diliyorum. Muhakkak ben kendime zulmettim. Ya Rabb beni affet. Sen beni affetmezsen benim halim nice olur? Senden başka kimsem yok. Ey gönüllerin tabibi, hasta gönlüme merhem ol… Şifa ol. Beni bu halden kurtar. Sensizlikten sana bir yol çıkar. Yolumu kaybettim. Yol göster. Gizli, aşikar her ne işledimse affet Allah'ım affet… Nuh'un aleyhisselam oğlu gibi hem dünya hem ahiret hüsranına uğratma beni. Sen pek yücesin. Tüm eksiklerden münezzehsin. Af senin şanına yakışır. Kapına gelen bu dilenciyi kovma. O senden yüz çevirdi, sen ondan yüz çevirme. Taş ve insanlarla tutuşturduğun cehennem ateşinden koru beni. Kirlettiğim defterimi yenile…Tertemiz bir sayfa aç benim için ya Rabb…'

Saatlerce dua etti Mehlika. Artık semaya kalkan elleri yorulmuş, her iki yanına düşmüştü. Sayıklıyordu. Af diyordu sadece af… Öylece olduğu yerde sızıp kalmıştı yine.

Sabah erken saatlerde anneannesi uyanmış, Mehlika için enfes poğaçalar hazırlamıştı. Şimdi çoktan kokusunu almış uyanmıştır diyerek kapıyı tıklatarak içeri girdi. Mehlika'yı yerde uzanmış görünce irkildi. Hemen başucuna oturarak uyandırmaya çalışırken yerlere saçılan ilaçları fark etti. Fakat üzerindeki kıyafeti fark etmemişti. Mehlika'ya dokununca tüyleri dimdik oldu kadıncağızın. Çünkü torununun bedeni buz gibi olmuştu. Çığlık atarak ağlamaya başladı. Ne yapacağını bilmez bir halde idi deliye dönmüştü. Odadan odaya koşturuyor, ağlayıp dövünüyordu. Sesleri duyan komşular kapıyı çalınca açmayı akıl edebildi. Bir yandan da ambulansı aramaya çalışıyordu. Ancak gelen komşular bu saatten sonra bunun hiçbir faydasının olmayacağını söylediler. Yaşlı kadın gözyaşlarına hakim olamıyor hayat arkadaşı, yoldaşı Mehlika için ağıtlar yakıyordu. Bir ara kızını aramak geldi aklına. Arayıp ne diyecekti? Nasıl söyleyecekti… Eli ve yüzünü yıkadılar güç bela. Kızına haber etmeleri için bir komşusuna telefonu verdi. Karşıdaki ses çok metanetliydi. Sanki beklediği bir haberdi. İntihar ettiğini söyleyen kadına, *'Su testisi, su yolunda kırılır.'* dedi. Hiç kimse o metanetli sesin sahibinin yüreğindeki acıyı bilemedi. Onun acısı evladını kaybetmekten ziyade, onu küfür üzere kaybetmenin acısıydı. Ve yine kimse Mehlika'nın tevbe üzere vefat ettiğini de bilemedi…

- SON -

Kürt Halkı Kâfir İdeolojilerin Sermayesi Değildir

Suriye cihadı 3. yılına girerken ülkede yaşanan gelişmelerin Türkiye'ye etkisi her geçen gün artıyor. Suriye üzerinden yürütülen hesaplaşmalar ve inkar birliklerinin bütün farklılıklarını bir kenara iterek İslam'a ve Müslümanlara karşı oluşturdukları ittifaklar, Suriye savaşının gerçekten temizi kirliden, Müslüman'ı kafirden ve haini sadıktan ayıran bir Furkan savaşı olduğunu da her yönüyle ortaya koyuyor.

Bu ayrışma sürecinin yeni bir halkası da son dönemlerde Suriye Kürdistan'ında yaşanıyor ve ayrışmanın etkileri Türkiye'de de yoğun olarak hissediliyor. Suriye'nin Kürt yoğunluklu bölgelerinde Müslüman direnişçilerin Kürtlere yönelik bir katliam yaptıkları propagandaları Türkiye'de İran medyasının desteğini de arkasına alan milliyetçi kesimler tarafından yoğun olarak gündeme getiriliyor. Müslüman Kürt halkı üzerinden yürütülen bu çirkin faaliyetlerin amaçlarını incelemeden önce Suriye Kürdistan'ında Müslümanlar tarafından katliam yapıldığına dair yalan haberlere değinmek istiyorum.

Öncelikle Mazlum Kürdistan halkının kimliğine ve kültürüne yönelik Ergenekon zihniyetinin yıllarca yönlendirdiği Laik TC de dahil Ortadoğu'da yürütülen inkar ve baskı politikalarını lanetlediğimi açıkça ilan ediyorum. Uzun yıllar boyunca asimile politikalarına uğramış bir Kürt olarak Allah'ın bizlere özgür insanlar olarak verdiği hiçbir hakkımızı İslam'ı ya da Faşist ideolojileri kullanarak elimizden almak isteyenlere asla izin vermeyeceğimizi bir kez daha tekrarlamak istiyorum.

Fasid ideolojilerine Kürt halkını sermaye yapmaya çalışan ve Esad ile İran rejiminin bir top gibi oradan oraya fırlattıkları ulusalcı Kürt yapılarının kendilerini her eleştiren kişiye faşist damgası vurduğu biliniyor. Yıllarca Ergenekon kontrollü TC'nin Faşizmini kabul etmemiş Kürdistan halkının bu Marksist yapının faşizmini de asla kabul etmeyeceğini herkesin bilmesi gerekir.

Serekaniye'de katliam yok yalan var

Suriye'de son dönemde meydana gelen gelişmeler PKK'nin Türkiye Kürdistan'ı ve tüm Kürdistan bölgesinde ulusalcı damarı güçlendirme operasyonuna dönüşmüştür. PKK Suriye'de mevzi kazanmaya çalışmakta ve son dönemlerde Kürdistan'da yükselen İslamî Hareketi engellemeye çalışmaktadır.

Uzun yıllar boyunca laik ve Kemalist Türk devleti tarafından hem dini hem de etnik ve kültürel değerleri nedeniyle baskı altına alınan ve Allah'ın bir topluma kimlik olarak verdiği dili ve kültürü yasaklanıp türlü türlü zulüm ve baskılarla sindirilip asimile edilmeye çalışılan Kürt halkı yeni bir kampanya ile karşı karşıyadır.

Suriye'de yaşanan gelişmeler, Suriye Kürdistan'ında güçlenen İslamî direnişin ırkı esas alan ulusalcı ve laik PKK tarafından hedef alınmasından başkası değildir. Yıllar boyunca Kemalist rejim tarafından baskı ve zulme uğrayan Müslüman Kürdistan halkının son dönemde yalan ve iftiralarla İslam'ı ve ümmet şuurunu hedef alan bir kampanyaya maruz kalması yeni bir oyunun tezgahlandığını açıkça göstermektedir. Suriye Kürdistan'ında Müslüman Kürt halkına yönelik vahşi bir katliam yapıldığı yönünde sahte haberlerin basına servis edilmesi ve özellikle de ANF, Nûçe TV gibi Avrupa ve Amerika'nın bizzat desteklediği ve bölgede palazlanıp Kürdistan halkını dininden uzaklaştırılması için kullandıkları propaganda makinelerinin yalan haberlerine karşı Kürdistan'ın değerli halkının uyanık olması gerekir.

19 Temmuz'dan bu yana PKK yanlıları kendilerini yıllarca besleyen ve itina ile kullanan Fransa ve Almanya gibi Batı ülkelerinin ve Doğu'da da İran ve Esad'ın medya olanaklarını da arkalarına alarak Suriye Kürdistan'ında Müslüman grupların Kürt halkını katlettiği tezini şiddetle savunmaya başladılar. Oysa gerçekte Suriye Kürdistan'ında Esad güçlerinin katliamları dışında hiçbir katliam yaşanmamıştır. Fırat News ve Nûçe Tv başta olmak üzere Batı destekli yayın organlarının ve İran-Mecusi yayın organlarından Press Tv ve Türkiye'deki şakşakçılarının iddialarının tümü an itibariyle yalan çıkmıştır. Bu konuda hazırladığımız 'Suriye'de Yoğun PKK Dezenformasyonu' haberi bu grupların yalanlarını bir bir ortaya sermiş ve gerçeğin hakikati ortaya çıkınca güneşten rahatsız olan yarasalar gibi saldırılara başlamışlardır. 'PKK yok PYD verelim' isimli makalede ise bu iftira kampanyasının amaçlarını ayrıntılı olarak inceledik.

Camilerden Kürtlerin malı ve ırzı helaldir anonsu

Müslümanlar Afganistan'da 44 ülke ile, Irak'ta 50 ülke ile 13 yıldır aktif bir şekilde savaşıyor. Bu kafir ülkeler bile Müslümanlara son bir ay içerisinde bu satılık örgüt kadar iftira ve suçlamalarda bulunmamıştır. PKK liderleri ve yandaş medyası adeta Firavun'un sihirbazları gibi sahte illüzyonlarla Kürt halkını kandırmaya çalışmış ve gerçeği ters yüz etmiştir. PKK'nın yalanları ve hayali katliam iddiaları Müslümanların delil ve dokümanlarla ortaya koydukları gerçeği örtmeye çalışmıştır. Bir kaç kafatasçı yazarın ANF ve sosyal medyada dile getirdiği bu iddialar başta Kürtler olmak üzere Müslümanların karşısındaki bu rezil yapının 50 kafir ülkeyi bile küfür ve inkarda geçtiğinin açık bir göstergesidir.

Şimdi her insaf sahibine şu soruyu sormak istiyorum. Herhangi bir İslam diyarında hatta modern dünyada herhangi bir gayri Müslim ülkede cami minarelerinden 'Kürtlerin kadınlarına tecavüz edin, mallarını alın' şeklinde anonsların yapılması mümkün müdür? Böyle bir iddia ancak alçak ve aptalların ileri sürebileceği bir iddiadır. Müslüman bir toplumun ırzı ve canı için minarelerden saldırı çağrısı 1400 yıllık İslam tarihinde gerçekleşmemiştir ve bu sosyolojiye, bilime, akla aykırıdır.

Ancak Suriye'de Müslümanlar eliyle bir Kürt katliamı olduğu yönünde PKK yandaşlarınca sosyal medya ve resmi haber kaynaklarında yayınlanan neredeyse bütün videolar ve resimler yalan çıktı. Propaganda makineleri İslamî medya organları tarafından harap edilen Kürt kafatasçıları bunun üzerine bazı Kürt kadınlarını konuşturarak akla hayale sığmayacak yalanlarla katliam yapıldığı tezini ispatlama yoluna giriştiler.[1] Bir mizansen olduğu oldukça açık olan video görüntülerinde adeta testere filminde yaşananların Kürtlere uygulandığı yönünde saçma iddialar delilsiz ve mesnetsiz bir şekilde sunuldu. Bölgede katliam olmadığına dair deliller nedeniyle Kürtler ile Müslümanlar arasına set örme projeleri başarısızlığa uğrayan PKK'nın oldukça saldırganlaştığı görülüyor. Suriye Kürdistan'ında Müslüman Kürtlerin katledildiği haberleri tamamen iftiralardan oluşan bir kam-

panyanın uygulanmasıdır. Bu süreçte aşağıdaki konulara dikkat çekmek yerinde olacaktır.

Düşman Esed'in yardımıyla çakma Rojava Devrimi

Suriye Kürdistan'ında kahramanlık destanları yazıldığını, kafatasçı Kürtlerin büyük bir zafer kazandıklarını iddia edenler Esed güçlerinin bölgeyi kendilerini kullanmak ve İslamcı Kürtlere karşı kendilerini desteklemek amacıyla onlara bıraktığını gizliyorlar. Oysa bu kesimler 19 Temmuz 2012'de Esed güçlerinin bölgeyi bir kurşun dahi sıkmadan terk ettiğini biliyorlar. Çakma devrimleri Nusra güçlerine çarpınca yazdıkları sahte kahramanlık marşları ağıta dönen bu kesimler savaş tarihlerinde ilk kez gerçek bir savaşla karşılaştılar, hayali destanları paramparça oldu.

PKK'lı TSK'lılar?

Bu süreçte PKK'nın propagandalarına Ergenekon yapılarının ve çeşitli sol Kemalist medya gruplarının desteği ise melanet ittifaklarının düşebileceği seviyesizliği gözler önüne sermiştir. Sol.org, Sendika.com ve diğer sol yapılar, gezi eylemi yanlıları ve hatta TSK içerisinden olduğu anlaşılan radikal AKP düşmanları PKK ile ortak düşmana karşı işbirliği yapabileceklerini göstermişlerdir.

PYD/PKK Esed öncesi neredeydi?

PKK'nın uzun yıllar boyunca mazlum Kürt halkına büyük haksızlıklar yapan Esed güçlerine karşı hiçbir eyleme girişmemiş olması da bu süreçte belirtilmelidir. Esed güçleri döneminde ezilen Kürtler için hiçbir şey yapmayan PKK'nın yeni yeni Kürt halkını hatırlaması ise Kürt halkını kullanılan bir meta olarak gördüğünü gözler önüne sermektedir. Bu arada düzeltilmesi gereken kavramlar sadedinde aşağıdaki notlara dikkat çekmek yerinde olacaktır:

- PYD, PKK'nın Suriye koludur. PKK'nin şehir yapılanması olan KCK çatısı altında faaliyet göstermektedir.

- Rojava'da katliam olduğuna dair henüz yayınlanmış herhangi bir gerçek video bulunamamıştır.

- Serekaniye bölgesi tam 1 yıldır çoğu Kürt

İslamcılardan oluşan güçlerin elindeyken neden bir katliam ve kötü muamele olmadı da son dönemde olsun?

- PKK/PYD'nin bölgede özerklik planları 2 yıl öncesine dayanmasına rağmen muhalifler ile çatışmayı sanki yeni başlamış ve muhaliflerin başlattığı bir savaş olarak sunmaktadır. Oysa özerklik ilanını bir sene önce yapan PKK bazı bölgeleri ele geçirmeye çalışarak çatışmayı kendisi başlatmış ancak yalan bir propaganda ile direnişçilerin başlattığını iddia etmiştir.

- Banyas katliamı, Erzurum depremi ve değişik ülkelerden alınan vahşice ve istihbarat örgütleri tarafından yapıldığı aşikar olan insan yakma görüntüleri gibi Kürt bölgesiyle alakalı olmayan görseller bilinçli olarak Kürt halkını kandırmak amacıyla kullanılmıştır.

- Katliam yaptığı iddia edilen Nusret Cephesi başta olmak üzere bütün gruplar iddiaları reddetmiş ve Kürt halkının başına bela olan PKK ile çatıştıklarını Kürt halkını asla hedef almadıklarını açıkça beyan etmiştir.[2,3]

- PKK yanlıları muhaliflerine çeteci, terörist, kol-kafa kesen vahşiler gibi ithamlarla muarızı olan faşist rejim ile aynı derekeye düşmüştür. Haddini aşan zıddına döner.

- PKK ile çatışan güçlerin çoğunluğunu Kürt İslamcılar oluşturmaktadır.[4,5,6]

- Barzani başta olmak üzere birçok Kürt lider ve hareket PKK'nin katliam haberlerini yalanlamıştır.

- Katliam yapıldığı iddia edilen bölgelere bağımsız heyetlerin, gazetecilerin hatta Kürt haber kaynakların girişi engellenmiştir.[7]

Suriye Kürdistan'ında Neler Oluyor?

PYD Arkadan Vurdu

Kürdistan'da yaşanan olaylar hakkında yapılan dezenformasyonlar çatışmanın tabiatını gizlemektedir. Oysa bu çatışma Kürdistan bölgesinde hangi dünya görüşünün etkili olacağı tartışmasıdır. Siyaset Bilimi ve Sosyoloji Bilimi, aynı bölgede çıkarları ve fikirleri çatışan iki gücün yükselişinin çatışma ile sonuçlanacağına işaret etmektedir. Kürdistan'da yaşanan da aynı mukadder çatışmadan başkası değildir. Bölgede Esed güçlerine karşı son derece güçlenen ve atılım yapan Suriyeli mücahidlerin başarılı olması halinde laik bir Kürdistan'a izin vermeyeceklerini bilen PKK, İslamî direnişçiler Esed güçleriyle çatışma halindeyken fırsattan istifade ederek bazı avantajlar kazanmaya çalışıyor. Bu da PKK ile İslamî bir Suriye isteyen başta Suriye Kürtleri olmak üzere bütün güçleri karşı karşıya getiriyor. PYD'nin aralarında anlaşma bulunan Nusret Cephesi ve ÖSO savaşçılarına savaş ahlakına uymayacak şekilde arkadan saldırdığını da ayrıca bir bilgi notu olarak eklemek gerekiyor.

Kürdistan'da Selahaddin'in Evlatlarıyla Zerdüşt'ün Torunlarının Savaşı

Öncelikle Suriye'de yaşanan çatışmaların PKK yayın organları tarafından bilinçli olarak Kürtler ile İslamcıların hatta yer yer Kürtler ile İslam'ın savaşı olarak sunulması oynanan tehlikeli oyunu gözler önüne sermektedir. Oysa PYD ile çatışan birliklerin ana gövdesini İslamcı Kürtler oluşturmakta, İran, Irak ve Türkiye Kürdistan'ından da yüzlerce Kürt genç ulusalcı-laik Kürt yapılanmalarına karşı savaşmak için bölgeye akın etmektedir. PKK ile savaşan Kürt gruplarının başında El Cephetul İslamiyyetul Kurdiyye bulunmaktadır. Çatışma iddia edildiği gibi Kürtler ile Araplar ya da cihad yapıları arasında değil, Müslüman Kürt halkının iradesini esir almak isteyen kafir ideolojilerle, İslamî Kürt yapılar arasında cereyan etmektedir. Suriye'de onlarca siyasi Kürt partisi bulunmaktadır ancak çatışma bu partilerin hiçbiriyle yaşanmamakta sadece Fransa ve Almanya'nın büyük destek verdiği, Danimarka gibi ülkelerin beslediği, Esed ve İran'ın da Türkiye'ye karşı taşeron olarak kullandığı PKK'ye karşı yürütülmektedir. Kısacası Rojava'da; Selahaddin'in, Ahmede Xani'nin, Melle Ceziri'nin evlatları ile Zerdüşt'ün torunları arasında bir akide savaşı yürütülmektedir.

Amaç Kürt Ulusalcılığını Yükseltmek

Suriye Kürdistan'ında İslamcı Kürtler ile laik Kürtler arasında yaşanan çatışmanın daha eskiye dayanan bir geçmişi ve diğer Kürdistan coğrafyasını da ilgilendiren birçok yönü bulunmaktadır. Bilindiği gibi 1990'lı yıllarda Irak Kürdistan'ında en etkili gruplardan biri Ensar El-İslam hareketiydi. Ensar El-İslam hareketi Süleymaniye dahil birçok yerde oldukça güçlenmiş ve Barzani-Talabani ittifakına rağmen Kürtler arasında büyük bir itibar kazanmıştı.

Kürdistan'da Ensar El-İslam Hareketi

Ancak Kürdistan'a cihadın girmesi durumunda oluşacak tehlikeleri iyi bilen Batı ülkeleri bu coğrafyada uzun yıllar boyunca PKK, Barzani ve Talabani üçlüsünü İslamî hareketleri yok etmek için kullandı ve hâla da kullanmaya devam etmektedirler.

Kürdistan'ın İki Tercihi: İslam ya da Milliyetçi Laiklik

Kürdistan bölgesinde halkın teveccüh edeceği iki dünya görüşü vardır. İslam ile Milliyetçilik. Kürtlerin yayıldığı 4 bölgede İslamî güçler en ciddi etkinliklerini Irak Kürdistan'ında göstermiş, ilk defa İslamcı bir Kürt hareket halk tabanına inmeyi ve Kürt halkı üzerinde yönetim kademesine gelmeyi Ensaru'l İslam ile başarmıştır. Ancak Ensar'ın Kürt milliyetçiler tarafından engellenemeyen ilerleyişi ABD'nin Irak'a müdahalesi sırasında bütün Ensar kamplarının Barzani ve Talabani tarafından verilen koordinatlar ile bombalanması sonucu dış müdahale ile durdurulabilmiştir.

Irak tecrübesinden sonra ilk defa İslamî Kürt yapılar Suriye'de Kürt halkı üzerinde yönetim seviyesinde etkili olmuş ve bu da PKK başta olmak üzere Kürt halkının İslami uyanışını batıl davalarına tehdit sayan kafatasçı yapıları teyakkuza geçirmiştir. Serekaniye, Tel Xalef, Halep, Cebeli Ekrad gibi bölgelerde çoğunluğunu Kürt İslamcılarının oluşturduğu İslamî yapılar Kürt halkı ile kaynaşma fırsatı bulmuştur. Şu

anda Irak Kürdistan'ında ABD füzeleriyle İslamcıların imha edilmesi ve laik, muhafazakar ya da milliyetçi Kürt yapıların güçlendirilmesi sürecinin benzeri Suriye'de İran, Esed ve ABD eliyle tekrarlanıyor.

PKK'nın Propagandaları

PKK Serekaniye ve diğer bölgelerde Müslüman Kürtler ile Laik PYD arasındaki çatışmada Kürt halklarını kandırmak amacıyla aşağıdaki taktikleri uygulamaktadır:

- Bölgede bir katliam yapıldığı yalan haberler yaygınlaştırılıyor. Bu yalanlara dair "Suriye'de yoğun PKK Dezenformasyonu" ve "PKK yok PYD verelim" haberlerini inceleyiniz.

- PKK/PYD'den bahsedilen yazı ve makalelerin çoğunda ikinci kullanımda Kürtler ifadesi yer alıyor. Bununla Kürtler eşittir PKK amaçlanıyor ve PKK Kürtlerin temsilcisi olarak sunuluyor.

- Olaylar İslamcıların Kürtlere karşı soykırımı olarak gösterilmektedir. Oysa çatışma Müslüman Kürtler ile ulusalcı, laik, Kürt koalisyonu arasında gerçekleşmektedir.

- Nusra Cephesi taraflardan sadece biri iken İslami hareketlerin tümü Nusra olarak sunulmaktadır.

- PKK'ye karşı savaşan gruplar Araplar olarak tanımlanıyor. Oysa Kürtler ve yabancı savaşçılar çatışanların ana gövdesini oluşturuyor. Oysa zaten Arap milliyetçisi Esed'e karşı savaşan direnişçilerin PKK ile Arap milliyetçiliği için savaştığı asla iddia edilemez. Hele hele dünyada rengi, dili ve ırkı farklı neredeyse 100 ayrı ülkeden insanı aynı mücadele etrafında bir araya getiren Küresel Cihad Hareketi'nin bir halka milliyetçi bir saldırıda bulunduğunu iddia etmek sadece ideolojik namustan yoksun kesimlerin yapabileceği bir ithamdır.

- PKK'nın 3. sınıf gazetecilerinin ***'yabancı terörist'*** olarak gösterdiği ümmet coğrafyasının her yerinden Batı ve Doğu'nun anlaşmalı sessizliğiyle katlettiği Suriyeli kardeşlerine yardım eden kimseler yabancı değildir. Asıl Suriye'de olup da 100 bin kardeşinin katledilmesine rağmen Esed'le işbirliği yapan PKK yabancıdır. 70 parçaya bölünmüş ümmetimizi diğer 70'i gibi gayri meşru bir ayrı Kürdistan parçasına bölmek isteyen her kesim İslam'a ve ümmete yabancıdır.

- Türkiye'nin Nusret Cephesine destek verildiği iddia edilmektedir. Oysa Türkiye'nin uzun yıllar boyunca düzenlediği operasyonlarda binlerce dindar Müslüman'ı El Kaide adı altında mağdur ve mahkum ettiği biliniyor.

- PKK yayın organlarının tıpkı faşist Türk basınının yıllardır PKK'ye hitab ettiği gibi İslami gruplara, çapulcu, taşeron, çete gibi galiz ifadelerle tanımlamalar yaptığı görülüyor.

- Kürtlerin Kürtlerden başka dostu olmadığı vurgusu yapılarak Kürt gençler arasında Milliyetçilik güçlendiriliyor.

- Cahili duygular ve tarihi kinler küllendirilmekte, toplumlar arasına fesat tohumları ekilmektedir. Örneğin, Sünni hareketlere kan kusturan Saddam ve Esed'in Kürtlere yaptığı zulüm İslam'a ve Araplara mal edilmekte, Laik TC'nin yıllarca uyguladığı zulüm ve inkar da yine Müslümanlara mal edilmektedir. Mecusi-Fars milliyetçisi İran'ın Kürt halkına zulmü de İslamcı zulüm olarak gösterilmekte ve 'Kürtler İslam'a girince kaybettiler', ***'Kürtler hep İslam adına eziliyorlar'*** propagandaları yapılmaktadır.

- Bu süreçte bazı sözde İslamî STK'ların ve insan hakları gruplarının hiç araştırma yapmadan olmayan katliamı kınamaları bu yapıların aşağılık kompleksini, kalplerine içirilmiş milliyetçilik hastalığını ve gavur seviciliklerini de ortaya koymuştur. İzzeti Allah ve onun dininden başka yerde aramanın mukadder sonucudur bu...

PKK'nın Stratejisi: Bölgesel İttifaklar ve Barzani-PKK Rekabeti

PKK'nın Kürt halkının İslam'ı rehber edinmesine yönelik önlemlerinin yanında bölgede kurduğu kirli ilişkiler de son dönemde gündeme gelen Rojava yalanları kapsamında değerlendirilmelidir. Ortadoğu'da PKK'nın direk içinde olduğu iğrenç ittifakın birbiriyle çelişkili görülen çok yönlü, ilkesiz bir ittifak olduğu ortadadır.

Bu ittifak aşağıdaki şekildedir:

- PKK/PYD
- Maliki
- Esed Rejimi
- İran
- Hizbullah

- Rusya, Çin
- Avrupa
- Türk Ulusalcılar
- Türkiye ve Kürt Alevileri
- Sol yapılar.

Adeta yalan rüzgarı gibi...

Bölgede çıkarları çatışan Ulusalcı PKK ile Milliyetçi muhafazakar Barzani arasında bağımsız Kürdistan'ı kimin kuracağına dair açık bir rekabet bulunuyor. PKK entelektüel kapasitesi, güçlü organizasyon kabiliyeti, İran, Suriye ve Türkiye'deki örgütlenmesi, Batı ülkelerinden bölgedeki hizmetleri karşılığında aldığı destekler, Avrupa'daki diaspora üzerindeki etkisi bakımından kendini Beyaz Kürt olarak görmekte ve Barzani yönetimini kabile olarak tanımlamaktadır. Bu açıdan bölgede Kürtleri temsil hakkını kendinde gören PKK, Barzani'ye tepeden bakmakta ve Suriye'de oluşan yönetim vakumunda gücü tekeline almaya, Barzani etkisini kırmaya çalışmaktadır. Bunu yaparken de Barzani yönetimi ile kavgalı olan Maliki rejimi ve onun müttefikleri olan İran ve Esed'e yakınlaşmaktadır. Bu PKK'nın tecavüzcüsüne aşık olma sendromu olarak tanımlanan Stockholm sendromunun işaretidir. Yıllarca Kürtlere hayvan muamelesi yapan Esed ile ancak omurgasız bir yapı işbirliği yapabilir.

PKK/PYD'nin Barzani güçlerini hedef aldığı Amude saldırısı

Amude saldırısı -1-

http://www.youtube.com/watch?v=ignJmqHwWZA

Amude Saldırısı -2-

http://www.youtube.com/watch?v=dF8l_oM_H3Y

PKK son dönemde aşağıdaki ittifaklar ile siyaset yürütmektedir.

1. Barzani yönetimi ile Maliki yönetimi arasında bariz bir nüfuz savaşı var. Bu savaş Maliki rejiminin müttefiki olan Esed, İran ve Hizbullah'ı Barzani aleyhine Maliki rejiminin yanına çekmekte dolayısıyla Barzani ile sorun yaşayan PKK'yı da müttefik olarak görmelerini sağlamaktadır.

2. PKK içerisindeki alevi ekipler Tunceli kırsalındaki Kürt Alevileri BDP'ye oy vermemesine rağmen örgütte %40 oranında etkiye sahipler. Bu alevi kesimlerin büyük oranda Laik olan Türk ve Arap alevileriyle ideolojik akrabalıkları var. Bu PKK'nın zaten 1980'li yılların sonundan bu yana iyi ilişkiler geliştirdiği Alevi Esed rejimi ile yakınlaşmasını sağlamıştır.

3. PKK son dönemde İran ile anlaşmaya varmış ve Pejak İran'dan militanlarını çekme kararı almıştır. Bu süreçte İran hem Pejak'dan kurtulmuş hem de Suriye'de direnişe karşı savaşan PYD'nin güçlenmesini sağlayarak Esed'e destek sağlamıştır. İran Pejak üyelerinin Suriye'de Nusra'ya karşı savaşması için bütün kapıları açmıştır.[9] Direnişçiler Esed'e karşı her atılım yaptıklarında PKK onları arkadan vurmuştur. Son saldırı ise direnişçilerin Han Esel, Batı Halep, Dera ve İdlib bölgelerinde büyük atılımlar yaptığı sırada gerçekleşmiştir. Bu aradaki işbirliğinin açık göstergesidir. Kobani'deki Esed garnizonunu PKK savunmaktadır.

4. İran Pejak ile anlaşması sonucu Türkiye ve Suriye devrimcileri ile PKK'yı kullanarak hesaplaşmaktadır. Nitekim PYD lideri İran ile anlaştıklarını açıkça ilan etti.[10] İran yanlısı Press Tv, El Alem, ve Türkiye'deki kuyrukları Abna, rasthaber, tahahaber, islamidavet gibi 3. sınıf haber siteleri Mecusi İran ile Zerdüşt PKK'nın kutsal dayanışması gereği bir aydan bu yana Kürt milliyetçilerin dezenformasyonlarına destek oluyorlar.

5. Suriye'de PYD ile İslamî Kürt hareketler arasında yaşanan çatışmanın sebeplerinden biri de PYD/PKK'nın Suriye Kürtleri arasında mutlak otorite elde etme ve gücü monopolize etme gayretidir. PKK Suriye'de hayali bir katliam üzerinden bir düşman üretmekte ve kendi-

ni Mazlum Kürt halkının tek savunucusu olarak gerekli ve erdemli bir yapı olarak sunmaktadır. Barzani-PKK çatışması ise tam da bu süreçte ortaya çıkmaktadır.

6. İran, Maliki-Barzani çatışmasında PKK'yı kullanarak Barzani'yi köşeye sıkıştırmakta,[11] Barzani yönetimi ise petrollerini Türkiye'ye satmakta ve ticari hacmini geliştirerek İran destekli Maliki tarafından Kuzey Irak'ta boğulmaya çalışılan özerk Kürt bölgesinin nefes almasını sağlamaktadır. PKK ile Barzani tartışmasını Barzani'ye yakın Nasname.com isimli siteden takip edebilirsiniz.

7. Salih Müslim liderliğindeki PYD, Nusra ile savaşarak hem gelecekte ihtiyaç duyacakları milliyetçilik damarını güçlendirmekte hem de Türkiye'deki çözüm sürecinde kitlelerini diri tutmaya çalışmaktadırlar.

8. PKK yıllarca kendisini Türkiye'ye karşı kullanan ABD ve Batı'ya ***'Bizi Suriye'de de kullanın, Suriye'de laikliğin ve küfrün garantörü PKK'dır'***[12] 'bize de rol verin' mesajı vermektedir. Nitekim Tarafa verdiği röportajda ***'Şeriat'a karşı savaşıyoruz'*** diyen Salih Müslim 'ABD ile ilişki geliştirmek istiyoruz. Ortak düşmana karşı savaşıyoruz' mesajı vermişti.

9. PKK Esed rejimi ile direnişçilere karşı 2. cepheyi oluşturarak yaptığı anlaşma neticesinde Kürt bölgelerinin bombalanmasını engellemiş, Esed'in Tartus ve diğer Alevi bölgelerinde Alevi devleti yapısı kurmasına zaman kazandırmıştır. Sahi bugüne kadar basına Esed güçlerinin herhangi bir PKK kampını bombaladığına dair herhangi bir görüntü yansımış mıdır?

10. Esed rejimi Suriye isyanının henüz ilk zamanlarında ciddi oranda silah ve emtiayı devlet kurumlarıyla beraber bir kurşun dahi sıkmadan PKK idaresine bırakmıştır.

11. PKK Avrupa ve Türkiye'de Türkiye'nin Nusra'ya destek verdiği tezini işleyerek Türkiye Hükümetini zor durumda bırakmaya çalışmakta ve hem içerdeki ergenekonvari yapılar, CHP, Alevi lobiler, Laikler ve Taksim ittifakını kullanarak hem de ABD baskılarını kullanarak Türkiye'yi zor durumda bırakacak şantajlar yapmaktadır. Oysa 2 defa Mit ile görüşen PYD lideri Salih Müslim değil midir?

12. Türkiye'ye Doğu ve Güneydoğu bölgelerindeki PKK yanlılarının Türkiye'nin dış siyasetini bile etkileyebileceği mesajı vererek, Nusra'yı tehdit olarak yansıtarak ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışmaktadır.

13. Nusra adı altında İslam ile savaşında PKK Türk Kemalistleri de yanına çekmeyi amaçlamaktadır.

14. Rusya ve Çin'in desteğini alan PKK özellikle Rusya'ya "Beni Türkiye'ye karşı kullan" mesajı vermekte Türkiye'ye de "Arkamda Rusya var" demektedir..Nitekim Rusya geçtiğimiz hafta bir kaç açıklama ile PYD'ye destek verdi.[13]

Kürtler Milliyetçi İdeolojiye Yönlendiriliyor

PKK bu süreçte Müslüman Kürt halkının Müslüman evlatlarının kendileriyle geçmişte hiçbir çatışması olmayan, Kürt halkına yıllarca türlü zulümlerde bulunan Esed rejimine karşı savaşmakta olan İslami güçlere karşı nasıl savaştırılacağının planlarını yapıyordu. Kürt halkını Suriye'de İslam'a ve Salih Müslim'in kendi ifadeleriyle 'Şeriata karşı savaşa' ancak İslamî güçleri ve dolayısıyla İslam'ı şeytanlaştırarak ikna edebilirlerdi. Zira Türkiye'de gösterdiği silahlı direnişe Faşist devlet kurumlarının on yıllar boyunca Mazlum Kürt halkına yönelik zalim tutumu ve uygulamaları yeterince meşruiyet sağlamaktaydı. Ancak Kürdistan'ın Müslüman evlatlarını Suriye Kürdistan'ına götürüp Kürt İslamcılara karşı savaştırmak için yeterli meşru dayanaklara sahip değiller.

Sahte devrimcilik: PYD Esed'e neden hamile?

PKK yanlılarının 3 yıl boyunca 100 bin Suriyeli Arap Müslüman'ın katledilmesine sesini çıkarmayıp Rojava'da Nusra savaşçılarının öldürdüğü PKK militanlarının sayısı artınca katliam çığırtkanlığı yapması ise sahte solculuğunu, halkların kardeşliği iddiasının gerçek dışılığını ve ikiyüzlü tutumunu açıkça ortaya koyuyor. Bununla beraber PKK'nın Esed'e 1980'li yıllarda aldığı destekler dolayısıyla borçlu olduğu da biliniyor. Bilindiği gibi Suriye ile PKK/PYD'nin kirli ilişkisi 1980'li yıllara dayanıyor. O dönemlerde PKK üyelerinin Beka vadisinde eğitim al-

masını Suriye istihbaratı sağlamış ve yine Suriye rejimi Abdullah Öcalan'ı uzun yıllar boyunca kendi çıkarları için kullanmak üzere Suriye içinde beslemişti. PKK'nın bütün tarihi boyunca diğer ülkelerde yaşanan halk katliamlarına ve halkların meşru taleplerine ilgisiz kaldığı ise ortadadır. Latin Amerika'nın devrimci yapılarına sembolik sözlü destekler veren PKK'nın söz konusu İslami direniş hareketleri olunca görmezden geldiği ve hatta bazı yerlerde otoritelere taşeronluk yaptığı ise ortadadır. Uzun yıllar boyunca Rusya'dan aldıkları basit silahlar karşılığında Çeçenistan'da Rus emperyalizmiyle çatışan Çeçen direnişçilere karşı savaşan PKK çetelerinin varlığı ise uzun yıllardan bu yana bilinmektedir.[14,15] PKK'nın Filistin konusundaki duyarlılığı ise Beka vadisinde kendilerine verilen askeri kampları kullandığı süreçte oradaki varlığına dair bir meşruiyet üretmekten başkası değildi.

Savaşın Bir Ahlakı Olur

PKK yanlılarının ve liderliğinin arkalarına aldıkları Batı desteği ve Mecusi İran rejimi ile bölgede Müslüman Kürt halkını pis menfaatleri uğruna kullanması bu taşeron örgütün ahlaki düzeyini de ortaya koyuyor. Bu kafatasçı yapıların medya organlarında bir halkın gözünün içine baka baka bin bir türlü yalanlar ile bölgede olmayan katliamı var gibi göstermeleri ve bunu yaparken en ahlaksız olarak tanımlanabilecek bir iftira kampanyası düzenlemeleri, İslamî direniş yapılarına çeteci ithamlarında bulunup onları kafa kesen, insan yakan vahşiler olarak sunmaları ideolojik namussuzluğun modern bir türü olarak ortaya çıkmaktadır.

Küresel Cihadcılar 20 yaşındaki acemi askerlere benzemez

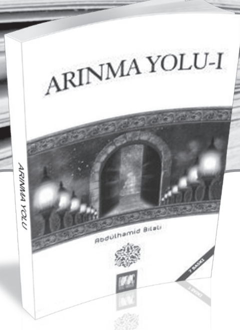
Serekaniye bölgesinde muhalefet güçlerini aralarındaki anlaşmayı haber vermeden lağv ederek arkadan haince vuran PKK sadece bir Feda eyleminde 200 militanını kaybetti. Nusra güçleri 2 hafta süren operasyonlarda 600'e yakın PKK militanını öldürdü ve esir aldı. PKK Suriye'de cihad yapılarının kılıçlarının keskin, intikamlarının şiddetli olduğunu gayet iyi anlamıştır. Ancak örgüt içerisinde hala savaşın meydanlarda olacağının ve savaşın erkeklerin işi olduğunun farkında olmayan ve bugüne kadar yürüttükleri amatör çatışmalarda gerçek savaşçılarla karşılaşmamış olan PKK militanlarının mahalle çetesi usulü tehditler ve molotof oyuncaklarla İslamî STK'lara saldırdığı gözleniyor. PKK savaş istiyorsa Suriye Kürdistan'ında Selahaddin'in evlatları zaten onlara savaşın ne olduğunu gösterdikleri biliniyor. PKK'nın bölgede İslam'ı hedef alırsa uyudukları gaflet uykusundan Kürdistan halkının izzetli evlatlarının kendilerini uyandıracağını bilmesi gerekir. Kürdistan'ın izzetli evlatları tilkiyi inine kadar kovalayacak, cesaret ve savaş ahlakından yoksun lağım farelerini de saklandıkları inlerinde bulacak imana ve cesarete sahiptir. Hiç kimse Müslüman Kürt halkının inancını ve İslamî değerlerini hedef alıp Kürdistan'ın değerli Müslüman halkının mazlumiyetinden faydalanarak, onların yıllarca TC tarafından ezilmesine karşıt bir kafatasçılığın güçlenmesi için kullanarak bu halkı küfür ideolojilerinin sınırsız kullanılan sermayesi zannetmesin. Faşist Türk zihniyetin fırtınalı denizine düşen Kürt halkı sinsi yılanlara sarılmaz ve yılanların başını ezmeye de muktedirdir. Müslümanların Irak'ta 50, Afganistan'da 45 ülke ile on yıldır izzetlice savaştığını görmeyen bu ebleh yığınları Müslümanların onların efendilerine nasıl dünyayı dar ettiklerini taşeronluğunu yaptıkları Avrupa ve ABD'ye sorabilirler.

Not: Arap milliyetçisi Esed rejimi Kürt bölgelerinde bilinçli bir Araplaştırma siyaseti yürütmüş tıpkı ideolojik akrabası Kemalist rejim gibi Kürt; köy ve kasabalarının isimlerini Araplaştırmaya çalışmıştır. Bu nedenle aslında Kürt halkına ait olan Kobani, Serekaniye, Tel Xalef gibi bölgelerde Kürtçe isimleri kullandım.

1'den 12'ye kadar olan dipnotların aslı altta linki verilen URL/sayfa'da görülebilir.

http://www.haksozhaber.net/kurt-halki-kafir-ideolojilerin-sermayesi-degildir-27301yy.htm

---

veyselturk@tevhiddergisi.com

Arınma Yolu | Abdulhamid Bilali

Kitap: Arınma Yolu

Yazarı: Abdulhamid Bilali

Yayınevi: Buruç

Hamd ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'na ibadet eder. Ve ancak O'ndan yardım dileriz. Şehadet ederim ki O'ndan başka ilah yoktur. Ve yine şehadet ederim ki Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler Allah'tan yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

Yeni bir kitap tanıtma imkanı veren Allah'a hamd olsun. Bu ay tanıtacağımız eser *'Arınma Yolu'* olacaktır. Allah *subhanehu ve teâlâ* insanı bir hiçken onu nutfeden yaratıp dünyaya getirmiştir. Hayat sürenlerden bir kısmı hareketine devam etmiş, bir kısmı sakin kalmış, canlılardan ziyade kabir ehline yakın olmuşlardır. Bir kısmı Rabb'inin rızası yolunda hareket etmiş bir kısmı da heva ve heveslerinin yolunda Allah'ın gazabına doğru hareket eder. Ve bunların hepsi de kıyamet gününde bu dünyadaki hareketlerine göre hesaba çekilecektir.

Malumdur ki pratiğe dökülmeyen soyut bir iman sahibini azaptan kurtarmaz. Böyle bir iman kamil de olmaz. Kur'an'da imanı zikredipte bunun yanı sıra ameli zikretmeyen ayet hemen hemen yok gibidir. Bunun için selef alimleri imanı *'Kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve azalar ile amel etmektir'* diye tanımlamışlar. Onun için İslam davetçileri sürekli hareket halinde olmalı, yolun ortasında durup kalmamalı, ümitsizlik rüzgarı estiğinde üşenmemeli, fitneler onu felce uğratmamalıdır. Çünkü hareket başlangıç sükun ise sonuçtur. Evet, hareket bütün kuvvet ve enerjisiyle başlangıçtır. Sükun ise sondur. Yani nefes alsa bile hareket etmeyen bir insan ölüdür.

Öyleyse sükun ehlinden, yani yaşayan ölülerden olmamak içi hareket halinde olmak lazım. Bu hareket Allah'ın izniyle cennete ulaşıncaya kadar devam etmelidir. Ancak bunun gerçekleşmesi için bir davetçinin kendisinde bulundurması gereken bazı vasıflar olması lazım.

İşte bu ay tanıtımını yaptığımız bu eser bu vasıfların bazılarını çok güzel nüktelerle açıklamıştır.

Bu vasıfların bazıları şunlardır: İlim tahsil etmek, ilmiyle amel etmek, güzel ahlaklı olmak, kalplerin iyi tanınması yani mutmain kalpler, mühürlü kalpler, bağlı kalpler, zanni kalpler, oyalanan kalpler ve bu kalplerin bu hale gelmesinin sebepleri: şirki kibir, bidat ehli ile arkadaşlık, çok gülmek, çok yemek vs. ve bu kalplerin ilacı olan Kur'an-ı Kerim okumak, zikir, öğüt dinleme, tevbe ve istiğfar, huşu, haya vb. daha burada zikredemediğimiz nice konular kitapta çok güzel bir üslupla ele alınmıştır. Rabbimden beni ve bütün Müslümanları O'nun rızasına mazhar olan davetçilerin ahlakıyla ahlaklandırmasını diliyorum.

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

1. *3/Ali İmran, 103*

01.Ağustos.2013

İran'dan Beşşar Esed'e
3.6 MİLYAR DOLARLIK
HAYAT ÖPÜCÜĞÜ

Esed'e 3,6 Milyar Dolarlık Hayat Öpücüğü

Şam yönetiminin en büyük destekçisi konumundaki İran, 'çeşitli yatırımlar' karşılığında Suriye'ye 3,6 milyar dolarlık petrol gönderiyor. Anlaşmadaki yatırımların içeriği konusunda ise bilgi yok.

03.Ağustos.2013

Can Çıkar Huy Çıkmaz

PKK'nın Suriye'deki kolu PYD'ye yakın medya organları Beşşar Esad rejimine ait helikopterlerin Suriye'nin kuzeyindeki helikopter saldırılarını "Nusra Cephesi sivil Kürtlere saldırıyor" başlığıyla verdi.Ancak gerçek kısa zaman sonra ortaya çıktı. Görüntülerin Esad'ın iki ay önce Kürt köylerine helikopterlerle yaptığı varil bombası saldırısı olduğu anlaşıldı.

Sina Yarımadasında Türbe Saldırıları

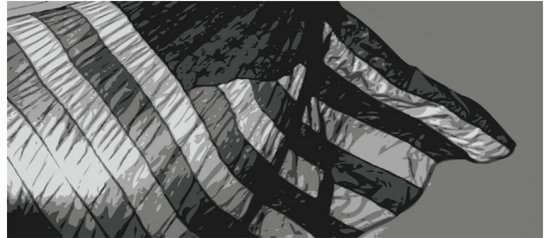
Mali ve Tunus'tan sonra Mısır'ın Sina bölgesinde de iki türbeye bombalı saldırıda bulunuldu.

Hapishane Firarları Interpol'ü Harekete Geçirdi

Irak, Libya ve Pakistan'da El Kaide bağlantılı olduklarından şüphelenilen hapishane firarları, uluslararası polis kuruluşu Interpol'ü harekete geçirdi.

04.Ağustos.2013

ABD'nin 21 Elçiliği Bugün Kapalıydı

Amerika Birleşik Devletleri, saldırı endişesiyle çoğunluğu Ortadoğu'da olan 21 büyükelçilik ve konsolosluğunu bir günlüğüne kapattı. Bu ülkelerde Pazar iş günü olduğu için ABD temsilcilikleri normalde açık oluyordu.

05.Ağustos.2013

08.Ağustos.2013

Barzani'nin Tankları Suriye Sınırında...

Suriye'de PKK'nın kolu PYD'nin silahlı kanadı YPG ile muhalif gruplar arasında şiddetli çatışmaların yaşanmasına Kuzey Irak Bölgesel Kürt Yöne"timi tepki gösterdi.

Suriye sınırına 8 peşmerge birliği yığan Kürt yönetimi, muhaliflerin çatışmalara son vermesini istedi.

70 Esad Askeri 2 Tankla PYD'ye Sığındı

Suriye'nin Halep şehrinde stratejik öneme sahip Minig Havaalanı'nın muhaliflerce ele geçirilmesinden sonra buradan kaçan Esad rejim gücüne bağlı 70 askerin 2 tank ve çok sayıda zırhlı araçla birlikte PYD'ye sığındığı öğrenildi.

09.Ağustos.2013

Türk Pilotları Kaçıranlar Belli Oldu

Beyrut'ta 2 Türk pilotunu kaçıranlar belli oldu. 'İmam Rıza'nın Ziyaretçileri', pilotlara karşılık Suriye'de rehin tutulan 9 Lübnanlının serbest bırakılması istedi.

Sina'da İsrail-Mısır Ortak Operasyonu: 5 Ölü

Mısırlı yetkililer, İsrail ordusunun Sina'ya düzenlediği saldırıda 5 kişinin öldüğünü açıkladı.

10.Ağustos.2013

Obama: Dinlemeler Sürecek!

ABD Başkanı Barack Obama, NSA skandalı ile ilgili yaptığı açıklamada dinlemelerden vazgeçilemeyeceğini fakat bazı düzenlemeler yapılması gerektiğini söyledi.

12.Ağustos.2013

El-Kaide'den Hapisteki Üyelerine Özgürlük Sözü

El-Kaide'nin Yemen lideri El-Vuheyşi, hapishanelerdeki mensuplarının serbest kalması için ellerinden geleni yapacaklarını söyledi.

12.Ağustos.2013

Eş-Şebab İngiltere Yardımlarını Ele Geçirmiş

İngiliz hükümeti, Somali'ye yaptığı yaklaşık 500 bin sterlinlik (yaklaşık 800 bin dolar) yardımın Eş-Şebab mensuplarınca ele geçirildiği doğrulandı.

14.Ağustos.2013

İhvan: Ölü Sayısı 2200, 10 Bin Yaralı Var

Mısır'da ordu güçleri tarafından gerçekleştirilen katliamda ölenlerin sayısı hakkında birçok cenahtan açıklama gelirken son olarak Müslüman Kardeşlerden bir açıklama geldi. İhvan, ölü sayısını 2200 olarak gösterdi.

PYD Barzani'nin Heyetini Bölgeye Sokmadı

Barzani tarafından Rojava'daki katliam iddialarını araştırmak için oluşturulan heyet PYD tarafından bölgeye alınmadı

16.Ağustos.2013

Suudi Kralı'ndan Katliama Aleni Destek

Suudi Arabistan Kralı Abdullah Bin Abdulaziz, ilginç(!) açıklamasında 'terörizme karşı' Mısır'ın yanında olduklarını söyleyerek darbecilere açık destek verdi ve tüm Arap ve Müslüman dünyasını da El-Sisi'yi desteklemeye çağırdı.

18.Ağustos.2013

'Mısır'daki Fitne ile İlgili Konuşmayın'

Suudi Arabistan başmüftüsü Şeyh Abdulaziz Al Şeyh, cami imam ve hatiplerine yaptığı çağrıda cami cemaatini "siyasi konularla" meşgul etmemelerini istedi.

20.Ağustos.2013

Suudileri Gösteri Korkusu Sardı

Mısır'daki darbe sürecinde izlenen politika ve İslam dünyasındaki karışıklıklar, Suudi Arabistan yönetiminin hac sırasında gösteri yapılmaması konusunda uyarıda bulunmasına sebep oldu.

19.Ağustos.2013

El-Ezher Üniversitesi Neyi Kınadı?

Daha önce Kahire'deki Rabiatu'l Adeviyye ile Nahda meydanlarında ve Mısır'ın birçok ilinde yapılan gösterilerin, güvenlik güçleri tarafından şiddet yoluyla bastırılması sonucunda 3 bin 533 kişinin hayatını kaybetmesi karşısında sessiz kalan Ezher, Sina'da 24 polisin öldüğü saldırıyı 'alçakça işlenmiş bir suç' diyerek kınadı.

20.Ağustos.2013

Irak'a Giden Suriyeli Sayısı 30 Bin

Kuzey Suriye bölgesinde PKK uzantısı PYD'nin silahlı kanadı YPG ile mücahidler arasındaki çatışmaların şiddetinin artması Kürtlerin yaşadıkları bölgelerden zorunlu göç etmelerine neden oldu.

K. Irak'a Göç PYD'yi Kızdırdı

Suriye'nin Kürt bölgesinde yaşayan yaklaşık 30 bin kişinin Irak Bölgesel Kürt Yönetimi tarafına geçmesi, bölgede özerk yönetim ilan etmeye hazırlanan PYD'yi endişelendirdi. Bazı muhalif Kürtlere göre, Rojava olarak bilinen bölgenin doğu bölümünde çatışmalar olmamasına rağmen halkın evlerini terk etmesi PYD'nin baskısından kaynaklanıyor.

CIA, İran'da Musaddık'ı Devirdiğini Kabul Etti

ABD'de CIA'nın 1953'te İran'da Musaddık'ın görevden alındığı darbede sorumluluğunu ispatlayan belgeler yayımlandı.

21.ağustos.2013

PYD Kuzey Suriye'den Göçü Yasakladı!

PKK'nın yayın kollarından olan Fırat Ajansına göre, PYD, Suriye'deki Kürtlerin Kuzey Irak'a geçişine yasak getirdi, sadece hastalar ve acil ihtiyaç sahipleri sınırı geçebilecek!

Mübarek Tahliye Edildi

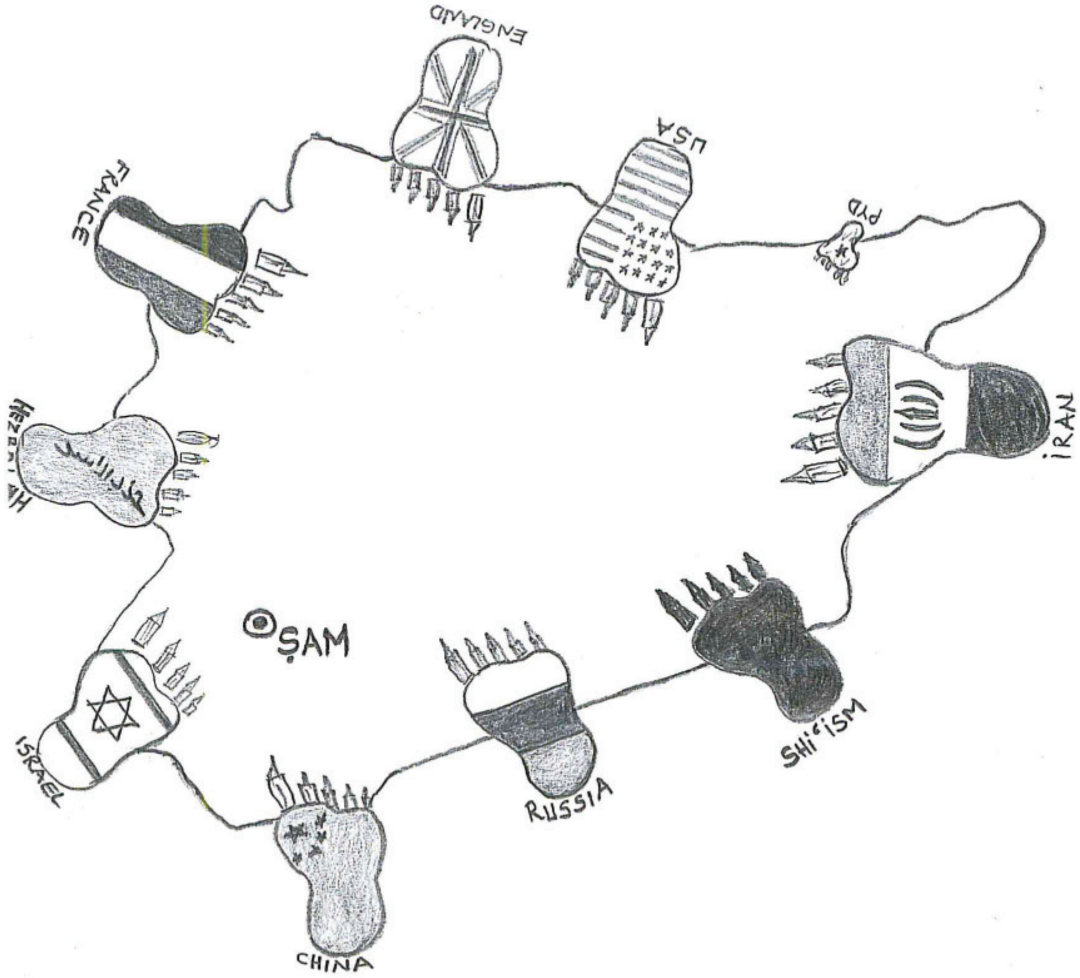
Devrik Mısır lideri Hüsnü Mübarek tahliye edilerek askeri helikopterle hastaneye kaldırıldı.

Şam'da Kimyasal Saldırı

Şam'ın Doğu Guta bölgesinde yapılan kimyasal saldırıda ilk belirlemelere göre 1.100 kişi hayatını kaybetti. Amerika ve diğer ülkeler saldırı sinyali verdiler.

SURİYE'DE KİRLİ AYAKLAR !..

« Size çullanmak üzere, yabancı kavimlerin, tıpkı sofraya çağıran yiyiciler gibi birbirlerini çağıracakları zaman yakındır... »

Sevban'dan (ra.)
(EBU DAVUD)

07/2013

“Tağut’a Kulluk Etmekten Kaçınıp, Allah’a Yönelenlere Müjde Vardır. Kullarımı Müjdele!”

(39 / Zümer, 17)

ABONELİK: +90 534 086 95 76

info@tevhiddergisi.com • www.tevhiddergisi.com